

בפני: ראש הרכב – השופט סגן ניצב ניסים כחלון
השופט – סגן ניצב אופיר ביטון
השופטת – סגן ניצב אורית בר

המפקח הכללי
באמצעות מחלקת משמעת
נגד
הנאשם: רנ"ג דב שאול
באמצעות בא כוחו- עוה"ד גיא שמר

גזר - דין

כללי

נגד הנאשם, רכז תנועה במרחב, הוגש כתב אישום בעבירות של ניגוד עניינים, עבירה לפי סעיף 11א לתוספת הראשונה לחוק המשטרה תשס"ו-2006 (להלן: "התוספת") ושימוש לרעה בסמכות שניתנה מכוח תפקיד, עבירה לפי סעיף 4 לתוספת.

ביום 11.03.2024 הודה הנאשם, בכתב האישום והורשע בעבירות שיוחסו לו, במסגרת הסדר טיעון שנערך בין הצדדים. במסגרת הסדר הטיעון סוכם שהנאשם יודה בעובדות כת"א, יורשע והצדדים יעותרו במשותף לעונשים של נזיפה חמורה, הורדה בדרגה על תנאי וקנס בסך 600 ₪.

לאחר שמיעת הטיעונים ודבר הנאשם החלטנו, להטיל עליו את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה.
- הורדה בדרגה אחת על תנאי, למשך 6 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של שימוש לרעה בסמכות שניתנה מכוח תפקיד, עבירה לפי סעיף 4 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו-2006 או עבירה של ניגוד עניינים, עבירה לפי סעיף 11א לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו-2006, וזאת תוך שנתיים מיום גזר הדין (11.03.24) ויורשע בגינה במהלך התקופה או לאחריה.
- קנס בסך 600 ₪.

בהסכמת הצדדים, סוכם כי נימוקי גזה"ד יינתנו בנפרד ויישלחו לצדדים. להלן גזר הדין המלא.

מעובדות כתב האישום בו הודה והורשע הנאשם עולה כדלהלן:

א. חלק כללי

1. במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, שירת הנאשם כרכז תנועה במרחב איילון, במחוז תל אביב.
2. במסגרת תפקידו, ניתנו לנאשם הרשאות שימוש במערכות משטרתיות שונות, לרבות מערכת "מפלי", "דותן" ו"שירת הסירנה".
3. פרק זה מהווה חלק בלתי נפרד מכתב האישום.

ב. העובדות:

1. במועדים המפורטים להלן, נכנס הנאשם למערכות "דו"ח" ו"מפל" והפיק מידע הנוגע לדו"חות תנועה שקיבלו בני משפחתו ובן משפחה של אשתו, זאת לבקשתו של עו"ד המטפל בדו"חות אלו ולאחר שהוצג לו ייפוי כוח. הנאשם מסר לעו"ד פרטים אודות אותם הדו"חות, כדלקמן:
    - א. בתאריכים 30/5/2022, 19/6/2022, 5/7/2021 ו-13/7/2021, נכנס הנאשם למערכת "דו"ח", בדק את אחיינו ש. (להלן: "האחיין") ונכנס לשאילתה המציגה דו"ח תנועה שנרשם לחובתו. בהמשך לאמור, מסר הנאשם פרטים מהדו"ח לעורך דין המטפל בדו"ח בעניינו של האחין.
    - ב. בתאריכים 24/1/2021, 1/6/2021, 28/6/2021, נכנס הנאשם למערכת "מפל", בדק את אחיו ז. (להלן: "האח") ונכנס לשאילתות המציגות דו"חות תנועה שנרשמו לחובתו. בהמשך לאמור, מסר הנאשם פרטים מהדו"חות לעורך דין המטפל בעניינו של האח.
    - ג. בתאריכים 27/1/2020, 22/4/2020, 20/5/2020, 27/6/2020, 14/9/2020, 17/12/2020, 8/2/2021, 17/2/2021, 22/2/2021, 23/2/2021, 1/4/2021, 3/10/2021, 19/1/2022, 2/6/2022, נכנס הנאשם למערכת "דו"ח", בדק את האח ונכנס לשאילתות המציגות דו"חות תנועה שנרשמו לחובתו. בהמשך לאמור, מסר הנאשם פרטים מהדו"חות לעורך דין המטפל בעניינו של האח.
  2. בתאריך 11/8/2022, נכנס הנאשם למערכת "דו"ח", בדק את דודה של בת זוגו א. ואת דו"חות התנועה שקיבל לחובתו, וזאת לבקשת הדוד לבדוק אפשרות של המרת הדו"חות לחובת בתו שלטענתו נהגה ברכב. בתאריכים 25/8/2022 ו-31/8/2022, הגיעה עורכת דין בפני הנאשם בעניין אחר, והנאשם נכנס שוב לדו"חות התנועה במערכת "דו"ח" על מנת לקבל את חוות דעתה של עורכת הדין בנושא.
  3. בתאריך 1/3/2021 נכנס הנאשם למערכת "שירת הסירנה" ובדק את בתו נ...
  4. במעשיו המתוארים בסעיף 1 לעיל, בכך שבדק את פרטי דו"חות תנועה בעניינם של בני משפחתו ובן משפחה של אשתו, לאחר מכן מסר פרטים בעניין הדו"חות לעורך דין המטפל בהם, פעל הנאשם בניגוד עניינים.
  5. במעשיו המתוארים בסעיפים 2 ו-3, בכך שנכנס למערכת מידע משטרתית לבקשת הדוד להמיר הדו"ח לחובת אדם אחר, לאחר מכן ביקש לקבל חוות דעתה של עו"ד שהגיעה לתחנה בנושא אחר, ובכך שנכנס למערכת מידע משטרתית ובדק את בתו, עשה הנאשם שימוש לרעה בסמכותו שניתנה לו מכוח תפקיד.
- לאור הודאתו באמור לעיל הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיף 11א לתוספת הראשונה לחוק המשטרה תשס"ו – 2006, ניגוד עניינים ובעבירה לפי סעיף 4 לתוספת, שימוש לרעה בסמכות שניתנה מכוח תפקיד.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש

התביעה טענה שלנאשם מיוחסות 25 כניסות למערכות המשטרתיות בין השנים 2020-2022, בחלק מההזדמנויות בדק הנאשם שאילתות המציגות דו"חות תנועה של בני משפחתו ולאחר מכן מסר לעורך דין המטפל בדו"ח. התביעה טענה שעבירה שעניינה שימוש לרעה בסמכות הינה עבירה חמורה,

ולא כל שכן כשמדובר בכניסה למאגרי מידע של המשטרה ועשיית שימוש באותו מידע שלא לצורך תפקיד, והחלטת המפקח"ל שניתנה בחודש אוגוסט 2022 שקובעת שכלל כל שוטר שיבצע עבירה לפי סעיף 4 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה יועמד לדין בפני בית הדין מדברת בעד עצמה. שימוש לרעה בהרשאה כאמור מהווה מעילה באמון שנותנת המערכת בשוטר וכן פוגע באמון הציבור במשטרה ובתדמיתה.

במקרה שבפנינו הבדיקה מבוצעת על ידי איש משטרה לבקשת קרוביו, וניתן להניח שהפגיעה בפרטיות אינה משמעותית עד לא קיימת, אולם יש לראות מקרים אילו בחומרה שכן הם יוצרים מצג לפיו המערכות המשטרתיות הן נכסו האישי של השוטר והם פוגעים בעקרון השוויון. התביעה ציינה שהמידע נמסר לעורך דין שייצג את קרובי משפחתו של הנאשם, כאשר הוצג יפוי כוח ולכן העברת המידע כשלעצמה הינה כדין, המידע הינו תעבורתי וטכני, אולם הנאשם בדרגת רני"ג, משרת מעל 30 שנים במערכת והיה אמור לדעת מה אסור ומה מותר, אולם הוא לא קיבל כל תמורה ומידת הפגיעה בפרטיות הינה נמוכה.

לקולא ציינה התביעה את עברו המשמעותי הישן והזניח של הנאשם, הרשעה אחת בדין יחיד משנת 1993. כן, הוגשו שלוש הערכותיו התקופתיות של הנאשם מהשנים 2019, 2021 ו 2022.

מכל האמור עתרה התביעה לאמץ את הסדר הטיעון בין הצדדים.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש

מטעם ההגנה העיד עד אופי. רפ"ק ש.ה., ק' את"ן מרחב איילון, מפקדו של הנאשם, שהעיד שהוא מכיר את הנאשם כ 30 שנים. הנאשם הינו אחראי, רציני, בעל מוטיבציה גבוהה, מסור לעבודתו, מקצועי, לויאלי לחבריו, בעל מוסר עבודה גבוהה, הוא משמש כסגנו בהעדרו ומסייע רבות לעד בניהול לשכתו. העד ציין שכלל המחוז פונה לנאשם בסוגיות מקצועיות בנושא תנועה ומשתתף בהדרכה לכלל שוטרי התנועה ויחידות המרחב.

בראשית דבריה ציינה ההגנה שהם עומדים מאחורי הודאת הנאשם אולם ביקשה להציג באופן מלא את ההבנה שהגיעו עם התביעה ביחס לחומרי החקירה בתיק. ההגנה ציינה שאחד מתפקידיו של הנאשם, הוא להוציא דו"חות לעורכי דין ולאזרחים, מדובר בתפקיד טכני בלבד, מדובר בחומר סרוק שלנאשם אין יכולת לשנות אותו, כלומר מקבל יפוי כוח ומדפיס את הדו"ח סרוק במערכת. לטענת ההגנה הנאשם אינו יכול לסרב לבקשה שכזאת. אכן הנאשם שגה ביחס להעברת דו"ח לעורכת הדין שייצגה את הדוד אולם חשוב לציין שהיו שני דו"חות כאשר רק באחד הדוד יוצג ובכל זאת הופק הדו"ח לעורכת הדין, ואין כל הצדקה לבדיקת מידע בנוגע לבתו של הנאשם על ידו. הנאשם משרת מזה 33 שנים בשירות, כל שנותיו במערך התנועה, ביצע כלל תפקידים, סייר, סייר בוחן, קורס סמלים, הכשרות במכשירי מדידה, פיקד על יחידת התנועה המרחבית ורכז תנועה מרחבי. ההגנה ציינה שעל אף הקושי בקבלת דרגת רני"ג הנאשם נבחר לקבל דרגה זו, הוא אב לשתי בנות וסב ל-3 נכדים, נשוי בשנית ואף עבר אירוע טרגי במשפחתו כאשר בנה של אשתו טבע למוות.

ההגנה הגישה לבית הדין אסופה של מכתבי הערכה והצטיינות בנוגע לתפקודו של הנאשם ממהלך שנות שירותו.

מכל האמור ביקשה ההגנה לאמץ את הסדר הטיעון.

דבר הנאשם

הנאשם ציין שהוא מודע לטעויות שעשה, זה לא יחזור על עצמו, והוא למד את הלקח. הנאשם ציין שהוא 33 שנים במשטרה, תמיד דואג להיות הכי טוב, לתת את הכל, הוא לא יודע מה קרה לו והוא כועס על עצמו.

דין והכרעה

ההתפתחויות הטכנולוגיות האופייניות לדור זה, מהווה קרקע פוריה לשימוש לא חוקי במאגרי מידע. ריכוז המידע וזמינותו המידית, בלחיצת כפתור, מקלה מאוד על המבקשים לעשות שימוש פסול במידע שנאגר בו.

נפנה לדברי כב' השופטת ביניש (כתוארה אז) בעש"ם 6843/01 בן דוד נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(2) 918:

"ההישגים הטכנולוגיים של העידן המודרני הביאו עמם כתוצאת לוואי אפשרויות נרחבות לפגיעה בפרטיות. מאגרי המידע המצויים בידי הרשויות ... נותנים בידי עובדי הציבור הנגישים אליהם, יכולת ועוצמה לאסוף מידע רב על כל אדם מהציבור בישראל בכל היבט מתחומי חייו. חזונו האפוקליפטי של ג'ורג' אורוול בדבר "האח הגדול", עלול על נקלה להפוך למציאות חיים אם לא יושמו הגבולות לנגישות למאגרים ולשימוש בהם מעבר למטרה המוגבלת שלשמה ניתנה הסמכות למופקדים על מאגרי המידע".

הזכות לפרטיות הינה נדבך מרכזי בחברה הישראלית ובאה לידי ביטוי, בין היתר, בחוק הגנת הפרטיות תשמ"א - 1981, בתקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע) תשע"ז – 2017 ועוד. הפסיקה דנה בנושא לא אחת.

בתיק ביד"ע 71/11 נקבע:

" התכלית שלשמה הופקדו ברשות המשטרה מאגרי מידע היא אך ורק כדי ליתן בידיה כלים כדי שישמשו אותה לשם ביצוע עבודתה. עוד ידוע הדבר, שמאגרי המידע הללו מכילים נתונים פרטיים ורגישים, וככאלה הינם חסויים ומוגנים. אשר על כן, שליפת מידע שלא במסגרת מילוי תפקיד, יהא נושא המידע אשר יהא, הינו מעשה פסול, עמו אין להשלים. למשטרה מחויבות חוקית וערכית כלפי הציבור, שיהא שקט ובטוח כי המידע המצוי ברשותה הינו מוגן ושמור וכל שימוש בו נעשה עפ"י דין."

שליפת מידע ממאגר שלא כדין או עיון בו, על ידי איש משטרה, האמון מעצם תפקידו על שמירת החוק ואכיפתו, יש בה בכדי לפגוע באמון הציבור במשטרה וכן לפגוע בפרטיות האנשים שהמידע נוגע אליהם, זכות חוקתית המעוגנת בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

בת"פ 10414/01 (בימ"ש שלום ת"א) מדינת ישראל נ' עמר עמירם (פורסם בנבו, 05.01.2003) כתבה השופטת דיסקין את הדברים הבאים:

”מאגרי המידע המצויים בידי הרשויות בכלל ובידי המשטרה בפרט, נותנים בידי עובדי הציבור המופקדים עליהם כוח, יכולת ועוצמה, הנובעים מעצם נגישותם למידע רב ובעל חשיבות על כל אדם מהציבור בישראל... אמון הציבור במשטרה וביטחונו בה מבוסס, בין היתר, על ההנחה כי השוטרים ממלאים תפקידם נאמנה ולא עושים במידע שברשותם כל שימוש אחר, זולת שימוש כחוק”.

בקביעת גזר הדין הראוי, השיקול הראשון והחשוב ביותר הינו האינטרס הציבורי בכך שמאגרי המידע המחוזקים על ידי המשטרה יישמרו בצורה נאותה, לא ייפרצו, ומידע הנוגע אליהם לא יעבור למי שאינו רשאי להחזיק בו. שיקולים אישיים של הנאשם יהיו שיקול משני בחשיבותו. בשקלנו את האינטרס הציבורי לעיל, סברנו שנכון לבחון את האירוע על פי תבחיני המשנה, המסייעים לדרג את האירועים לפי חומרתם, כפי שנקבעו בפסיקת בית הדין.

המבחנים העיקריים הנוגעים לכך נקבעו בביד"ם 4/22 והם :

- א. לאורך כמה זמן התרחשה העבירה? האם מדובר במעשה חד פעמי או בעבירות מתמשכות לאורך שנים.
- ב. מה היתה כמות שליליות המידע? כמויות הבדיקות שבוצעו.
- ג. זהות הגורם הנבדק. יש להבחין בין מצב בו הבודק בודק מידע על עצמו בלבד, למצב בו הוא בודק קרובי משפחה ממעגלים שונים בחייו ועד למקרה של שלילת מידע כנגד גורמים בהם יש לו אינטרס אישי ספציפי לברר פרטים לגבם כגון – יריב עסקי, מתלונן נגדו, מעורב בתיק פלילי יחד עם אחרים, שותף פוטנציאלי, בן/ת זוג פוטנציאליים לשוטר או לקרובי משפחתו ועוד ועוד. אפשרות נוספת היא בירור אודות מפורסמים כדוגמת: זמרים, שחקנים, פוליטיקאים (נפוץ יותר לקראת בחירות) ועוד.
- ד. לצורך מה מבוצעת הבדיקה? ברי כי לא תמיד ניתן לברר נקודה זו, אך לרוב ניתן להסיק מעובדות כתב האישום, או מהראיות, מה היה המניע לביצוע הבדיקה ועל הענישה לשקלל גם רכיב זה.
- ה. סוג המידע אליו נכנס הנאשם שלא כדין. האם מדובר במידע דמוגרפי בלבד (כגון מקום מגורים, ת.ז., קשרי משפחה), האם מדובר במידע פלילי או האם מדובר במאגר מודיעיני. ברי כי חומרת העבירה הינה פועל יוצא של סוג המאגר.
- ו. האם הנאשם רק ראה את החומרים במחשב, האם הדפיס/צילם/העתיק והאם שמר אותם לעצמו או העביר אותם לצד ג'.
- ז. האם הנאשם קיבל תמורה בגין העברת המידע? לעניין זה, תמורה אינה חייבת להיות מוחשית דווקא. תיתכן תמורה בבחינת "שמור לי ואשמור לך". כל מקרה על פי נסיבותיו.

ברי כי מבחנים אלו אינם ממצים את כלל האפשרויות השונות הגלומות במעשה השליפה האסור, אך דומה כי יש בהם כדי למצות את החלק הארי של מקרי שלילת מידע אסורה ממאגרי המידע

המשטרתיים. כמו כן נציין כי תבחינים אלו אינן עומדים בפני עצמם וכל תיק ייבחן על פי מכלול השיקולים הרלוונטיים.

בחינת תבחינים אלו במעשים המפורטים בעובדות כתב האישום בגינם הורשע הנאשם חורגים מהמצופה משוטר כה ותיק בארגון, הנאשם ביצע 25 בדיקות, במספר רב של הזדמנויות שונות שנפרסו על פני שנתיים ותשעה חודשים. הנאשם פגע בפרטיותם של אזרחים שונים, אם כי פגיעה זו הינה ברף הנמוך, כפי שעולה מכתב האישום. אין מדובר בבדיקה אחת, חד פעמית אלא מדובר בביצוע 25 בדיקות שונות. נציין כי המידע שהנאשם בדק היה תעבורתי ברובו למעט כניסה למערכת "שירת הסירנה" בנוגע לביתו, לגביה לא נמסר לנו מידע נוסף.

החלטת המפקח הכללי שניתנה לאחרונה שככלל, כל שוטר/ת, שיבצע/תבצע עבירה לפי סעיף 4 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו-2006, יועמד/תועמד לדין בפני בית הדין, מדוברת בעד עצמה, וממחישה את החומרה שפיקוד המשטרה, בראשות המפקח"ל, מייחסים לעבירות מסוג זה. לאור האמור, סבורים אנו, כי תפקידו של בית הדין לתרום את תרומתו בצמצום תופעה זו.

איננו מתעלמים מטיב שירותו של הנאשם. רישומו המשמעותי של הנאשם כולל הרשעה אחת ישנה משנת 1993. מעיון בהערכותיו התקופתיות של הנאשם עולה כי בשנת 2019 הוערך בציון "תפקוד יוצא דופן", בשנת 2021 הוערך בציון "תפקוד יוצא דופן", בשנת 2022 הוערך בציון 7. תעודות ההערכה הרבות שהוגשו לעיונינו מציינים תמונה מרשימה של שביעות רצון ואף הצטיינות בנוגע לטיב שירותו של הנאשם על פני השנים והם מחזקים את הרושם שמדובר בשוטר מצוין העושה את מלאכתו. עוד נפנה לתעודה בדבר בחירתו כמצטיין מחוזי לשנת 2022 ולעדות מפקדו בפנינו. כידוע, קבעה ההלכה הפסוקה שתכליתו הדין המשמעותי כפולה. מחד גיסא, הגנה על הארגון, על תפקודו ומניעת פגיעה בתדמיתו ובאמון הציבור בו, ומאידך גיסא – הרתעת הרבים.

עוד נקבע, שבבוא בית הדין להטיל אמצעי משמעת, מחובתו לבחון בין היתר האם יש באמצעי המשמעת שיטיל, ליצור הרתעה מספקת בקרב השוטרים. כן מצווה בית הדין לבחון, האם די באמצעי המשמעת האמורים כדי להשיב על כנו את אמון הציבור בארגון, אמון שהוא נשמת אפו ותנאי הכרחי לתפקודו. דומה כי זה המקרה בו יש ליתן משקל גדול יותר לאינטרס האישי של הנאשם ולאמץ את ההסדר בין הצדדים.

מששקלנו את מכלול השיקולים הרלוונטיים תוך שהצבנו לנגד עינינו את תכלית הדין המשמעותי כאמור לעיל, את מעשי הנאשם שרובם היו הוצאת דו"חות מהמערכת לעורכי דין עפ"י ייפוי כוח מסודר, הפגיעה בפרטיות שהינה ברף הנמוך ביותר הקיים, את טיב שירותו של הנאשם במשטרה, את דברי מפקדו ואת הכלל שנקבע בפסיקה בדבר כיבוד הסדרי טיעון הגענו לכלל מסקנה שהמקרה שבפנינו מחייב אותנו לכבד את הסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים. ראוי לציין שהנאשם לא יכול היה לשנות כל פרט בדו"ח שנסרק למערכת, ובהינתן ייפוי כוח הוצאת הדו"חות הינה אקט טכני, ומקובלת עלינו עמדת ההגנה בנקודה זו, אם כי היה על הנאשם במקרים אילו להעביר את המשימה של הוצאת הדו"חות לאדם אחר במערכת שלא יהיה בניגוד עניינים.

בגזר דינינו שניתן באולם נרשמה טעות סופר כך שנרשם ברכיב ההורדה בדרגה על תנאי "הורדה בדרגה אחת על תנאי, למשך 6 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של שימוש לרעה בסמכות שניתנה מכח תפקיד, עבירה לפי סעיף 4 לחוק המשטרה, תשס"ו-2006 או עבירה של ניגוד עניינים, עבירה לפי סעיף 11א לחוק המשטרה, תשס"ו-2006, וזאת בתוך שנתיים מהיום, ויורשע בגינה במהלך התקופה או לאחריה." כוונתנו היתה לסעיפים 4 ו 11א לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, תשס"ו-2006 ולא לסעיפי החוק עצמו.

סוף דבר

מכל האמור באנו כלל דעה כי העונשים הראויים במקרה זה הם:

- נזיפה חמורה.
- הורדה בדרגה אחת על תנאי, למשך 6 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של שימוש לרעה בסמכות שניתנה מכוח תפקיד, עבירה לפי סעיף 4 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו-2006 או עבירה של ניגוד עניינים, עבירה לפי סעיף 11א לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו-2006, וזאת תוך שנתיים מיום גזר הדין (11.03.24) ויורשע בגינה במהלך התקופה או לאחריה.
- קנס בסך 600 ₪.

ניתן היום, ו' בניסן תשפ"ד, 14 באפריל 2024, בלשכה.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופטת _____
סניף אופיר ביטון סניף ניסים כחלון סניף אורית בר

בפני: ראש ההרכב – תת ניצב אברהם פרנקל
השופט – סגן ניצב ניסים כחלון
השופט – עורך הדין אריה רוטר

המפקח הכללי
באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: רס"ר פטר סלימאן
באמצעות בא כוחו – עוה"ד משה אלון

גזר - דין

כללי

ביום 28.5.24 הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשנית בעבירת **התרשלות במילוי תפקיד** עבירה לפי סעיף 2 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו-2006 וכן בעבירת **התנהגות שאינה הולמת שוטר ושיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה** עבירה לפי סעיף 3 לאותה התוספת. באותו היום נשמעו טיעוני הצדדים לעונש והטלנו על הנאשם את העונשים של נזיפה חמורה והורדה בדרגה אחת למשך 6 חודשים, מתוכם חודש אחד בפועל והיתרה על תנאי. בהסכמת הצדדים הוחלט כי נימוקי גזר הדין יינתנו בנפרד.

להלן נימוקינו:

מעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע הנאשם עולה כדלהלן:

חלק כללי

1. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שירת הנאשם כסייר בתחנת יפו.
2. פרק זה מהווה חלק בלתי נפרד מכתב האישום.

אישום ראשון (תיק מח"ש 1123/22)

א. העובדות:

1. בתאריך 22/2/2022 סמוך לשעה 20:00, בעקבות דווח על הקמת רעש, הגיע הנאשם יחד עם המתנדבת קרן נעמן לבית קפה הממוקם ברחוב לוינסקי בתל אביב.
2. בנסיבות אלו, פגשו הנאשם והמתנדבת את הבעלים גיא (להלן: "המתלונן") אשר היה נתון תחת השפעת אלכוהול, ובין הנאשם למתלונן התנהל שיח בנוגע לתלונות חוזרות מצד התושבים הנוגעות להקמת רעש במקום וביחס לדו"ח שנרשם לחובת העסק יום קודם לכן בגין הקמת רעש.
3. במהלך השיח, ביקש הנאשם מהמתלונן את כתובת מגוריו ומסר לו שדו"ח על הקמת רעש ישלח לכתובתו.

4. לאחר שהמתלונן מסר את כתובתו לנאשם, פנה המתלונן לנאשם ואמר לו: "תן את הדו"ח וטוס לי מהפנים". הנאשם השיב לו שלא ידבר אליו כך ושאינו חבר שלו. בתגובה אמר המתלונן: "אתה רוצה לעכב אותי?", הנאשם השיב לו שיעשה כן, הודיע למתלונן על עיכובו וביקש שהמתלונן יתלווה אליו.
5. המתלונן אמר לנאשם "תיגע בי! עשיתי משהו?? עשיתי משהו שאני מעוכב??", הנאשם השיב לו: "אני לא חבר שלך", המתלונן בתגובה לכך אמר: "סתום את הפה ואל תדבר אלי ככה". בשלב זה, הודיע הנאשם למתלונן על מעצרו.
6. מיד ובסמוך השתמש הנאשם בכוח כלפי המתלונן אשר התנגד למעצר ובין השניים החל מאבק במהלכו השתמש הנאשם בין היתר באמצעות טייזר, מבלי שהזהיר קודם לכן את המתלונן בהתאם לנדרש בנוהל. לאחר מכן אזק הנאשם את המתלונן והובילו לתחנה.
7. כתוצאה מהאירוע המתואר לעיל, נגרמו למתלונן שפשופים בגוף והמטומה קלה מסביב לבית חזה ושורש כף יד ימין.
8. במעשיו המתוארים לעיל, התרשל הנאשם במילוי תפקידו בכך שהשתמש בטייזר כלפי המתלונן מבלי להזהירו בטרם השימוש בו בהתאם להוראת סעיף 8(א) לנוהל אג"מ 220.003.15 "הפעלת מש"ח טייזר".

אישום שני (תיק מח"ש 477/22)

א. העובדות:

1. בתאריך 27/11/2021 סמוך לשעה 11:45, נעצר האזרח כ.מ. (להלן: "המתלונן"), בחשד לאיומים על גרושתו והובא על ידי הנאשם לתחנת יפו.
2. בתחנת המשטרה, ביקש הנאשם מהמתלונן שיתלווה אליו לשירותים לצורך ביצוע חיפוש, והמתלונן בתגובה הפשיל את מכנסיו, התנגד לליווי בכוח תוך שהפנה גידופים ואיומים כלפי הנאשם שעה שהנאשם אוחז בידי האזוקות.
3. למשמע הצעקות, יצא פקד סאלח, ששימש כק' תורן, מחדרו (להלן: "הקצין"), ניגש לסייע לנאשם, תפס בזרועו של המתלונן והפיל אותו לרצפה.
4. בשלב זה, כיבה הנאשם את מצלמת הגוף שלו באמצעות לחיצה על כפתור הכיבוי, זאת על מנת שהמצלמה לא תתעד את המשך השימוש בכוח כלפי המתלונן מצד הנאשם והקצין.
5. לאחר מספר דקות, לאחר שהקצין עזב את המקום, הדליק הנאשם שוב את מצלמת הגוף שתיעדה את התנהגות המתלונן ופעולות הנאשם שנעשו כדי להשתלט עליו.
6. בעקבות השימוש בכוח כלפי המתלונן, הוזמן לתחנה אמבולנס ופינה את המתלונן לקבלת טיפול רפואי.
7. בסיום האירוע, ערך הנאשם דו"פ ובו ציין כי: "...סאלח ניגש אליי לסייע לי במקום כאשר הנ"ל נשכב על הריצפה והתנגד לי לבוא לשירותים לחיפוש כאשר המכנס שלו למטה ביחד עם יפו 11 תפסנו אותו חזק כאשר אני מושך אותו מהאזיקי ידיים, הנ"ל המשיך להתנגד לנו ולבעוט בי המצלמה הופסקה באמצע ואז הנ"ל ניסה לקום ולתקוף, תפסתי אותו מהצוואר ולחצתי עליו כלפי מטה....".
8. בכך שהנאשם כיבה את מצלמת הגוף במהלך אירוע של שימוש בכוח באופן יזום ומכוון במטרה שלא תתעד את השימוש בכוח כלפי המתלונן מצידו ומצד הקצין, התנהג הנאשם באופן שאינו הולם שוטר או שיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה.

עד אופי מס' 1, רפ"ק כ.מ.:

העד סיפר כי מכיר את הנאשם מזה כ-10 שנים, לקח חלק בגיוסו למשטרה והיה מפקדו הראשון כקש"ק התחנה. מדובר בשוטר מסור ומקצועי שהיה מועמד למצטיין יום העצמאות ולקיצור פז"מ וכן נבחר למצטיין אג"מ תחנת יפו על פעילותו בפשיעה בגזרת התחנה. בסופו של יום ובשל ההליך המתנהל כנגדו, לא קיבל את מצטיין יום העצמאות.

מדובר בנאשם אמין וניתן לסמוך עליו ברמה האישית והמקצועית. הנאשם הוא אחד השוטרים המובילים בתחנה ובין היתר גם חונך שוטרים חדשים.

העד תיאר את עבודת השיטור המאתגרת בתחנת יפו, הנושאת אופי של חיכוך מתמיד עם עבריינים אל מול מתן שירות לאזרח בנושאים בעלי אופי קהילתי יותר ומבחינת העד, מקצועיות השוטר באה לידי ביטוי במעבר, ה"סוויץ" המחשבתי הנדרש, בין אופי הטיפול הנכון וצורת מתן המענה באיפיוני הפעילות השונים.

באשר לאישום השני אמר העד באופן כללי ומבלי להיכנס לפרטי האישום, כי מהיכרותו האישית מדובר במתלונן עברייני, שעיקר אורח חייו הוא עבריינות וכי תקף בעבר מספר פעמים אנשי משטרה.

טיעונים לעונש מטעם התביעה

הוגשו הערכות תקופתיות, סימולציה שכרית ודו"ח פרופיל משמעותי. לעניין העבר המשמעותי טענה התביעה כי לחובת הנאשם התראת מסלולי שירות שניתנה ע"י הסממ"ז בשנת 2021.

באישום הראשון מיוחסת לנאשם עבירה של התרשלות בתפקיד, עת השתמש במכשיר הטייזר מבלי אזהרה מוקדמת ובניגוד לנוהל.

לכל שוטר סל כלים ואמצעים הניתנים לו לצורך מימוש תפקידו, כלים ואמצעים אלו עלולים לגרום לפגיעה באלו שהאמצעים מופעלים כנגדם אך נחוצים בנסיבות מסוימות לצורך מימוש סמכויות השוטר.

בשל כך נקבעו הוראות ונהלים ברורים לאופן בו הם יופעלו ובאלו נסיבות. במקרה הזה, ההוראה מחייבת אזהרה טרם השימוש בטייזר שמטרתה להרתיע ואולי אף לייתר את השימוש. ייתכן ואם היה פועל הנאשם על פי הנהלים היה נחסך השימוש באמצעי והייתה נמנעת הפגיעה בחשוד. באשר לאישום השני טענה התביעה כי, הנאשם כיבה באופן יזום את מצלמת הגוף ובכך סיכל את מאמצי המשטרה להגשים ולהשיג את יעדיה ופגע בתדמית הארגון ובאמון הציבור בה. כמו כן נפגעה היכולת של גורמי החקירה להגיע לחקר האמת בהתבסס על צילום מלא ומיטבי של האירוע.

מטרת הנאשם בכיבוי המצלמה נועדה להסתיר את אופן השימוש בכוח מצד הקצין כלפי העצור. משטרת ישראל נותנת אמון במשרתיה והצפייה שימלאו אחר ההוראות המחייבות. הנאשם במעשיו סיכל את היכולת לבחון את התנהלות הקצין והשימוש בכוח שהפעיל כלפי המתלונן.

מאידך, התביעה זקפה לזכותו של הנאשם את לקיחת האחריות על מעשיו ואת העובדה שחסך זמן שיפוטי. כמו כן את עברו המשמעותי הנקי על אף שהוא משרת בתפקידי שטח מספר שנים לא מבוטל.

לאור האמור עתרה התביעה לעונשים של נזיפה חמורה, הורדה בדרגה אחת בפועל למשך חודשיים והורדה על תנאי.

טיעוני ההגנה לעונש

ההגנה ביקשה מביה"ד לזקוף לזכותו של הנאשם את ההודיה, נטילת האחריות והחיסכון בזמן השיפוט.

בהתייחס לאישום הראשון טענה ההגנה כי מדובר במתלונן שהיה פרובוקטיבי ובגילופין והטענה היחידה שיש כנגד הנאשם היא לא בשימוש בכוח שעשה אלא בהפעלת הטייזר ללא אזהרה מוקדמת.

באשר לאישום השני, לא הייתה כל חובה להפעיל מצלמה מלכתחילה, יחד עם זאת המצלמה הופעלה וכובתה. ההגנה טענה כי יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שבסמוך לאירוע כתב הנאשם דו"ח פעולה מפורט עובדה המלמדת שלא היה ניסיון הסתרה של השימוש בכוח שהתבצע. בכיבוי המצלמה הנאשם שגה ועל כך הוא נוטל אחריות.

ההגנה התייחסה לצבר האירועים ואמרה כי בשני האירועים התקיימה פרובוקציה משמעותית מצד המתלוננים ולא מיוחסת לנאשם עבירה של חריגה מסמכות במסגרת השימוש בכוח שעשה, מה גם שבין האירועים חלף זמן רב, אירוע אחד התרחש בשנת 21, והשני בשנת 22, לדעת ההגנה לחלוף הזמן שיקול משמעותי בשקלול מכלול הנסיבות לעניין גזר הדין.

ההגנה התייחסה לנסיבות האישיות והמקצועיות של הנאשם ואמרה כי הוא היה מועמד לקבלת מצטיין יום העצמאות ובשל ההליך הדבר נמנע ממנו, בנוסף הנאשם מתגורר בצפון ועובד בת"א. הוא היה אמור לעבור לגזרה קרובה יותר למקום מגוריו רואיין ואף התקבל אולם בשל ההליך המעבר הוקפא.

הנאשם עובד בתחנה מאתגרת ותובענית עם חיכוך רב ובכל זאת עברו המשמעותי נקי והערכותיו התקופתיות טובות.

לאור האמור עתרה ההגנה לעונש של נזיפה חמורה וקנס סמלי.

דבר הנאשם

הנאשם הצטער ולקח אחריות על מעשיו. הוא אמר כי הוא תמיד שקול בעבודתו ובטוח שמקרים מעין אלו לא ישנו בעתיד.

דין והכרעה

באישום הראשון בכתב האישום מתואר כי בעקבות דיווח על הקמת רעש הגיע הנאשם לבית הקפה. כתב האישום מגולל דין ודברים בין בעלי המקום (המתלונן) לבין הנאשם במסגרתו המתלונן שרוי בגילופין והתבטא באופן פרובוקטיבי כלפי הנאשם, שוטר בתפקיד. בתגובה לדברי המתלונן הפוגעניים, הודיע לו הנאשם כי הוא מעוכב אולם המתלונן המשיך בשלו והמשיך להתבטא בדרך שאינה הולמת, כלפי עובד ציבור. בשלב זה הודיע לו הנאשם על מעצרו. מיד ובסמוך החל הנאשם בביצוע המעצר תוך התנגדות ומאבק עם המתלונן. במסגרת המאבק ועל מנת להשתלט על המתלונן השתמש הנאשם באקדח טייזר בלא אזהרה מוקדמת ובניגוד לנוהל הקובע כי יש להזהיר את החשוד קודם השימוש.

האישום אינו עוסק בשאלה של חריגה מסמכות, או מעצר שלא כדין, כלומר, גם לדעת התביעה היה מקום למעצר ולשימוש בכוח לרבות הפעלת הטייזר וזאת לאור התנהגות המתלונן. האישום מתייחס למקטע אחד של פעילות אסורה, מקטע שהינו חלק מרצף של הפעלת סמכויות מותרות, הגם שמדובר בסמכויות הפוגעות באזרח כדוגמת עיכוב מעצר ועד לשימוש בכוח. המקטע האסור הוא אי מילוי אחר ההוראה כי יש להזהיר קודם השימוש באקדח הטייזר מה שלא עשה הנאשם. לא ניתן להוציא מכלל אפשרות כי לו אישום זה היה עומד לבדו כלפי הנאשם וללא הצטברות האישום השני, יתכן שהתביעה היתה מסתפקת בצעד משמעותי פחות מאשר העמדה לדין בפני בית הדין למשמעת. דומה כי הצטברותם של שני האירועים הוביל להחלטה שהבירור המשמעותי יתקיים דווקא בבית הדין.

לגופו של אישום, על כל שוטר לדעת ולהפנים כי נהלי המשטרה ובפרט הנהלים הקשורים בהפעלת אמצעים בעלי פוטנציאל נזקי העלולים לפגוע באלו שהאמצעים מופעלים כנגדם, מחייבים. תפקידם לצמצם עד כמה שניתן את הפגיעה הפוטנציאלית באלו שהאמצעי החמור של מכשיר טייזר מופעל כנגדם ונועדו לוודא כי השימוש באמצעי נעשה רק במקרים בהן השימוש הכרחי. חובה על כל שוטר להישמע להם ולפעול על פיהם. לשוטר סל כלים ובהם אמצעים שעלולים להיות פוגעניים ביותר, חלקם טומנים בחובם השלכות פוטנציאליות ארוכות טווח ועל שוטרי המשטרה לנהג באמצעים אלה בזהירות רבה בשום שכל ובהתאם לנהלים ולפקודות בלבד.

באישום השני מתואר כי חשוד (המתלונן) באיומים נעצר והובא לתחנת יפו. בתחנת המשטרה ולצורך ביצוע חיפוש ביקש הנאשם מהמתלונן כי יתלווה אליו לשירותים, בתגובה המתלונן גדף את הנאשם והתנגד ללווי בכוח. למשמע הצעקות, ניגש פקד סאלח לסייע, תפס בזרועו של המתלונן והפילו על הרצפה. בשלב זה כיבה הנאשם את מצלמת הגוף שלו על מנת שהמצלמה לא תמשיך לתעד את המשך השימוש בכוח שנעשה על ידו ועל ידי הקצין המסייע. לאחר מספר דקות ולאחר שעזב הקצין את המקום הדליק הנאשם את המצלמה בשנית. בסיום האירוע כתב הנאשם דוח פעולה במסגרתו תיאר את אשר אירע וכתב כי "המצלמה הופסקה באמצע...."

השאלה האם היה על הנאשם להפעיל את המצלמה מלכתחילה או לא, אינה רלוונטית להמשך מעשיו. בפועל המצלמה פעלה והנאשם כיבה אותה ביודעין. הפסקת מצלמה באופן יזום, מדליקה נורה אדומה ומעוררת תהיות באשר להתנהלות של מי שבחר לעשות כן.

תפקידן של מצלמות הגוף הוא לתעד את פעילות המשטרה ובין היתר להשתמש בתיעוד לשם ראייה, בעת הצורך. לתיעוד פעילות המשטרה תפקיד נוסף והוא למתן את פעילות המעורבים באירוע, המעורבים האזרחיים כמו גם השוטרים וכמאמר המשנה (אבות פרק ב' משנה א') "והסתכל בשלושה דברים ואי אתה בא לידי עבירה ... עין רואה ואזן שומעת וכל מעשיך בספר (או אולי בדיסק, או בענן – בית הדין) נכתבין".

במעשיו פגע הנאשם ביכולת גורמי החקירה לעשות את עבודתם ולהגיע לחקר האמת, ופגע באמון המשטרה במשרתיה.

הנאשם שוטר וותיק וחזקה עליו כי הבין בעת המעשה את ההשלכות והמשמעויות הנלוות למעשיו.

בכתיבת דו"ח הפעולה ניסה הנאשם לחפות על מעשיו וכתב כי "המצלמה הופסקה באמצע..." ובכך הטעה את הגורמים האמונים עליו. הצפייה משוטר כי גם אם טעה, ידע לקחת אחריות על מעשיו ולפעול על פי ערכי הארגון שיושרה היא נר לרגליו.

הפסקת פעילות המצלמה מלמדת כי כאשר טובתו האישית של השוטר, ובמקרה זה יש לדייק, טובת הקצין המעורב וניסיונו של הנאשם לטשטש את מעשיו, מתנגשת אל מול חובותיו כשוטר, הוא בוחר, למרבה הצער באפשרות המוטעית. אכן, ערך הרעות קובע כי "אנו השוטרים נפעל כחלק מצוות ונגלה נאמנות ייחודית לעמיתנו, לשם מילוי תפקידנו, בכל משימה ואתגר, בשגרה ובחירום, בנכונות להסתכן עד כדי חירוף הנפש..." אך הערך ממשיך וקובע כי: הדבר ייעשה "ברוח החוק ולפי האתיקה של המשטרה" (מתוך "ערכי משטרת ישראל").

העובדה כי הנאשם לא פעל לטובת עצמו, אלא, על פניו, לטובת קצין אחר, אינה יכולה להיזקף לזכותו. כפי שנכתב לעיל, הנאשם הבין, הבן היטב, את המשמעות של כיבוי המצלמה. גם אם מדובר בעברייך סידרתי שלא היסס לתקוף שוטרים וכפי שהעיד עד האופי, אין כל היתר לפעול כנגדו שלא על פי הוראות החוק.

צבר האירועים לכשעצמו מהווה נסיבה לחומרא כאשר בשני האירועים המאפיין המרכזי הוא זילות בהוראות המשטרה ואי מילוי אחר ההנחיות וההוראות.

במכלול השיקולים אנו זוקפים לזכות הנאשם את ההודאה במעשיו, לקיחת האחריות והחיסכון בזמן השיפוטי וכן את העובדה כי מדובר בשוטר טוב ללא עבר משמעותי נקי. לא ניתן להתעלם מהקפאת מעברו של הנאשם ממקום שירותו במחוז תל אביב למחוז הקרוב יותר למקום מגוריו וכפועל יוצא מהקפאה זו נאלץ הנאשם לנסוע כל יום מרחק ארוך לעבודה וחזרה הביתה. איננו מתערבים בעבודת האמ"ש, אך יתכן וכדאי לחשוב מחדש אודות הנחיה זו. כל עוד הוחלט כי חשוב בעבירה יכול להמשיך ולעבוד כשוטר ובתפקידו, מה ההיגיון בלמנוע ממנו לעבור למקום קרוב יותר למקום שירותו?

לאור האמור הגענו לכלל דעה כי העונשים הראויים במקרה זה הם:

- נזיפה חמורה.
- הורדה בדרגה אחת למשך 6 חודשים, מתוכם חודש אחד בפועל והיתרה על תנאי, כאשר התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של התרשלות במילוי תפקיד שעניינה שימוש בטייזר או עבירה של התנהגות שאינה הולמת שוטר, שעניינה אי מילוי הנחיות מצלמות גוף וזאת תוך שנתיים מיום כניסת גזר דין זה לתוקף ויורשע בגין אחת מהן או שתיהן במהלך התקופה או לאחריה.

ניתן היום, י"א בסיוון תשפ"ד, 17/6/24, בלשכה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

מזכירות בית הדין תעביר עותק מנימוקי גזר הדין לצדדים.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופט _____
סניצ ניסים כחלון תניצ אברהם פרנקל שופט עויד אריה רוטר

בפני: ראש ההרכב – תת ניצב אברהם פרנקל
השופט – סגן ניצב ניסים כחלון
השופטת – עו"ד שולמית קדם

המפקח הכללי
באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: רס"מ יניב אחדות
באמצעות בא כוחו – עוה"ד חיים שרייבנד

גזר – דין

כללי

ביום 4.3.24 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה לפיה כתב האישום יתוקן והנאשם יודה באמור בו. בו ביום הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן והורשע בעבירה של שימוש בכוח כלפי אדם במסגרת מילוי תפקיד מעבר למידה הנדרשת, עבירה לפי סעיף 19א לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו – 2006. לבקשת ההגנה, הטיעונים לעונש נשמעו ביום 19.3.24. הצדדים ביקשו במשותף להטיל על הנאשם עונש של נזיפה חמורה והורדה בדרגה אחת למשך חודש. בנוסף עתרה התביעה להטיל על הנאשם פיצוי למתלונן בסך 2000 ₪ בעוד ההגנה ביקשה להימנע מהטלת הפיצוי.

לאחר שמיעת הטיעונים ודבר הנאשם החלטנו להטיל עליו את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה .
- הורדה בדרגה אחת למשך חודש.

בהסכמת הצדדים, נימוקי גזה"ד יינתנו בנפרד ויישלחו לצדדים. להלן גזר הדין המלא.

מעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע הנאשם עולה כדלהלן:

1. במועד הרלבנטי לאירוע, שירת הנאשם כסייר בשיטור העירוני בראשון לציון.
2. בתאריך 18/11/2022, סמוך לשעה 15:30, הגיעו סמ"ר צ.ח. ורס"ל ל.ד. לרחוב נורדאו ■ בראשון לציון, וזאת לאחר שאזרח פנה אל מוקד 100 של המשטרה והתלונן כי בנו, ע.מ. (להלן: "המתלונן"), משתולל ומתפרע בבית.
3. במהלך תשאול שערכו השוטרים לאביו של המתלונן, בסמוך לדלת הבית, הגיח לפתע המתלונן מפתח דלת הדירה וברח דרך מדרגות הבניין לכיוון הרחוב. השוטרים רדפו אחרי המתלונן, במהלך הבריחה הרים המתלונן אבן והחזיק אותה בידו, עד שהורה לו השוטר צ. להוריד את האבן והזהיר אותו בשימוש בטייזר. בהמשך, עצר המתלונן את מנוסתו, זרק את האבן והתיישב על הארץ בחניון רכב סמוך.
4. בין השוטרים למתלונן התנהל דין ודברים ממושך במהלכו ניסו השוטרים לברר את שאירע ולהרגיע את המתלונן שהיה נסער.

5. במהלך המתואר לעיל, הגיעו הנאשם ופקחית מסייעת בנסיעה מבצעית למקום בעקבות בקשת סיוע של השוטרים ל. ו. צ. והצטרפו לשיח עם המתלונן. במהלך השיח, הכה המתלונן בקיר הבניין במכת אגרוף וכתוצאה מכך נחבל בידו.
6. לאחר בדיקה שנערכה למתלונן ע"י צוות מד"א שהוזעק למקום, החל המתלונן לפתע, לצעוד לכיוון הבניין בו הוא מתגורר, תוך שהנאשם והשוטרת ל. בעקבותיו ובהמשך, התיישב על ספסל הסמוך לכניסה לבניין מגוריו.
7. בהמשך למתואר לעיל ולאחר המשך דין ודברים במהלכו הנאשם הצמיד מידי פעם את אקדח הטייזר לבטנו של המתלונן, ולאחר שהמתלונן שאל מספר פעמים האם הוא מעוכב ואם כן מהי העילה לכך, הודיע הנאשם למתלונן על עיכובו בשל הפרת הסדר וביקש ממנו להיכנס לניידת. לאחר ויכוח נוסף, התרצה המתלונן, התלווה ונכנס לניידת המשטרה.
8. הנאשם עמד מחוץ לחלק האחורי של הניידת בסמוך למתלונן אשר ישב במושב האחורי, כאשר אקדח הטייזר מוחזק בידו ומכוון לעבר המתלונן. לבקשת הנאשם, הוציא המתלונן חלק מתכולת כיסיו עד שסרב להמשיך ויצא מהניידת תוך שהוא אומר לנאשם: "דפוק בי טייזר".
9. מיד ובסמוך, המתלונן הדף את ידו של הנאשם בה הוחזק הטייזר, התנפל עליו ובין השניים החל מאבק במהלכו הכה המתלונן בפניו של הנאשם והשניים נפלו על הארץ. כתוצאה מכך, נגרמו לנאשם חבלות בפנים, שפשוף בלחי ימין עם רגישות, רגישות בתזוזה של כתף ימין, נפיחות ורגישות בשוק ימין. השוטר צ. אשר הבחין במתרחש רץ לעבר המתלונן, בעט בו וניסה למשוך אותו ללא הצלחה, ולאחר מכן בעט בו שוב והצליח להדוף אותו מהנאשם.
- בהמשך למתואר, התרומם הנאשם וכאשר המתלונן שכוב כשגבו על הארץ והשוטרים צ. ול. עומדים רכונים לעברו, משני צידי גופו, קרא הנאשם אליהם: "זוזו, טייזר, זוזו, זוזו..", ירה חיצי טייזר ופגע בגופו של המתלונן.
- לאחר מספר שניות, התרומם המתלונן, ועל אף דרישותיו של השוטר צ., כי "ירד למטה", לא שעה לדבריו.
- בשלב זה, החל המתלונן להתרחק מהמקום, כשגבו מופנה לנאשם. הנאשם בתגובה, רץ לכיוון המתלונן מאחור, חבט מספר פעמים לכיוון ראשו, ליפף את ידו סביב צווארו תוך ניסיון להורידו ארצה.
10. המתלונן הצליח להשתחרר מאחיזת הנאשם וניסה להתרחק מהמקום. בשלב זה, ירה השוטר צ. באקדח הטייזר, פגע בגבו של המתלונן אשר נפל ארצה, ראשו נחבט בקצה המדרכה והוא נאנק מכאב.
11. בעודו שרוע על הריצפה, אזקה השוטרת ל. את ידו הימנית של המתלונן וכשניסה המתלונן להתנגד לאיזוק ידו השמאלית, אחז הנאשם בחוזקה בידו השמאלית תוך שהוא נשען עם ברכו על בטנו של המתלונן, והכה באמצעות האיזיקים שבידו, בראשו של המתלונן. לאחר מכן, אזק הנאשם את ידו השמאלית של המתלונן.
12. כתוצאה מהשימוש בכח המתואר בסעיף 14 לכתב אישום זה, נגרם למתלונן חתך באזור קו שיער מצח שמאלי עליון באורך של 4 ס"מ, אשר הצריך טיפול רפואי של הדבקה ותפירה.
13. במעשיו המתוארים לעיל, בכך שהנאשם היכה את המתלונן בראשו באמצעות איזיקים, כאשר המתלונן שכוב על הארץ, כשידו הימנית אזוקה ומעליו שלושה שוטרים, השתמש הנאשם בכח מעבר למידה הנדרשת.

לאור הודאתו באמור לעיל הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיף 19א לתוספת הראשונה לחוק המשטרה – תשס"ו – 2006, עבירה של שימוש בכוח כלפי אדם במסגרת מילוי תפקיד מעבר למידה הנדרשת.

טיעוני התביעה לעונש

הוגשו סימולציה שכרית באשר לירידה הצפויה בשכר כתוצאה מהורדה בדרגה, הערכותיו התקופתיות של הנאשם ורישומיו המשמעותיים מהם עולה כי לנאשם עבר משמעותי זניח. התביעה ציינה כי הערכותיו התקופתיות טובות.

התביעה תיארה את האירוע כאירוע מתגלגל עם עצור מתנגד שהופעל כלפיו כוח סביר ומידתי מספר פעמים. האירוע בכתב האישום המייחס אשמה לנאשם הוא המכה שנתן בראשו של המתלונן באמצעות אזיק, מכה שגרמה למתלונן לחתך בראשו, זאת שעה שהמתלונן היה שרוע על הקרקע ובשליטת השוטרים ולא היווה סכנה לכוח.

מצופה משוטר לשלוט בעצמו ולנהוג באיפוק וריסון גם בסיטואציות מאתגרות זוהי חלק מהמקצועיות הנדרשת מאיש משטרה. על שוטר לעשות שימוש בכוח במסגרת החוק בלבד וגם כאשר קיימת הצדקה לשימוש בכוח עליו להיעשות במידתיות המותאמת לנסיבות האירוע. גם לאזרח הפורע חוק הזכות שלא יפגעו בו תוך חריגה מהסמכויות המוקנות לשוטר על פי חוק. שימוש בסמכויות שלא על פי החוק פוגעת בגופו ובכבודו של הקורבן כמן גם בתדמית המשטרה ובאמון הציבור בה.

לדעת התביעה במקרה דנן מכה בראשו של המתלונן, עם אזיקים, שעה שהוא שרוע על הקרקע ובשליטת השוטרים, מכה שגרמה לפציעתו, איננה מידתית בנסיבות האירוע ומהווה חריגה משמעותית ממידת הכוח הנדרשת.

התובעת ביקשה להדגיש כי במלך המשא ומתן להסדר הטיעון לא התעלמה התביעה מהתנהגות המתלונן והתנהגותו שהובילה להסלמת האירועים.

לאור האמור ביקשה התובעת כי בי"ד יכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים הכולל עונש של נזיפה חמורה והורדה בדרגה בפועל לחודש.

כמו כן ביקשה התביעה להטיל על הנאשם פיצוי בסך 2000 ₪ לטובת המתלונן וזאת בשים לב לאופי הפגיעה במתלונן ולעובדה שנכחו במקום שוטרים נוספים ולא היה צורך בשימוש בכוח המיותר.

טיעוני ההגנה לעונש

בפתוח דבריו אמר הסנגור כי הייתה לו ההזדמנות להיחשף לשוטר מצוין. מפקדיו לא הגיעו לשם מתן עדויות אופי בשל ביקור מפכ"ל בתחנת ראש"צ, אולם הדברים שכתבו מדברים בעד עצמם. לאורך שירותו נכתבו עליו חו"ד מעולות והוא זכה לתעודות הצטיינות רבות הוא אף נבחר למצטיין בטקס יום העצמאות. השוטר אף קיבל מכתבי תודה מאזרחים מה שמלמד על שוטר שירותי ומקצועי.

האירוע חריג בנוף שירות הנאשם ששירת בכל שנות שירותו בתפקידי שטח תוך חיכוך מתמיד עם אזרחים ומעולם לא הייתה תלונה כלפיו באשר לשימוש בכוח.

בעניין מושא כתב האישום אמר סניגור כי המתלונן הוא הרוח הנושבת בכל האירוע, מדובר במתלונן

שמתנהג בצורה מחפירה פוגע ומאיים על סביבתו עד כדי שאביו נדרש לעזרת המשטרה. התנהגותו החריגה הובילה להגעת השוטרים. המתלונן הוא שתוקף ראשון את הנאשם ומפלא בו את מכותיו עד כדי שהנאשם נזקק לטיפול רפואי ולטיפול פיזיותרפיה עד היום. הסניגור ביקש שלא להשית פיצוי על הנאשם כיון שלטענתו לא מגיע למתלונן שהתנהג בצורה כה מחפירה תגמול על התנהגות שכזאת.

דבר נאשם

הנאשם סיפר כי הוא משרת 13 שנים במשטרה, במהלך שנות שירותו היה בתפקידי שטח. הנאשם סיפר כי המעמד לא קל לו והוא איננו שוטר שרגיל במעמדים כאלה במהלך שירותו הוא סיכן את חייו מספר פעמים.

הנאשם לקח אחריות על המעשה למרות הקושי והבעייתיות שהייתה בסיטואציה אליה נקלע. הנאשם אמר כי הוא סוחב עימו פגיעה שנותרה לו מאז האירוע וכי הוא עובר טיפולי פיזיותרפיה.

דין והכרעה

מקריאת כתב האישום המתוקן עולה תמונה מורכבת. לא מדובר באירוע של שימוש בכוח בו יש קורבן מובהק ונאשם שחרג מסמכותו באופן בוטה ודוקר עין, או חלילה במקרה של התעמרות וזדוניות.

כתב האישום מתאר מסכת אירועים בהם המתלונן נוהג באימפולסיביות נע ממקום למקום בדרך שאינה ניתנת להסבר ואף נוהג באלימות חמורה כנגד הנאשם. תחילת התגלגלות הדברים בפניית אביו של המתלונן למוקד המשטרה לאחר שחש מאוים מהמתלונן. השוטרים הגיעו למקום האירוע תישאלו את אביו שטען כי התפרע והשתולל בבית ואז הגיח המתלונן מפתח הבית וברח מהשוטרים. במהלך מנוסתו הרים אבן ורק באיומי אקדח הטייזר הוא נענע להוראת השוטרים להניח את האבן. בשלב זה הגיע הנאשם, בנסיעה מבצעית, לעזרת חבריו עם עוד פקחית, כאשר המתלונן ממשיך בהתנהגותו האימפולסיבית ומסרב להירגע. הוא מכה באגרופו בקיר וגורם לעצמו חבלה.

סיכום ביניים – בשלב זה קיימות שלוש אינדיקציות למסוכנותו של המתלונן: תלונה של אביו, הרמת האבן והאגרופ בקיר.

בהמשך, הנאשם הודיע למתלונן על עיכובו ולאחר דין ודברים עם הנאשם התרצה להיכנס לניידת, אך לאחר מכן יצא מהניידת ואמר לנאשם "דפוק בי טייזר" ואז תקף את הנאשם באלימות הכוללת בין היתר מכה בפניו ונפילה ארצה ורק בעזרת השוטרים הנוספים שהיו במקום שגם איתם נאבק המתלונן, מצליח הנאשם להיחלץ מהמאבק עם המתלונן. כתוצאה מהמאבק נגרמו לנאשם חבלות בגופו.

לאחר השתחררות הנאשם ממאבקו עם המתלונן עדיין התקשו השוטרים להשיג שליטה מלאה על המתלונן שלא נענע לדרישתם להיכנע והמשיך בניסיונותיו להיחלץ אף לאחר שנורה מספר פעמים

בטייזר. לא זו בלבד, הנאשם רץ אחרי המתלונן שניסה לברוח מהמקום, לאחר שנורה על ידי טייזר (!!!) ובניסיונו להשתלט עליו חבט מספר פעמים בראשו וליפף את ידו סביב לצווארו.

סיכום ביניים שני: התנהגותו האלימה של המתלונן מסלימה. אם בתחילה רק איים, כאן כבר ביצע. תקיפה, התנגדות לשוטרים שממשיכה למרות שנורה בטייזר. מחלק זה ניתן להסיק שתי מסקנות חשובות:

1. מדובר במתלונן חזק פיזית. שלושה שוטרים (צ., ל. והנאשם) וכן פקחית מסייעת, לא מצליחים להתגבר עליו ונראה כאילו הטייזר אינו מוריד מיכולותיו הפיזיות.
2. גם התביעה סבורה שהחבטות בראשו של המתלונן היו מוצדקות. מבחינתה, הן לא מהוות עילה לאישום של שימוש בכוח מעבר לצורך.

בשלב זה המתלונן שרוע על הרצפה והשוטרת ל. מצליחה לאזוק את ידו הימנית. בניסיון לאזוק גם את השמאלית, המתלונן מתנגד. או אז הנאשם אווזו בידו השמאלית וכשהוא נשען עם ברכו על בטנו של המתלונן הכה בראשו עם אזיקים ורק אז אזק את ידו. כתוצאה מהמכה נפגע הנאשם בראשו ונזקק לתפרים.

סיכום ביניים שלישי: ראשית, המתלונן אינו מפסיק להתנגד גם כשהוא כבר שכוב על הרצפה. כמו כן, המתלונן לא היה בשליטה מלאה, שהרי התנגד לאיזוק ידו השמאלית.

כפי שמשקף כחוט השני לאורך כל האירוע, המתלונן הוא הגורם המשמעותי לכוח שנקט על ידי השוטרים על מנת לעוצרו.

האם השימוש בכוח האחרון שביצע הנאשם – מכה עם אזיקים בראשו של המתלונן היתה מעבר לצורך? איננו יודעים. לא נשמעו ראיות. ברור שבאותו שלב המתלונן עדיין התנגד. יחד עם זאת, לא ברורה רמת התנגדותו. הוא שכב על הקרקע, על גבו, לאחר שנורה בטייזר בפעם השנייה ונחבל בראשו כתוצאה מנפילתו. היו סביבו לפחות שני שוטרים – ל. והנאשם. לא ברור היכן היה השוטר צ. בנקודת הזמן בה הנאשם הכה בראשו של המתלונן עם אזיקים. כמו כן ברור שמכה עם חפץ מתכתי כדוגמת אזיקים (או פטיש, פנס, מכשיר קשר, פטיש לניפוץ שמשות וכו') בראש של אדם, היא פעולה חריגה שניתן לבצעה רק במקרים המתאימים. האם היה כאן מקרה חריג? כאמור, אנו פטורים מלדון בשאלה זו. הנאשם החליט להודות בכתב האישום המתוקן ונימוקיו עימו. כפי שכתבנו בתחילה, זה אינו המקרה של שימוש בכוח זדוני ומכוון עם כוונת התעמרות, אלא לכל היותר הפעלת שיקול דעת מוטעה שניתן להבינה בלהט האירוע ובמסוכנות המתלונן כפי שבאה לידי ביטוי מסלים והולך לאורך כל האירוע.

עבודת המשטרה טומנת בחובה אירועים המאופיינים בנסיבות מורכבות, ומצופה משוטרים שיפעלו בשיקול דעת על אף הנסיבות הלא פשוטות בהם הם נתקלים. לשם כך נדרשת מקצועיות רבה וגם במצבי קיצון מצופה משוטר לשמור על קור רוחו ולפעול אך ורק על פי החוק והנהלים. החוק העניק למשטרה את הכוח להשתמש בכוח לשם אכיפת חוקי המדינה, שמירה על הסדר הציבורי ומניעת עברות וגיליון, אך הכוח הנתון בידי השוטרים מוגבל. על השוטרים לפעול בהתאם לדין והשימוש

בכוח צריך להיות בדרגה אחת מעל זה שמופעל נגדם. כך קבע בית המשפט העליון באשר לעבודת השוטרים:

"...והינם ראויים לכל אהדה שיכולים בתי המשפט לתת להם. אך במה דברים? כל עוד הם זוכרים וערים לכך שהסמכות והמרות שהוענקו להם, רק לצרכי ביצוע התפקיד ניתנו, ואסור שייעשה בהם שימוש לרעה. עליהם לשנן זאת לעצמם השכם והערב, דווקא משום שמלאכתם מחייבת לעתים קרובות נוקשות ואפילו שימוש בכוח. המעבר מ"כוח סביר" לאלימות מיותרת הוא מהיר ומפתה וחלילה להם לעבור את הגבול. עליהם לדעת ולהבין כי אם יעברו את הגבול ואם ישתמשו לרעה בסמכויות שניתנו להם, ובעיקר אם ינהגו באלימות מיותרת, לא יעניקו להם בתי המשפט אהדה, וימצו עמם את הדין ומן העבר השני, אזרח הבא במגע עם אנשי משטרה, אפילו הוא חשוד או עבריין, זכאי לצפות ולהניח שאם יתנהג כהלכה, לא יגעו בו לרעה. מעשי אלימות ברוטאלית כמו אלה של המערערים, פוגעים קשות הן במערכת היחסים, העדינה בלאו הכי, שבין האזרח למשטרה, והן במוניטין של המשטרה וביכולתה לתפקד כדבעי". (ע"פ 64/86 מאיר אשש נגד מדינת ישראל)

בתי המשפט אינם מתעלמים ממכלול הנסיבות ובין היתר מהתנהגות פרובוקטיבית של מתלוננים. לענין זה ראו דברי הנשיא א' ברק בע"א 5604/94 אוסמה חמד ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(2), עמ' 498, (2004):

"כאשר שוטרים או חיילים פועלים בתנאי לחץ וחירום שלא הם גרמו, המונעים מהם שקילה ובחינה רגילים של החלופות והמחייבים החלטה מהירה שלא ניתן להתכונן אליה מראש, יש לבחון את סבירות פעולתם במסגרת תנאים מיוחדים אלה. אין לנתק את ההתנהגות מהתנאים שסבבו אותה. אין להעתיק את ההתנהגות ל"תנאי מעבדה".

הענישה המוצעת – נזיפה חמורה והורדה בדרגה למשך חודש אחד, מוסכמת על הצדדים ועל כן לא ראינו מקום לסטות ממנה וכפי שנקבע על ידי השופט מצא בע"פ 6675/95 שילוח נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 672 (להלן: "פרשת שילוח"):

"... כשם שעל התביעה להפעיל שיקול דעת זהיר קודם לקשירתה של עסקת טיעון הנוגעת לעונש, כך גם על בית המשפט לנהוג איפוק בעת בחינתה של העסקה ולהגביל את התערבותו למקרים בהם גלוי וברור כי העסקה פוגעת בעניין הציבורי, או אינה מתיישבת עמו ובכך מוטעית".

ואולם, התביעה גם עתרה לפיצוי המתלונן בסך 2,000 ₪. רכיב ענישה זה לא היה מוסכם על הצדדים. כבר בעת עתירת התביעה הבענו את תמיהתנו על רכיב זה נוכח התנהגותו המאוד לא שגרתית של המתלונן. בביד"מ 50/20 דנו במקרה בו התביעה ביקשה כי נחייב שני מתלוננים בפיצוי כספי. שם קבענו:

"הרכיב העונשי לו עתרו הצדדים במשותף ואנו החלטנו שלא לקבלו הוא פיצוי כספי שיעביר הנאשם למתלוננים. המתלוננים, כזכור, בשני מקרים

נפרדים אך דומים, עברו עבירות תנועה חמורות, עבירות שיש בהן משום בריונות כלפי המשתמשים האחרים בדרך, נוסעים והולכי רגל, וכאשר הנאשם החליט לרשום להם דו"ח תנועה, סירבו להזדהות בפניו למרות שהוא ביקשם לעשות כן, שוב ושוב, ואף ניסו להימלט מן המקום. .... בחלוקה הפשטנית הרווחת בסיפורי הילדים בין "הטובים" ו"הרעים" אין מחלוקת לאיזה צד שייכים שני המתלוננים. יחד עם זאת וחרף כל האמור לעיל, שוטר המגיע למקום, כדי לאכוף את החוק, ישמור גם הוא על החוק. משום כך, טוב עשה הנאשם שלקח אחריות על מעשיו, הבין במה שגה והודה בשגיאתו, הן בחקירתו במחלקה לחקירת שוטרים והן בפני בית הדין. טוב עשתה גם התביעה, שהבינה היטב את הסיטואציות להן נקלע הנאשם, הכירה בכך שקמה לו סמכות שימוש בכוח וביקשה לאכוף עליו רק את עניין המידתיות. אשר על כן, ראוי בהחלט שהשוטר "ישלם" על מעשיו אך לא יכולנו להשלים עם כך שהמתלוננים "ירוויחו" משגיאותיו של השוטר, אשר קמה לו סמכות להשתמש בכוח כלפיהם לאור מעשיהם, אך הוא שגה במידת השימוש בכוח."

דברים אלו מדברים בעד עצמם.

סוף דבר

סעיף החיקוק בו הורשע הנאשם, שימוש בכוח מעבר לנדרש ולא שימוש בכוח שלא כדין מלמד כי השימוש נעשה תוך ניסיון ההשתלטות אך הוא חרג ממידת הכוח שנדרשה בנסיבות העניין.

לאור האמור ולאחר שנתנו דעתנו לטיב שירותו של הנאשם כפי שמשקף מחוות הדעת בעניינו ומתעודות ההצטיינות, החלטנו לאמץ את הסדר הטיעון ולא לקבל את בקשת התביעה לפיצוי, שלא יצא חוטא נשכר.

לפיכך החלטנו להטיל על נאשם את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה.

- הורדה בדרגה אחת למשך חודש.

ניתן היום כ"ג באדר ב' תשפ"ד, 02/04/2024, בלשכה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופטת _____
סני"צ ניסים כחלון _____ תנ"צ אברהם פרנקל _____ עו"ד שולמית קדם _____

בפני: ראש ההרכב – תת ניצב אברהם פרנקל

השופט – סגן ניצב שי יאסו

השופטת – סגן ניצב נגה ברגר

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: פקד גל גוזלן

באמצעות בא כוחו – עוה"ד יוני ז'ורנו

גזר – דין

כללי

ביום 7.10.24 הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב האישום, בעבירה של התנהגות שאינה הולמת שוטר, עבירה לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006. באותו יום נשמעו טיעוני הצדדים לעונש וגזרנו את דינו של הנאשם. הצדדים הסכימו כי נימוקי גזר הדין יינתנו בנפרד, ולהלן נפרטם:

כתב האישום

א. העובדות:

1. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שימש הנאשם כקצין מודיעין ובילוש בתחנת המשטרה בטייבה, ולצורך ביצוע תפקידו הוצמד לרשותו רכב משטרה (להלן: "הרכב המשטרה").
2. במהלך חודש נובמבר 2021, במהלך חופשה פרטית באילת, הכיר הנאשם את האזרחית מ.מ. (להלן: "המתלוננת"). החל מאותו המועד ועד לתאריך 21.1.22, התקיים בין הנאשם למתלוננת קשר אינטימי (להלן: "תקופת הקשר האינטימי").
3. במהלך תקופת הקשר האינטימי, הנאשם סיפר למתלוננת שהוא קצין משטרה. הנאשם לא סיפר למתלוננת שהוא נשוי, וסיפר לה שהוא ישן במתקן משטרה בניצני עוז ובסופי שבוע חוזר לבני משפחתו בנהריה.
4. בתאריך 26.11.21, סמוך לשעה 00:57, הגיע הנאשם ברכב המשטרה לכניסה לקיבוץ עינת, שם פגש את המתלוננת. במהלך המפגש, הנאשם והמתלוננת קיימו יחסי מין ברכב המשטרה.
5. בלילה שבין 4.1.22 שעה 04:15 לבין 5.1.22 שעה 07:30, עבד הנאשם במשמרת לילה. סמוך לשעה 21:27, נסע הנאשם ברכב המשטרה לכניסה לכוכב יאיר, שם פגש את המתלוננת שהגיעה ברכבה הפרטי. הנאשם אמר למתלוננת לנסוע אחריו, והשניים נסעו ועצרו במקום מיוער ומבודד הסמוך לכוכב יאיר.

6. באותן הנסיבות, עבר הנאשם לרכבה של המתלוננת כשהוא מצויד במכשיר הקשר ששימש אותו במסגרת תפקידו.

7. במהלך המפגש, קיימו הנאשם והמתלוננת יחסי מין. במהלך המפגש עם המתלוננת, התקבלו מספר דיווחים בקשר על אירועים שונים והנאשם נתן הנחיות לשוטרים שטיפלו באירועים אלו באמצעות מכשיר הקשר, כל זאת בזמן שהותו עם המתלוננת אשר נחשפה לחילופי הדברים.

8. המפגש בין השניים הסתיים בשעה 23:36 והנאשם חזר לתחנה להמשך המשמרת.

9. במעשיו המתוארים לעיל, בכך שהנאשם קיים עם המתלוננת יחסי מין, פעם אחת ברכב משטרת, ופעם נוספת במהלך משמרת, כאשר במהלך המגע המיני ביניהם ביום 4.1.22 המתלוננת שמעה את הדיווחים המועברים בגל הקשר המשטירתי והנאשם נתן הנחיות לשטח, התנהג הנאשם באופן שאינו הולם שוטר ושיש בו כדי לפגוע בתדמית המשטרה.

לאור הודעתו באמור, הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו – 2006, עבירה של התנהגות שאינה הולמת או שיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה.

טיעוני התביעה לעונש

הוגשו סימולציות שכריות, הערכות תקופתיות וגיליון משמעותי. בפתח טיעוניה ציינה התובעת כי ההסדר אשר נחתם עם הנאשם קובע כי בכפוף להודאת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, לא ישקלו נגדו אמצעים מנהליים בדמות פיטורין מן החיל ותינתן לו התראת ראש אמ"ש.

לטענת התביעה, הנאשם לא עמד בנורמת ההתנהגות המצופה משוטר, וביתר שאת מקצין. מצופה היה כי יפריד בין עיסוקיו האישיים לבין שעות העבודה והמשאבים המשטירתיים שהועמדו לרשותו לצורך ביצוע תפקידו. היה עליו לפעול בשום שכל, באחריות, ולשמש דוגמה אישית. העובדה שהמתלוננת, אזרחית, נחשפת בזמן אמת לדיווחים המשטירתיים בקשר ובכך הבינה שהנאשם נימצא בתפקיד בזמן המפגש וכן בידועה כי הנאשם קצין, צירוף כל אלו גרמו לפגיעה בתדמית המשטרה ובאמון הציבור בה.

יש לקחת בחשבון שאין מדובר במעידה בודדת כי אם בשני מפגשים. במקרה הראשון המעשה נעשה ברכב משטירתי ובמקרה השני המפגש התרחש בהלך העבודה.

בהיבט המשמעותי זקפה התובעת לזכותו של הנאשם את העובדה שלקח אחריות והודה במיוחס לו וכך חסך את העדת המתלוננת. עוד זקפה התובעת לזכות הנאשם את העובדה כי הנאשם משרת בחיל משנת 2012 בתפקידי שטח והוא נעדר כל עבר משמעותי וכן את טיב שירותו כפי שמשקף מהערכותיו התקופתיות ואת העובדה כי בשנת 2021 קיבל ציון יוצא דופן.

לאור האמור עתרה התביעה לעונשים של נזיפה חמורה, הורדה בדרגה אחת למשך 4 חודשים, קנס בגובה 2000 ₪ והורדה על תנאי.

עד אופי 1 סנ"צ גילי

העד סיפר כי הוא מפקד תחנת טייבה מזה שנה 41 חודשים אולם היכרותו עם הנאשם היא היכרות של למעלה משלוש וחצי שני עוד מתפקידו הקודמים.

העד תיאר את הנאשם כאחד הקצינים האיכותיים שנחשף אליהם קצין עם מוטיבציה גבוהה מאוד, איש מקצוע מהמעלה הראשונה בתחום הבילוש והמודיעין. קצין שכל מפקד היה רוצה לידו ובוודאי בכל הקשור למגזר הערבי.

הקצין מוביל ויוזמתי ומעורר השראה בקרב פקודיו, הוא מגדלור שמוביל את פקודיו אף בן הערכי. במלחמת חרבות ברזל בהובלתו של הקצין ותוך הפעלת יחידות מיוחדות נוצרה הרתעה משמעותית מאוד בכל הקשור בתמיכה בארגוני הטרור באזור המשולש.

העד סיפר על קצין דעתן שאומר את דעתו המקצועית פתוח ללמידה ולאחר כל פעילות מקפיד לקבל משוב על מנת להשתפר. הוא מקרב לבבות בתחנה וההשפעה שלו בקרב הקהילה בטייבה מסייעת לעד כמפקד התחנה.

באשר להליך שמתנהל כנגד הנאשם אמר העד כי כולם מבינים כי הליך משמעותי הוא הליך קשה וארוך החל מהחקירות במח"ש דרך ניהול התיק בבי"ד, אולם למרות תעצומות הנפש הנדרשים לניהול ההליך הקצין המשיך לפעול בתחנה שעות מרובות והתנהל כאילו התיק אינו מתנהל. באשר לפגם הערכי במעשיו של הנאשם אמר העד כי זה לא משקף את התנהלותו היומיומית והוא מניח כי זוהי מעידה חד פעמית.

עד אופי 2 תנ"צ נתני גור

העד סיפר כי הוא משרת כפקד מרחב שרון מזה כשנתיים וכי הוא מכיר את הנאשם מצוין ומדובר בקצין איכותי ומצוין.

הנאשם מעורה/ נוכח בכל אירוע ומשרת באחת התחנות המורכבות במרחב. במשך שנתיים כמפקד המרחב הוא לא נתקל בבעיית משמעת של הנאשם.

הנקודה שמבליטה את הנאשם היא היכולת לשלב בין הכובע הקהילתי לבין הכובע הפשיעתי, יכולת שנדרשת בעיקר כאשר עובדים עם המגזר הערבי בו הפן הקהילתי של פתירת סכסוכים במנגנוניים של סולחות וועדות נוכח מאוד, הנאשם מעורב ויודע לתמרן בין שני הכובעים.

העד סיפר כי העיר לנאשם לא אחת על השעות הרבות שהוא מקדיש לעבודה. וכי הוא מפקד שאהוב על פקודיו ויודע לנהל ביד רמה.

עד אופי 3 ניצב אבי ביטון

ניצב ביטון משרת כמפקד מחוז מרכז. העד אמר כי מחוז מרכז הוא המחוז הגדול במשטרה ומונה 14 תחנות ועיקר עיסוק המחוז הוא במניעת פשיעה חמורה.

באשר לתחנת טייבה בה משרת הנאשם אמר העד כי התחנה מצריכה הרבה מאוד קשב ממפקד המחוז, התחנה מורכבת ובעייתית ושעות הלחימה בה הן בעיקר בסופי שבוע חגים, בלילות בזמנים שעם ישראל נופש או נס את שנתו.

העד תיאר את הנאשם כרוח החיה בתחנה וכמי שמנהל את התחנה לצד מפקד התחנה, קצין מעולה ובוודאי בתחום עיסוקו - האח"מ המודיעין והבילוש. הנאשם נמצא עם אנשיו בתחנה כמעט 24 שעות ביממה בסופי שבוע ובחגים, הוא מוביל פעילויות שמובילות להצלחות יפות מאוד של התחנה הפללה של עבריינים, פיצוחים, אמל"ח סחר בסמים.

העד סיפר כי הסיבה שהוא בחר לעצור את שיגרת עבודתו ולהעיד לטובת הנאשם, בא ממקום של הכרת טובה לנאשם על עשייתו והקרבתו למען עם ישראל.

הנאשם שגה ויש להניח שיקבל עונש על כך אך לצד זאת יש לזכור את זכויותיו הרבות.

טיעוני ההגנה לעונש

הוגשו חוות דעת הערכות ותעודות שקיבל הנאשם.

לטענת ההגנה, הסדר הטיעון נבע מקושי ראייתי באשר לעדת התביעה המרכזית. כמו כן, הימשכות ההליך למשך שנתיים, לרבות השעיית הנאשם למספר חודשים מהוות לכשעצמן ענישה מספקת. הנאשם בן 35 נשוי ואב לתינוק. משרת 14 שנים בחיל מתוכם 5 שנים כקצין. הנאשם היה שותף לתפיסות אמל"ח רבות וכן היה שותף לתפיסתו והכנסתו לכלא של ראש ארגון פשיעה. בכישוריו יצר קשרים עם הנהגת התושבים באזור המשולש והביא לסיום סכסוכי פשיעה רבים. הנאשם מקדיש את חייו למשטרה ולראיה בשנת 2023 צבר הנאשם למעלה מ- 1000 שעות נוספות מעל התקן. הדברים עולים בקנה אחד עם עדויות האופי שהעידו על אופיו כאשר הבולט שבהם הוא מפקד המחוז.

הנאשם החליט לחתום על הסדר הטיעון זאת בכדי להביא לסיומן של שנתיים קשות שעברו עליו ועל משפחתו. הנאשם מבין את הפגם במעשיו ומבין שהיה מצופה ממנו להתנהל אחרת ועל כך הוא מיצר. באשר לנסיבות ביצוע העבירה תהה הסנגור באשר לאירוע הראשון המופיע בכתב האישום בו מיוחסת לנאשם פעילות אסורה ברכב שרות ובחקירת מח"ש כינו את הרכב "מתקן משטרתני", האם ישנן הוראות בעניין התנהגות אישית שאינה פלילית בזמנו הפרטי של השוטר ובכך שהשתמש ברכב עם לוחית צהובה שאין בו סממנים משטרתיים ושניתן לו לצרכי עבודתו?

לטענת ההגנה, למעשה מדובר בעבירה אחת. העונשים המבוקשים אינם משקפים את הפגיעה שעבר הנאשם משך שנתיים, עתירת המאשימה לעונש מחמירה ואינה תואמת לעבירות בהן הודה – עבירות המצויות ברף הנמוך.

לדעתה אין מקום לרכיב של הורדה בדרגה שכן משמעות הודאת הנאשם בכפוף להסדר הטיעון שכולל בתוכו אזהרת ראש אמ"ש טומן בחובו אי קידום של הנאשם משך חצי שנה ועונש זה כשלעצמו מספיק. הנאשם עבר שנתיים של עינוי דין ובלא ההליך היה מתקדם לדרגת רפ"ק עונש של הורדה בדרגה למשך 4 חודשים אינו מידתי.

לעניין רכיב הקנס טענה ההגנה כין אין מקום להטיל על הנאשם עונש עם רכיב כספי כאשר הנאשם משתכר שכר ממוצע לשוטרים שכידוע אינו מהמשופעים במשק.

לעניין רכיב הנזיפה החמורה עתרה ההגנה לאזהרה בלבד.

לעניין רכיב ההורדה על תנאי סברה ההגנה כי בנסיבות העניין ניתן לאמץ את רכיב ההורדה על תנאי.

דבר הנאשם

הנאשם אמר כי הוא נרגש ומובך מהמעמד. הוא ביקש להודות לצדדים על ההסדר עליו חתמו. הוא סיפר כי הוא בן 35 נשוי ואב לתינוק בן שנה. הוא משרת במשטרה כ-14 שנים מתוכם 5 כקצין. תפקידיו כקצין קצין בילוש בתחנת שדות ומזה כ-3 שנים קצין בילוש בתחנת טייבה. בשנותיו במשטרה הוא היה שותף למאות תפיסות אמל"ח וסיכול אירועי רצח במגזר הערבי. בין השאר היה שותף בתיק של ארגון פשיעה ידוע ומוכר והביא למספר רב של סגירת סכסוכים וכן למעצרי פח"ע בגזרת התחנה. הנאשם סיפר על קשר מצוין עם התושבים מה שמוביל לסגירת סכסוכים מקומיים ברמה האישית ובכך מגביר את אמון התושבים במשטרה. הנאשם אמר כי הוא קצין מוערך שלא אחת סיכן את חייו, הוא מסור מאוד לעבודה וסידורי העבודה הם בגדר המלצה בלבד עבורו, הוא זכה להרבה תעודות הערכה והצטיינות ואהוד על פקודיו.

הנאשם סיפר כי לאחר לבטים קשים החליט לקחת אחריות ולהודות בכתב האישום. ההליך אליו הוא נקלע כמעט חירב את ביתו והותיר בו כתם מוסרי ותדמיתי גדול. הנאשם הבין את הפגם במעשיו הצר על כך ולקח אחריות מלאה.

בהיבט המשמעתי אמר הנאשם כי אין לחובתו הערות משמעותיות וכי כל שהוא עושה הוא משתדל לעשות על הצד הטוב ביותר, האירוע לא משקף את מי שהוא. הנאשם סיים בכך שרצונו להמשיך ולשרת בארגון ולהתקדם לשים את הסיפור מאחוריו ולהמשיך קדימה.

דיון והכרעה

כפי שנקבע בתיקי ביד"מ 7/23 ו - 33/23 מעשיו של הנאשם נבחנים במישור היחסים שבינו לבין המתלוננת וכן במישור שבינו לבין המשטרה ועד כמה, אם בכלל, מעשיו פגעו במשטרה ובתדמיתה. בכל הנוגע ליחסים אל מול המתלוננת, הנאשם אמר לה שהוא קצין משטרה (ובכך נמנעה הטענה ולפיה פעל במישור הפרטי בלי שום קשר להיותו שוטר) אך לא סיפר לה שהוא נשוי וכן סיפר לה שהוא ישן במתקן משטרתי וחוזר למשפחתו בנהריה לסופי שבוע. התביעה לא ייחסה לדבריו אלו של הנאשם עבירה משמעית. מכיוון שלא נשמעו ראיות בעניין, המתלוננת לא העידה והנאשם גם לא הודה שיש בדברים אלו משום עבירה, נציין באופן כללי בלבד כי עולם ההיכרויות בין שני אנשים בוגרים אינו מהווה אות ומופת לאמירת אמת. מעשים שביום יום שבסצנות היכרויות אלו, התפארות עצמית, הסתרה וגילוי חלקיים, בניית תדמית נוצצת ומושכת, ריטושי תמונות, הצערת גיל, "שינויי מצב משפחתי ועוד ועוד הם מחזה נפרץ ואף יותר מכך. בנסיבות אלו, לא ברור עד כמה, מי שמזוהה עצמו כשוטר וביתר שאת – קצין משטרה ופועל בתוך עולם ההיכרויות, צריך לדבוק באמת וכן, האם שוטר שאינו מזוהה את עצמו כשוטר בשום אופן שהוא, מחוייב למינימום של "גילוי נאות" גם בתחומי העולם המתעתע של עולם ההיכרויות, המפגשים והרשתות החברתיות הנלוות כדוגמת טינדר ודומיו? כאמור נשאר שאלה בצריך עיון ונדון בה במקרים המתאימים. באופן כללי נציין שלדעתנו הנורמות שנקבעו בבג"צ סויסא חלות גם על עולם זה בשילובים המחוייבים. תפקיד הדין המשמעתי במקרים מעין אלו הוא להבין מה הנורמות, אם בכלל, הקיימות בעולם זה (שהרי כאמור, כל המשתתפים מודעים לכך שבעולם זה חלים כללים אחרים). עפ"י בג"צ סויסא על שוטר חלה רמת ציפיות גבוהה יותר ולכן הדין המשמעתי יבחן את מעשיו, בין אם הזדהה כשוטר וחלה עליו חובה גדולה יותר ובין אם לא הזדהה כשוטר שאז חובתו פחותה, מתוך "קשר עין" עם אותן נורמות. המפגש הראשון שהתרחש ביום 26.11.21 כלל קיום יחסי מין ברכב המשטרתי. לדברי ההגנה, שלא נסתרו, מדובר ברכב לבן, עם מספר צהוב וללא סממן משטרתי, כך שהמתלוננת לא יכלה לדעת שמדובר ברכב משטרתי.

במהלך המפגש השני שאירע בזמן היותו של הנאשם במשמרת, שגם במהלכו קיימו יחסי מין, ברכבה של המתלוננת, הנאשם נשא עליו מכשיר קשר משטרתי ובמהלך המפגש התקבלו דיווחים בקשר על אירועים. הנאשם נתן הנחיות לשוטרים שטיפלו באירועים והמתלוננת נחשפה לחילופי הדברים. המפגש החל בשעה 21:27 והסתיים בשעה 23:36 – קצת מעל לשעתיים.

המשתתף לשני מפגשים אלו, שימוש הנאשם במשאבים משטרתיים לצורך סיפוק מאווייו האישיים. פעם אחת בקיום יחסי מין ברכב משטרתי רכב שנועד לשימוש למטרות התפקיד בלבד ולא לצורך שימושים אישיים. במקרה השני נסיעה ברכב משטרתי שלא לצורך תפקיד על מנת לפגוש את המתלוננת וכל זאת בזמן משמרת בה עבד הנאשם. בנוסף, במקום לבצע עבודה משטרתית בזמן משמרת, כפי שמצופה ממנו, הנאשם קיים יחסי מין עם המתלוננת.

ההגנה תהתה באשר למקרה הראשון באשר להוראות בדבר שימוש אישי שאינו פלילי במשאב משטרתי. בתיק ביד"מ 45/11 בו הואשם שוטר בקיום יחסי מין עם מתלוננת בתוך משרד בתחנת משטרה, נקבע:

"לא למותר לציין, כי משרד חקירות בתחנת משטרה, מיועד לצורך מילוי תפקיד. אין כל נפקות למיקומו של המשרד בתחנה, האם הכניסה אליו הינה קדמית או אחרית והאם הוא מוקף בגדר במבוק גבוהה, כפי שטען הסנגור לגבי משרד זה. משרדי תחנת המשטרה לא נועדו לשמש לשוטרים, כמקום בילוי או כמקום אותו ניתן לנצל לקיום יחסי מין או מגעים דומים אחרים.

הנאשם ניצל את העובדה שמדובר בשעת לילה מאוחרת בה לא נמצא איש במשרדי הנוער, וכן את העובדה שהיה ברשותו מפתח למשרד, לשם עשיית מעשים שאינם הולמים.

במכלול נסיבות אלו, יש כדי לקבוע נחרצות, כי מדובר בהתנהגות שאינה הולמת שוטר ושיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה. נוסף, כי אנו דוחים מכל וכל את טענת ההגנה, כי מדובר במעשים שהינם בבחינת זוטי דברים."

וכן :

"תחנת משטרה הינה נקודת הקצה של משטרת ישראל במגעה עם הציבור ומהווה מוסד שלטוני המייצג את מערכת אכיפת החוק. מן הראוי, שככזו, יקפידו השוטרים המשרתים בה לשמור על כללי התנהגות נאותים שיש בהם כדי לכבד את מקום שרותם, את הארגון שהם מייצגים ואת מה שהוא מסמל בעיני הציבור."

האמור לעיל נכון, בשינויים המחויבים, גם לרכב משטרה. אכן, כדי ששוטר ייצג את הארגון ואת מה שהוא מסמל כאמור בפסיקת ביד"מ בתיק הנ"ל, על הצד השני לדעת שמדובר בסמל שלטון/נקודת קצה משטרתית. נטען שרכבו של הנאשם היה ללא כל סממנים משטרתיים ולכן ולכאורה המתלוננת כלל אינה יודעת שמדובר בכלי המזוהה עם המשטרה ואין כאן כל פגיעה בתדמית. על כך נשיב כי הנאשם הודה באמור בכתב האישום ולפיו: 1. קיים יחסים בתוך הרכב המשטרה. 2. קיום יחסי מין ברכב משטרה מהווה עבירה של התנהגות שאינה הולמת ועל כן אנו פטורים מלדון בשאלה זו. באשר למפגש השני, כאן מעשיו של הנאשם חמורים יותר. ראשית, המפגש מתנהל בזמן משמרת כאשר הצפייה מהנאשם לבצע את תפקידו. לשם כך הוא מקבל את משכורתו.

פסול נוסף במעשי הנאשם הוא חשיפת איש זר לקשר המבצעי. הפסול הוא בשני מישורים. חשיפת אדם זר למידע משטרה וחשיפת פרטיותם של אזרחים הפונים למשטרה או של מעורבים אחרים. אין צורך להכביר במילים באשר לנזקים שעלולים להיגרם לתפקוד המשטרה כאשר פעילותה ודרכי התנהלותה חשופים לאנשים זרים למערכת כאשר לא ידוע האינטרס שלהם והאם הם יעשו שימוש במידע אליו הם נחשפו בפרט כאשר מדובר על -קצין שעוסק בעולם המודיעין והבילוש. עוד עולה החשש כי המאזין ייחשף למידע אישי על אזרחים עובדה שפוגעת בזכויות האזרח, לא אחת עולה בקשר המשטרה אירועים שרגישים לאזרחים המעורבים בהם, ועצם חשיפתם גם אם אינם חשודים, עלולה לפגוע בשמם הטוב או לחשוף את פרטיותם. אזרח הפונה למשטרה רוצה לדעת שמושא פנייתו נשמר בדיסקרטיות וכי רק אנשי המקצוע הנוגעים בדבר ייחשפו לפנייתו. לעניין זה ראו קביעת בית הדין בתיק 85/12 :

"חמורים עד מאד בעינינו מעשיו של הנאשם, אשר בהיותו בתפקיד, בעת שהסיע שתי בנות אשר היו מעורבות באירוע הקמת הרעש בו טיפל, שלף מהמסוף

המשטרתי שבניידת, שלא לצורך ובנוכחותן, פרטים אודותיהן ואף אודות אחותה של אחת הבנות שלא נכחה במקום. פעולותיו אלה של הנאשם לא נעשו אלא לשם הראווה והרושם ומכאן חומרתן. יתר על כן, שיתף הנאשם את הבנות שהסיע במידע הנוגע לעבריינים באזור, מידע אליו התוודע במסגרת מילוי תפקידו, ואותו היה מנוע מלמסור לאיש מהציבור.

במעשיו האמורים גרם הנאשם לנזק ולפגיעה בשני היבטים. ההיבט האחד עניינו בחדירה לצנעת חייה של אחת הבנות – נטלי, אשר פרטיותה נפגעה כתוצאה מכך שהנאשם חשף לעיני חברתה דיאנה את פרטיה על גבי מערכת אדם, ובתוך כך התחוויר לדיאנה כי נטלי אינה יהודייה. גם בפעולה שביצע לגבי האחות שלא נכחה במקום וכלל לא הייתה מודעת לחשיפת פרטיה יש משום פגיעה בצנעת הפרט.

ההיבט האחר נוגע לנזק ולפגיעה שגרם הנאשם לאמון שרוחש הציבור לתדמיתם המקצועית והמוסרית של השוטרים. כידוע, מצפה הציבור מהמשטרה ומשוטריה לשמור ולהגן על חסיון המידע המצוי ברשותם ולעשות בו שימוש אך ורק במסגרת ביצוע תפקיד. במקרה הנדון היו שתי הבנות עדות לקלות הבלתי נסבלת בה נכנס הנאשם למאגרי המידע המשטרתיים ונהג בהם כבשלו.

עוד פסול שעולה ממעשי הנאשם היא הפגיעה בתדמית המשטרה ובאמון הציבור בה. לא אחת התבטא בית דין זה באשר לחשיבות תדמית הארגון ואמון הציבור בו. אמון הציבור במשטרה הוא נשמת אפה של משטרה במדינה דמוקרטית ומאמון זה היא שואבת את כוחה. הפגיעה בתדמית המשטרה נובעת בשל העובדה שהנאשם מקיים עם המתלוננת יחסים בתוך הניידת המשטריתית כאשר המתלוננת הינה אזרחית. במהלך המפגש השני, הקשר המשטרתי פעל והנאשם אף העביר הוראות דרכו, כלומר, המתלוננת מבינה שהמפגש מתקיים תוך כדי העבודה. קשה להתנתק מהזילות אותה הפגין הנאשם לסמלי המשטרה כאשר הוא בוחר לקיים יחסים בתוך רכב משטרתי, נדמה כי העבירה של התנהגות שאינה הולמת נחקקה בשביל מקרים כאלו בדיוק. על שוטרי המשטרה ובוודאי קצין במשטרה לכבד את סמלי המשטרה לתת להם את הכבוד הראוי ובוודאי שלא להזיל את ערכם וסמליותם.

נופך של חומרה נוסף הוא בשל היות הנאשם קצין כשהצפייה מקצינים היא התנהלות זהירה יותר ומחושבת מתוקף העובדה כי הם משמשים מודל לחיקוי לפקודיהם. ועל אף כל האמור לא ניתן להתעלם מהעובדה שאין לחובת הנאשם עבר משמעותי, הערכותיו התקופתיות מצוינות ובמיוחד את העובדה שכלל שדרות הפיקוד שמעליו התייצבה בפני בית דין ללמד עליו זכות ובראשם מפקד מחוז מרכז ניצב אבי ביטון. נדיר מאוד שמפקד מחוז מגיע לבית הדין ללמד זכות על פקודו, ועל אחת כמה וכמה כאשר הנאשם אינו קצין משטרה בכיר ואף לא רפ"ק אלא פקד. גם מפקד המרחב תנ"צ גור הגיע לבית הדין, כמו גם מפקד התחנה. כולם תיארו נאשם בעל מוטיבציה בלתי רגילה, הרבה מעבר לזו המקובלת במשטרה, איש מקצוע ממעלה ראשונה בתחומו – מודיעין וביטחון. יוצר הרתעה מול האוכלוסייה שמולה עובד בתחנת טייבה, ובמיוחד בתקופת חרבות ברזל. לא למותר לציין כי כל שרשרת הפיקוד מכירה את הקצין ואת עשייתו ברמה האישית. לא מתוך ניירות, מזכרים ודוחות, אלא מתוך עבודה בשטח. כולם גם

תיארו את יכולתו לשלב בין טיפול משטרתי קלאסי לבין סיוע לקהילה (וועדות, סולחות ועוד). נצטט מדבר ממ"ז מרכז "והסיבה שאני נמצא פה על כל העיסוק ושיגרת העבודה של ממ"ז זה פשוט להוקיר לו את הטוב. הקצין הזה עושה הרבה טוב לעם ישראל יכול להיות שהוא שגה ומאמין שיקבל את העונש שלו...". בבואנו לגזור את דינו של הנאשם, חובה כי דברים אלו יעמדו לזכותו.

בהמשך לכך, איננו מתעלמים מהימשכות ההליך וכתוצאה מכך עינוי הדין ואי קידומו של הנאשם בעקבותיו בשל היותו מעוכב דרגה.

לאור האמור הגענו לכלל דעה כי העונשים ההולמים במקרה זה הינם:

- נזיפה חמורה.
- הורדה בדרגה אחת למשך חודשיים.
- קנס כספי בסך 1000 ₪ שיחולק לשני תשלומים שווים ורצופים.

ניתן היום, ח' ניסן תשפ"ד, 16/04/24, בלשכה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

מזכירות בית הדין תעביר עותק מנימוקי גזר הדין לצדדים.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופטת _____
סני"צ שי יאסו   תני"צ אברהם פרנקל   סני"צ נגה ברגר

בפני: ראש ההרכב תת ניצב אברהם פרנקל
השופט – סנ"צ ניסים כחלון
השופט – נצ"מ רונן בר שלום

המפקח הכללי
באמצעות מחלקת משמעת

נגד
הנאשם: מפקח חיים זנטי
באצמעות בא כוחו – עוה"ד ניר פלסר

נימוקי גזר דין

כללי

נגד הנאשם, ששימש כמפקד מחלקה בבסיס ההדרכה של מג"ב בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, הוגש כתב אישום בעבירות של הפעלת כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת, עבירה לפי סעיף 13 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו – 2006 וכן בעבירת התנהגות שאינה הולמת שוטר ושיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה, עבירה לפי סעיף 3 לאותה תוספת. בתיק נשמעו ראיות התביעה וכן נשמעה עדותו של הנאשם וההגנה הכריזה אלו עדי. בסיום דיון ההוכחות ביום 27.3.2024 הודענו לצדדים כי אנו שוקלים להזמין עדים מטעם בית הדין וכן המלצנו על סיום התיק בהסכמה. ביום 26.5.2024 הודה הנאשם, בכתב האישום והורשע בשתי העבירות שיוחסו לו. הצדדים טענו לעונש מוסכם של נזיפה חמורה וקנס בסך 3,000 ₪ ובו ביום נשמעו הטיעונים לעונש.

לאחר שמיעת הטיעונים החלטנו להטיל עליו את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה.
- קנס בסך 3,000 ₪ שישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים.

בהסכמת הצדדים, סוכם כי נימוקי גזה"ד יינתנו בנפרד ויישלחו לצדדים. להלן גזר הדין המלא.

כתב האישום

א. חלק כללי:

1. במועד הרלוונטי לכתב האישום, שימש הנאשם כמפקד מחלקה בבסיס ההדרכה של מג"ב ופיקד על 29 חניכים שעברו טירונות וקורס להכשרת לוחמים.
2. נוהל סמפכ"ל 01.01.07 "נוהל בטיחות בנשק במשטרת ישראל" (להלן: "נוהל בטיחות בנשק"), מגדיר את כללי הבטיחות לשימוש בנשק וקובע, בין היתר, כי אין לכוון נשק לעבר אדם למעט בפעילות מבצעית לצורך ביצוע ירי (פרק ב', סעיף 7 לנוהל בטיחות בנשק), וכן כי ככלל אין לגעת בנשק ואין לטפל בו/ לתפעלו שלא לצורך מבצעי מובהק או לצורך מנהלתי מוגדר (ניקוי נשק, העברתו לביקורת נשק) בהתאם לפקודות המשטרה (פרק ב', סעיף 10

- לנוהל בטיחות בנשק), וכי אין לגעת בנשק השייך לאדם אחר או למסגרת אחרת, למעט באירוע חריג ובאישור מפקדים (פרק ב', סעיף 11 לנוהל בטיחות בנשק).
3. פה"מ 15.05.09 "נשיאת נשק משטרתי על-ידי שוטר ואבטחתו" (להלן: "פקודת נשיאת נשק משטרתי") קובעת בסעיף 5(א) כי שוטר המקבל לידי נשק משטרתי ינקוט, בכל עת, את מרב האמצעים למניעת סכנה לחייו או לשלמות גופו של אדם.
4. פרק זה מהווה חלק בלתי נפרד מכתב האישום.

ב. העובדות:

1. בתאריך 20.12.22, התרחש במחלקה אירוע של משחק בנשק בו החניך ל.א. כיוון את נשקו מסוג M16 לעבר חניכים אחרים, וכן אירוע שבו החניך ת.א. תקף חניך אחר באמצעות נשק.
2. בעקבות האירועים המתוארים לעיל, במועד האמור, בשעות הערב, כינס הנאשם את החניכים במחלקה למסדר כאשר הם עומדים ב"ח", שוחח איתם ובין היתר אמר שיש מישהו במחלקה ששיחק בנשק והוא ידאג להוציאו מהמחלקה (להלן: "השיחה"). בנוסף, הדגיש הנאשם את הוראות הבטיחות בנשק.
3. במהלך השיחה עם החניכים, נטל הנאשם מידי החניך ל.א. את נשקו מסוג M16 (להלן: "הנשק"), בדק שיש תותב בנשק, ואף וידא שהנשק נצור ושארין מחסנית בבית המחסנית.
4. בהמשך, הכה הנאשם בחוזקה, מספר פעמים, באמצעות קנה הנשק, במנוע מזגן המחובר לקיר מבנה מגורים, וזאת במטרה להדגים בפני החניכים את עוצמת המכה בנשק העשוי ברזל כמו גם את עוצמת הכאב הפיזי שהדבר עלול לגרום, וכדי להמחיש את עוצמת התקיפה של החניך ת.א..
5. במהלך השיחה שעה שדיבר הנאשם בין היתר על ההשלכות והסכנות הכרוכות במשחק בנשק, על האחריות שלו להחזירם בשלום לביתם ונתן דוגמה לאירוע טרגי אישי שחוה כתוצאה ממשחק בנשק, כיוון הנאשם את הנשק לאוויר, דרך אותו 2-3 פעמים, על מנת לדמות טקס לוויה צבאית.
6. בנוסף, במהלך השיחה, כיוון הנאשם את הנשק במרחק של כחצי מטר - מטר לכיוונו של החניך ל.א. ושאל אותו, האם זה נעים לו כשמכוונים אליו נשק. בתגובה, השיב החניך ל.א. שזה לא נעים לו ובכה. בהמשך, עבר הנאשם לחניך נוסף, תוך שהוא מכוון לעבר גופו את הנשק ושאל אם זה נעים לו והחניך בתגובה השיב גם הוא, שזה לא נעים לו.
7. בכך שהנאשם נטל את נשקו של חניך במחלקה, היכה בדפיקות עם הנשק על מנוע של מזגן, ובכך שכיוון את נשקו לאוויר ודרך אותו מספר פעמים, וכן כיוון את הנשק במרחק של חצי מטר – מטר לעבר 2 חניכים, פעל הנאשם בניגוד להוראות נוהל בטיחות בנשק והפעיל כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת ובניגוד לפקודות ולנהלי משטרת ישראל.
8. בנוסף, בכך שהנאשם שאל שני חניכים תחת פיקודו, תוך שהוא מכוון נשק לעברם האם זה נעים להם כשמכוונים אליהם נשק כמתואר בסעיף 6 לכתב האישום, התנהג הנאשם באופן שאינו הולם שוטר ואינו הולם מפקד.

טיעוני התביעה לעונש

התביעה הגישה הערכה תקופתית אחת משנת 2022, עבר משמעתי (נקי) וסימולציית שכר. הגם שיש להניח שכוונותיו של הנאשם היו טובות, מדובר במפקד מחלקה שמופקד על שלומם וביטחונם של מתגייסים. ככזה המעשים בהם הודה – חבטה במנוע המזגן באמצעות נשק וכיוון

נשק כלפי חניכים, חמורים. הנאשם ביקש להעביר מסר חינוכי באמצעות אפקט זעזוע אך מעשים אלו מצביעים על חוסר שיקול דעת והיה מצופה ממנו להעביר המסר בצורה שונה ולא בצורה אסורה כפי שפעל.

לא זו בלבד, כיוון נשק כלפי חניך תוך ששואל אותו אם הדבר נעים לו וזאת לעיני כלל המחלקה, יוצרת סיטואציה בעלת גוון מפחיד ומשפיל שגרמה לחניך לבכי.

הסדר הטיעון נולד כתוצאה מהפער המערכתי שהתגלה תוך כדי ניהול ההוכחות. על אף פער זה שאין לזוקפו לחובת הנאשם, מעשיו חרגו מהמותר, גם לפי תמונת העולם שתיאר באשר לצורת ההתנהלות בנשק במג"ב – הכאה במזגן, דימוי לווייה צבאית וכיוון נשק לעבר חניכים ספציפיים תוך ששואל אותם אם נעים להם.

אין לשכוח שמדובר בטיירוניס, חלקם אינם מודעים למשמעות של תותב בנשק ולכך שהנשק שכוון לעברם היה פרוק ועל כן היה על הנאשם לקחת בחשבון את הטראומה שעלולה להיגרם להם כתוצאה ממעשיו. גם אם המטרה טובה, אין בה כדי להכשיר את הדרך הפסולה. לסיכום התביעה ביקשה שבית הדין יתייחס לפערים שהתגלו בנהלים וכן לאופן נוהל ההכשרות במג"ב אל מול נהלי המשטרה ולכבד את הסדר הטיעון בעניין העונש.

טיעוני ההגנה לעונש

הוגשו תעודות הוקרה והצטיינות.

גם ההגנה עתרה לכיבוד העונש המוסכם שהינו תולדה של סיכונים וסיכויים שכל צד נוטל על עצמו. ההגנה הדגישה כי היא הודתה בכל עובדות כתב האישום וטענה כי הנאשם פעל במסגרת תרבות ארגונית קיימת במג"ב וכיצד היא משליכה על האישום.

מעשיו של הנאשם גרמו לאפקט החיובי אליהם התכוון ועובדה היא שאחד מהטיירוניס ששיחק בנשק מואשם בבית משפט פלילי על מעשים אלו. הנאשם לוקח אחריות על מעשיו ומבין שגם במסגרת התרבות הארגונית במג"ב, אסור היה לו לעשות את המתואר בכתב האישום. ההגנה הצטרפה לקריאה לחידוד הנהלים.

כמו כן ההגנה הסכימה להצעת בית הדין באשר למספר התשלומים בהם ייפרס עונשו של הנאשם (6 במקום 10 כפי שהוסכם).

דין והכרעה

הנאשם נחקר במח"ש ביום 28.12.2022. בחקירתו אמר בין היתר: "בסדרת לוט"ר מדריכי לוט"ר עושים תרגול בנשק עם המחלקות, אחד מאחורי השני ואז יש כביכול אדם שמתרגלים יבשים בנשק, אחד מול השני, כשלפני תחילת תרגיל קצין בדק את כל הנשקים, ראה שהם עם תותבים." (ת/4 שורות 71-73) וכן "לשאלתך, הבאתי לך דוגמא לסיטואציה במסגרת אימון לוט"ר שבה יש שתי שורות של חיילים שמתרגלים יבשים בנשק אחד מול השני, כשקצין בודק ורואה שיש תותב" (שם שורות 83-84). בהמשך נשאל אם משווה בין מה שעשה לבין אימון לוט"ר שגם שם לשיטתו דורכים ונוקרים תוך כדי שעומדים אחד מול השני (שורות 224-225) ועל כך משיב: "אני משווה את זה לאירוע קיצוני שיש לי שני אנשים במחלקה שמכוונים נשק" ואף מודה כי "האירוע בח' (הכוונה לאירוע המתואר בכתב האישום – ביד"מ) היה קיצוני ואני צריך להעביר מסר" (230).

גם בחקירתו הנגדית ובמענה לשאלות בית הדין, תיאר הנאשם לפחות שלושה סוגים שונים של תרגילים "יבשים" בהם מכוון נשק בדוק אל מול אנשים – לעיתים מול חניכים אחרים ולעיתים מול מדריך וכן בביומי אויב. הנאשם גם אישר שבניגוד לנוהל 01.01.10 (בטיחות באימונים

ותרגילים), בפעולות אותם ביצע מול המחלקה והמתוארות בכתב האישום, לא היה תיק תרגיל, מנהל או בקר בטיחות.

טוב עשה הנאשם שהודה בכתב האישום. כפי שהוא עצמו אמר, מעשיו היו חריגים ואנו נוסף - פסולים ואסורים. מקובלת עלינו עמדת התביעה לפיה כוונתו היתה טובה אך מעשיו אסורים (ראו בהקבלה לספר הכוזרי לרבי יהודה הלוי ועל פי וויקפדיה יתכן שדבריו אלו של רבי יהודה הלוי הולידו את הביטוי "הדרך לגיהנום רצופה כוונות טובות"). בהתעלם מהתרבות הארגונית במג"ב בנוגע לאימונים בנשק אליהם נתייחס בהמשך, וגם אם יתברר שהם מותרים ועולים בקנה אחד עם הוראות המשטרה, מעשיו של הנאשם חרגו מגדר אותה תרבות.

א. בניגוד לתרגולים המבוצעים במג"ב, כאן היה כיוון נשק מול שני חניכים ספציפיים ולא במסגרת תרגיל בו כולם מתאמנים נגד כולם.

ב. בניגוד לתרגולים המבוצעים במג"ב, כיוון הנשק מלווה בשאלה שיכולה להיתפס כמאיימת/משפילה – נשאלת על ידי המ"מ, רק לאדם אחד (ובסה"כ לשני חניכים שונים), כשיש נשק שמכוון אליו ממרחק של כחצי מטר.

ג. בניגוד לתרגולים המבוצעים במג"ב בשלבים מאוחרים יותר של ההכשרה כשהחניכים מנוסים יותר ויש להם ניסיון עם נשק, במקרה זה האירוע מתרחש עם חניכים שנמצאים לכל היותר שבועיים ויומיים מתחילת הכשרתם (ראו ת/3 שורה 7 + שורה 18) ולא בטוח שמבינים את משמעות הימצאות תותב בנשק.

ד. בניגוד לתרגולים המבוצעים במג"ב, הנאשם בצע מעין דימוי של לוויה צבאית (מעין מטחי כבוד).

ה. בניגוד לתרגולים המבוצעים במג"ב, הנאשם מכה, "די בחוזקה", על המזגן עם נישקו.

צירוף כל האמור אל מול טירונים, כאשר הנאשם דיבר "ברצינות" (ת/4 שורה 97) ו"דיבור אסרטיבי" (שורה 99) ובהינתן חוסר הידע של הטיירונים בנשק, מכלול מעשיו של הנאשם עולים לידי עבירת התנהגות שאינה הולמת כמו גם הפעלת כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת.

נשוב ונדגיש, איננו חושבים שהנאשם נהנה ממעשיו או הפיק מהם תועלת אישית כלשהי. אין בליבנו ספק וכך גם התרשמנו מעדותו בפנינו, כי מטרתו היחידה היתה לזעזע את פקודיו וזאת לאור הסכנה הפוטנציאלית העלולה להיגרם כתוצאה משימוש לא נכון בנשק, מה שנעשה בפועל על ידי חלק מחניכיו.

שקלול כל הנ"ל אל מול עברו, חוות דעת מפקדיו וכלל נסיבות האירוע מובילות למסקנה ולפיה העתירה העונשית המוסכמת סבירה בנסיבות העניין ואין מקום להתערב בה.

תובנות רוחב

איננו יכולים להתעלם מאי הבהירות המתגלה במקרה זה בין הוראות המשטרה השונות כפי שיופרט וכן לשאלת הבסיס לקיום אימונים יבשים בנשק, לפחות במג"ב אך אולי גם ביחידות נוספות, במהלכם מכוונים נשק כלפי אנשים.

כתב האישום מפנה לנוהל סמפכ"ל 01.01.07 "נוהל בטיחות בנשק במשטרת ישראל" וכן לפקודת המשטרה 15.05.09 "נשיאת נשק משטרתי על ידי שוטר ואבטחתו" שהיא עצמה (בסעיף 12) מפנה גם לפקודה 15.05.01 "הטיפול בנשק קל בשימוש שוטף".

כמו כן, הנאשם הגיש הנחיה מטעם מחלקת הבטיחות "טיפול בנשק חם שלא לצורך" – ירי, אימון, תרגול, אחסון" הנחיה מיוני 2012.

הנושא הראשון בו קיימת אי בהירות הינו האם מותר לכוון נשק כלפי אדם? סעיף 2א' לפקודת המטה הארצי (להלן: פקודה") 15.05.01 קובע "אין לכוון נשק לעבר אדם שלא לצורך, בין אם הכלי טעון ובין אם לא". גם פרק ב' סעיף 7 לנוהל סמפכ"ל (להלן: הנוהל") 01.01.07 קובע "אין לכוון נשק לעבר אדם למעט בפעילות מבצעית לצורך ביצוע ירי". חשוב להבהיר כי הנוהל הנ"ל גם מחריג מקרים מסוימים (מבוא, 3א') וקובע: "חריגים – נוהל זה איננו חל (ההדגשה לא במקור) על אימונים בנשק... שמקיימות יחידות המשטרה במסגרת הכשרות, התרגילים ואימוני הכשירות השונים – אימונים הנערכים בכפוף לנהלי בטיחות ספציפיים ולתורת עבודה ייחודיות כגון "נוהל בטיחות באימונים בנשק" "נוהל תרגילים" ועוד. לעומתו, הפקודה, שכאמור אוסרת על כיוון נשק כלפי אדם שלא לצורך, אינה כוללת חריגים ועל פניו חל איסור גורף על כיוון נשק לעבר אדם שלא לצורך. נזכיר את המובן מאליו, במקרה של סתירה בין פקודה לנוהל, הרי שפקודות מטה ארצי, מוגדרות בסעיף 9א(ב) לפקודת המשטרה [נוסח חדש] התשל"א-1971 ועל פי סעיף 9ג(ב) לאותה פקודה, במקרה של סתירה הן עדיפות על פני פקודות אחרות (שאינן "הוראת משטרה"), כלומר הפקודה גוברת על הנוהל. לעומת הפקודה והנוהל, הנחיית יח' הבטיחות משנת 2012 קובעת בסעיף 5ו' "כיוון נשק לאדם מותר אך ורק כאשר נעשה שימוש בתותב תקין ובולט". אם כן, לא ברור האם מותר או אסור לכוון נשק כלפי אדם. זאת ועוד, הנחיית מחלקת הבטיחות משנת 2012 עמומה ולא ברור לאלו מיקרים היא מתייחסת. דומה כי חלק מאי הבהירות בנושא זה נעוצה בעובדה שלא פחות מארבעה גורמים שונים עוסקים בנושא הנשק: מחלקת בטיחות, מדור אמל"ח באגף תמיכה לוגיסטית, אגף ההדרכה/תוה"ד/מדור כשירויות וכן רע"ן הדרכה במג"ב. על פניו נראה כאילו כל אחד מגופים אלו מתעניין, באופן טבעי, בנושאים המסורים לתחום פעילותו ואין גורם-על המתכלל את כל נושא הטיפול בנשק באופן מלא. עוד נוסף כי הנאשם תיאר את האימונים שנעשים במג"ב במסגרת לוטי"ר (וכנראה גם במתארים נוספים) במהלכם מכוון נשק כלפי אנשים. לא הוגשו לנו ראיות בעניין ואיננו יודעים אם קיימות הנחיות פרטניות המסדירות זאת. ראוי שגם נושא זה ייבדק. אשר על כן אנו מורים להעביר עותק מהחלטה זו לסמפכ"ל המשטרה, למפקד מג"ב, לסי' ר' אה"ד, לר' את"ל ולר' יחי' הבטיחות, כמו גם ליועמ"ש המשטרה ולר' יח' הביקורת ופקודות המשטרה, לשם בחינת כלל ההנחיות/נהלים/פקודות/הוראות בנושא נשק בכלל וכיוון נשק כלפי אנשים בפרט.

החלטנו להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה.
- קנס כספי בסך 3,000 ₪ שישולם בשישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים.

ניתן היום כ"ז/אייר/תשפ"ד, 04/06/2024, בלשכה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופט _____
 סני"צ ניסים כחלון תני"צ אברהם פרנקל נצי"מ רונן בר שלום

בפני: ראש ההרכב – תת ניצב אברהם פרנקל
השופט – סגן ניצב ניסים כחלון
השופט – סגן ניצב משה אביטל

המפקח הכללי
באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: סמ"ש [REDACTED]
באמצעות בא כוחו – עוה"ד לירן זילברמן

הכרעת – דין

בסיום שמיעת הראיות הודענו על זיכוי הנאשם מחמת הספק. להלן נימוקינו:
כתב האישום:

1. במועד הרלוונטי לכתב האישום, שירת הנאשם במסגרת שירות החובה, בחוליית שילוב חרדים, בתחנת עציון יהודה, במחוז ש"י.
2. במסגרת תפקידו ניתנו לנאשם הרשאות כניסה למערכות משטרתיות שונות, לרבות מערכת "פלא פלילי" (להלן: "פלא פלילי").
3. בתאריך 9/2/2020 נחקר י.ז. אחיו של גיס הנאשם (להלן: "החשוד"), תחת אזהרה, במסגרת תיק פל"א: בתחנת עציון (להלן: "תיק הפל"א"). החשוד נחקר בחשד לביצוע עבירות הכוללות בין היתר, מעשה סדום בקטין בן משפחה (עבירה לפי סעיף 351 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 – להלן: "החוק"), מעשה מגונה בקטין על פי 348 (ב) במשפחה (עבירה לפי סעיף 351 (ג) (2) לחוק) (ריבוי עבירות).
4. באפריל 2020 הוגש כתב אישום כנגד החשוד בבית המשפט המחוזי בירושלים (נוער) וההליכים התנהלו בדלתיים סגורות. גזר הדין בתיק ניתן בתאריך 7/12/22.
5. בתאריך 11/12/2022, בין השעות 9:34 ל- 9:57, מספר ימים בודדים לאחר מתן גזר הדין, נכנס הנאשם למערכת הפל"א, קרא את הודעת החשוד מתיק הפל"א וזאת שלא במסגרת ושלא לצורך מילוי תפקידו במשטרה.
6. במעשיו המתוארים לעיל, בכך שהנאשם קרא הודעה תחת אזהרה של החשוד שהוא בן משפחתו, אשר נחקר בין היתר בעבירות מין בקטינה, תוך פגיעה בפרטיות החשוד וקורבן העבירה – הקטינה, עשה הנאשם שימוש לרעה בסמכות שניתנה לו מכח תפקידו במשטרה.

ראיות ועדי התביעה – מטעם התביעה הוגשו שישה מסמכים, שלושת המסמכים המשמעותיים הם: "דו"ח ההסבר" שנרשם על ידי הנאשם לאחר שהוזהר על ידי עת/1 רפ"ק לימור מאיר – ת/1, טופס העברת חומר מיחב"מ למשמעת – ת/2, ומייל שנרשם על ידי עת/2 צוער עידו צוקרמן – ת/6. מטעם התביעה העידו רפ"ק לימור מאיר קבת"צ ש"י (עת/1) וצוער עידו צוקרמן (עת/2).

ראיות ועדי הגנה - ההגנה לא הגישה ראיות. מטעם ההגנה העיד הנאשם בלבד.

נקודת המחלוקת העיקרית בין הצדדים נסבה סביב שאלת מודעותו של הנאשם לכך שהתיק הפלילי בו עיין, שהחשוד בו היה אחיו של גיס הנאשם, היה תיק של קרוב משפחתו בו אסור היה לו לעיין. מכתב האישום משתמע כי הנאשם היה מודע לכך שהחשוד הוא בן משפחתו ועל כן מעשיו מגבשים עבירה של שימוש לרעה בסמכות. לטענת ההגנה, הנאשם עיין בתיק לבקשת מפקדו צוער צוקרמן ובזמן העיון לא היה מודע לכך שמדובר בבן משפחה. הנאשם לא הכחיש, לא בת/1 ולא בעדותו בבית הדין, כי עיין בחקירת החשוד "לא קראתי את כל העדות שלו עברתי מלמעלה על החקירה שלו כדי להבין מה הוא אומר ומה הוא לא אומר" (פרוטוקול עמוד 14 שורות 22-23),

לטענת ההגנה, חקירות הנאשם בוצעה תוך הפרת זכויותיו. אזהרתו מפני עבירה פלילית היתה כללית בלבד מבלי לקבוע באיזה עבירות הוחשד. כמו כן לא ניתנה לו זכות שתיקה בהתייחס לחשד המשמעותי של ביצוע בדיקות בלתי מורשות ולא נאמר לו דבר באשר לזכותו להתייעצות עם עו"ד לפני החקירה.

איננו נדרשים להכריע בטענות משפטיות אלו של ההגנה, שכן וכפי שיתבאר בהמשך, גם לו היינו דוחים טענות הגנה אלו, אנו סבורים שהנאשם לא היה מודע לכך שמדובר בקרוב משפחתו.

האם הנאשם היה מודע לכך שמדובר בקרוב משפחתו? לדעת התביעה הנאשם היה מודע. מסקנתו מבוססת על העיון בתיק הפל"א בשילוב חוסר ההיגיון בגרסתו ולפיה לא היה מודע לכך שמדובר בקרוב משפחתו. גם מועד העיון, ימים ספורים לאחר מתן גזר הדין מעלה את החשד שהעיון נעשה בכוונה. על כך מוסיפה התביעה כי ביומן הפל"א לא מופיעה הנחיית חוקר לזמן את החשוד לתחנה, שאין הגיון לזמן נאשם לאחר שדינו הוכרע, בת/1 הנאשם הודה כי מבין את הבעיה בבדיקות אותן ביצע ושגרסתו בבית הדין לפיה לא ידע שמדובר בקרוב שלו היא גרסה כבושה ואינה עומדת במבחן המציאות במיוחד לאור ידיעתו מ"רכילות" שיש לאותו קרוב משפחה איזה תיק פלילי חסוי. לדעת התביעה "במצבור של דברים, יש הרבה נקודות קטנות בעדות הנאשם אל מול מה שאמר בדו"ח הסבר ביחד מצטברות לבעיה אחת גדולה ולכרסום משמעותי במהימנותו".

נקודת המוצא בשיטתנו המשפטית היא כי התביעה צריכה להוכיח פוזיטיבית את אשמתו של הנאשם. ניתן להרשיע על סמך ראיות נסיבתיות וניתן להסתמך על שקריו של נאשם, אך עדיין המהות נותרת בעינה – על התביעה להוכיח את אשמת הנאשם. לא זו בלבד, גם במקום בו הנאשם נושא בנטל השכנוע, מידת ההוכחה הנדרשת ממנו שונה מזו הנדרשת על ידי התביעה. חובתו הינה הבאת ראיות ברמת הוכחה הנוהגת במשפט האזרחי (מאזן ההסתברויות) – ראו קדמי "על הראיות" חלק רביעי עמוד 1659.

מעדותו של הנאשם, שלא נסתרה, עולה כי הוא בן למשפחה בת 12 ילדים ואשתו אף היא בת למשפחה בת 12 ילדים. חלק מאחיו ואחיותיו, כמו גם אחיותיה ואחיה של אשתו, נשואים. אותו י.ז. הוא אח של בעלה של אחותו, אח של גיסו. לטענתו, גודל המשפחות בחברה בה הוא חי מוביל לכך שמספר האחים והאחיות של גיסו הוא בערך 200-150. בתשובה לשאלה "אתה ידעת שמתנהלים נגד י.ז. הליכים פליליים?" ענה הנאשם "אני ידעתי איזה רכילות באוויר במעומם לא מעבר לזה" (עמוד 12 שורות 31-32). כאשר ראה את י.ז. בתחנה זיהה אותו על בסיס חתונה ושבע ברכות משותפים.

לטענתו, שלא נסתרה, אין להם תמונות משותפות, הם לא מחזיקים מספרי טלפון אחד של השני, לא יצאו יחד לטיולים, לא נפגשו אצל ההורים (עמוד 14 שורות 1-4).

התביעה לא סיפקה שום ראיה פוזיטיבית לקשר בין הנאשם לי.ז. אין פלטי שיחות, תמונות וכו'. י.ז. לא נחקר ולא מסר גרסה בנוגע להיכרות בניהם. התביעה גם לא הראתה כי הנאשם הדפיס את העדות, העביר אותו למאן דהוא או הפיץ אותה. הפועל היוצא הוא שגרסת הנאשם "שם משפחה של אחותי זה ז.ז. (הערה – במקרו נכתב השם המלא), היא משפחה ענפה במלא ערים ובהתחלה שנכנסתי לתיק להזמין את ז.ז. (כני"ל) לא נפל לי האסימון אבל שראיתי אותו בתחנה קישרתי אחד ועוד אחד" (עמוד 17 שורות 1-2), עומדת במבחן המציאות. הגם שמצופה מאדם סביר להכיר את משפחת אחותו כולל האחים של בעלה, בהינתן מספר הנפשות שיש במשפחה, הסבריו באשר לאי היכרותו עם י.ז., אפשריים. העובדה שיש קשר משפחתי בין הנאשם לי.ז., העבירה לנאשם את הנטל הראייתי להוכיח שהוא לא מכיר אותו והנאשם עמד בו. עדותו בעניין הגיונית, סבירה, קוהרנטית ועמדה בחקירה נגדית. התביעה לא הביאה ולו בדל ראיה לקשר פוזיטיבי בין הנאשם לי.ז..

התביעה מנסה להוכיח את הקשר מראיות חיצוניות ובעיקר – 1. הנאשם זיהה את י.ז. כשהגיע לתחנה. 2. הדברים שכתב בת/1 "הבנתי את החשדות נגדי ואת הבעיה שביצעתי". תשובת הנאשם היתה: באשר לזיהוי י.ז. בתחנה הנאשם הסביר שהוא מזהה אותו בפנים. באשר לת/1 ומעבר לטענות המשפטיות של הסגור בפגמים שנפלו במסמך, הנאשם עצמו, במענה לשאלות בית הדין הסביר "אני שכתבתי הייתי מאוד לחוץ ברגע שהבנתי שעשיתי משהו שלא לפי התקנון הראוי ... יכול להיות שבגלל הלחץ קיבלתי את האשמה רק שיעזבו אותי בשקט ואמרתי שאני מוכן לקחת על עצמי נורא פחדתי..." (עמוד 18 שורות 19-25). כמו כן מעיון בת/1 עצמו, מייד לאחר הדברים שצוטטו לפיהם הוא מודע למה שביצע, כתב הנאשם "אך לציין שאני משרת את המשטרה בתום לב...".

ראינו את הנאשם מעיד, את תשובותיו בחקירה הנגדית ובמענה לשאלות בית הדין. התרשמנו מכנותו, מהצורה המסודרת בה ענה על השאלות וההקשר הלוגי, הלכידות, שעולה ממכלול עדותו. כל אלו הובילו אותנו למסקנה כי הנאשם דובר אמת וכאשר עבר על תיק הפל"א לא היה מודע לכך שמדובר בתיקו של י.ז. האח של גיסו.

בבית הדין טען הנאשם כי מפקדו ביקש ממנו לזמן את החשוד ואף זכר פוזיטיבית היכן ישב ברגע הבקשה (עמוד 12 שורות 21-22). לא זו בלבד, עצם העיון בתיק וכן קריאה של חלקים ממנו היו חלק משגרת עבודתו ובידיעת מפקדיו. הבקשה היא חלק משגרת עבודתו של הנאשם כעוזר חוקר (עדותו בבית הדין עמוד 12 שורות 13-15).

לטענת התביעה גרסת הנאשם כבושה ובעצם בת/1 הודה כי עבר על העדות. ואולם, בת/1 עצמו כותב הנאשם "...התבקשתי על ידי עידו צוקרמן – חוקר להתקשר אליו...". זו אינה גרסה כבושה. לא זו בלבד, הנאשם גם מסביר מדוע קורא את התיק "...ורציתי להבין את מהות הסיפור כדי לעבוד עליו ביתר יעילות...".

האם גם מפקדו עידו מעיד שביקש ממנו לזמן את י.ז. האם מפקדו מודע לכך שהנאשם עובר על תיקים כדי לעבוד ביותר יעילות? האם הגיוני לזמן מי שדינו כבר נגזר? עת/2, אותו מפקד של הנאשם, העיד שלעיתים הוא מבקש לזמן נאשמים גם אחרי שדינם נגזר (עמוד 11 שורות 8-3) וכן כי לעיתים הבקשה מוזנת כשורת פל"א, לעיתים בקשתו מועברת בוואטסאפ ולעיתים בע"פ (עמוד 10 שורות 22-23 וכן ראו עדות הנאשם עמוד 15 שורות 29-32) ועל כן העובדה שאין שורת משימה בפל"א לזמן את י.ז., לא סותרת את טענת הנאשם. לא זו בלבד, עת/2 מסר כי קיימת הנחיה לפיה כשמזמנים מעורבים מתוך תיק חקירה, יש לקרוא עדויות, לעבור על כל התיק בכללותו כדי להבין אותו (עמוד 11 שורות 22-24). במענה לשאלה האם הוא זוכר שביקש מהנאשם להזמין את י.ז. השיב עת/2 כי אינו זוכר אם ביקש מהנאשם לזמן את י.ז..

שאלת הדיווח בדיעבד

כעולה מהעדויות, לאחר שהנאשם הבין כי עבר על התיק של קרוב משפחתו (לאחר שראה אותו בתחנה), הוא לא עדכן את מפקדו אודות כניסתו לתיק. בחקירתו הנגדית הודה כי "בדיעבד יכול להיות שהייתי צריך לעדכן את ק' החקירות או את עידו זה לא קרה" (עמוד 16 שורות 26-27). מפקדו העיד שנוהל ניגוד עניינים מאוד ברור וברגע שיש משהו בתחנה שמכיר מעורב, עליו לדווח (עמוד 11 שורות 27-33). על פניו הנאשם כשל בנקודה זו.

כפועל יוצא, ביקשה התביעה, בסיכומיה, להרשיע את הנאשם בעבירת ניגוד עניינים. הסבנו את תשומת לב התביעה לכך שהנאשם לא קיבל הזדמנות סבירה להתגונן בעניין כמצוות סעיף 48 לחוק המשטרה התשס"ו – 2006 אך התביעה עמדה על בקשתה, להרשיעו בעבירה. סעיף 48 לחוק המשטרה התשס"ו – 2006 קובע:

"בית הדין למשמעת רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו בפניו, אף אם עובדות אלו לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן".

במקרה זה התביעה לא הודיעה כי היא שוקלת לבקש להרשיע את הנאשם בעבירה אחרת ועל כן לא ניתן להרשיע את הנאשם בעבירה זו.

מעבר לצורך נוסף כי בלי קשר לשאלה האם לצורך הרשעה בעבירה נוספת, די בבירור עובדתי בשאלת ה"עבירה הנוספת" או שעל התביעה/בית הדין להודיע באופן מפורש כי נשקלת הרשעתו בעבירה נוספת (ראו קדמי "על סדר הדין בפלילים" מעמוד 1503), במקרה זה העבירה הנוספת הינה טכנית בעיקרה שהרי לא נטען כי לאחר שהנאשם ידע כי מדובר בקרוב משפחתו הוא המשיך ועיין בתיק. בפועל, לא נגרם נזק נוסף כתוצאה מאי הדיווח. בנסיבות אלו והגם שעל פניו מדובר בעבירה, דומה כי על פניו ובהתחשב בכלל נסיבות האירוע ומכלול המידע שבידי התביעה, דינה להתברר במסגרת ראיון/הערה/דן יחיד ולא בבית הדין למשמעת. איננו מכירים מקרים דומים בהם שוטר הועמד לדין בפני בית הדין על מעשים דומים. כמובן שלו הנאשם היה מודע, בזמן אמת, לכך שהוא מבצע עבירה, הוא היה יכול להיות מורשע גם בניגוד עניינים, אך כאמור אלו לא פני הדברים.

הערה לסיום:

מעבר לצורך - גם בהנחה שלא היינו מקבלים את טענת ההגנה ולפיה הנאשם לא היה מודע לקשר המשפחתי שלו עם החשוד בתיק הפלילי תוך כדי שעיין בו, ספק אם ניתן היה להרשיע את הנאשם בעיון בתוכן ההודעה.

ת/2 הנושא הכותרת "טופס העברת חומר מיחב"מ למשמעת" מפרט את הפעולות אותן ביצע הנאשם בתיק הפלילי: "הציג מעורב, רשימת מסמכים בתיק, רשימת עדויות ויומן חקירה (להלן: הבדיקה)". כתב האישום מייחס לנאשם קריאת הודעת החשוד מתיק הפל"א. ממסמך ת/2 עולה כי הנאשם לא עיין בהודעת החשוד. הנאשם אומנם הודה בחקירתו בכך שעיין בתוכן ההודעה, ואולם יש צורך בחיזוק להודאה זו.

ניתנה היום, ח' ניסן תשפ"ד, 16/04/24, בלשכה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

מזכירות בית הדין תעביר עותק מנימוקי הכרעת הדין לצדדים.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופט _____
סני"צ ניסים כחלון   תנ"צ אברהם פרנקל   סני"צ משה אביטל

בפני: ראש ההרכב – תת ניצב אברהם פרנקל
השופט – סגן ניצב ניסים כחלון
השופטת – עו"ד שולמית קדם

המפקח הכללי
באמצעות מחלקת משמעת

נגד
הנאשם: רס"ר רון אהרון בר-ששת
באמצעות בא כוחו – עו"ד חיים שרייבנד

גזר - דין

כללי

ביום 1.5.24 הגיעו הצדדים להסכם לפיו יודה הנאשם בכתב האישום שתוקן בשנית. באותו יום הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן והורשע בשתי עבירות של **התנהגות שאינה הולמת שוטר, עבירה לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006**.
ביום 7.5.24 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, עיון בראיותיהם ושמיעת דבר הנאשם, הגענו לכלל דעה כי העונש הראוי במקרה זה הינו נזיפה חמורה והורדה בדרגה למשך שישה חודשים מתוכם חודש אחד בפועל והיתרה על תנאי כמפורט בגזר הדין.
בהסכמת הצדדים סוכם כי נימוקי גזר הדין יינתנו בנפרד. להלן גזר הדין המלא.

מעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע הנאשם עולה כדלהלן:

3. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, שירת הנאשם כראש יחידת סיור בתחנת המשטרה ביבנה.
4. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, שרתה ב.פ (להלן: "המתלוננת ב.פ") כסיירת בתחנת יבנה ביחידת סיור מקבילה ליחידה עליה פיקד הנאשם. בין הנאשם למתלוננת ש.ל שררו יחסי השפעה.

אישום ראשון

א. העובדות:

1. בתאריך 19.9.21, בעת שהנאשם עבד משמרת לילה, הנאשם שאל 2 שוטרות שלא היו במשמרת אם יש להן משהו לשתות בבית והציע שהן יבואו לשבת איתו ועם שוטרים נוספים מחוץ לתחנה.
2. בקשר לכך התקיימה בין הנאשם לאחת השוטרות תכתובת ווטסאפ כדלקמן:
השוטרת: "רוצים בירה?"
הנאשם: "וואלה לא בירה.. אם יש ערק או וויסקי זורם, אם לא, לא קריטי"
השוטרת: "חחח נו אתה מסתלבט?"
הנאשם: "חחחח לא כפרה"
השוטרת: "חחח יש לי ערק אבל איך תשתה אתה במשמרת"
הנאשם: "יאאללה זורם את ממח"ש?"

השוטרת: "חס וחלילה"

הנאשם: "חחח הכל זורם... אנחנו שוטרים אחרים ממה שאת מכירה"

השוטרת: "חחח טוב אני אביא אנחנו יוצאות"

הנאשם: "סגור".

3. לאחר שהשוטרות הגיעו לתחנה, הנאשם ישב איתן ועם שוטרים נוספים במשך כשעתיים ושתה את הערק, זאת בעודו במשמרת עבודה.
4. בכך שהנאשם, בעודו משמש כראש יחידת סיור, ישב שעתיים בזמן המשמרת ושתה ערק יחד עם שוטרים אחרים אשר ביניהם שוררים יחסי השפעה, התנהג הנאשם באופן שאינו הולם שוטר ושיש בו כדי לפגוע בתדמית המשטרה.

אישום שני

א. העובדות:

1. בסביבות חודש דצמבר 2020, במועד שאינו ידוע במדויק למאשים, הנאשם והמתלוננת ב.פ. היו באירוע יום הולדת של שוטרת אחרת. בעת שישבו השניים אחד ליד השני, הנאשם חיבק את המתלוננת ב.פ. ואמר לה: "בואי נצא החוצה אני מת לנשק אותך". המתלוננת ב.פ. ענתה לו שהוא יודע שזה לא יקרה ושיפסיק עם זה.
2. כשנה עובר לתאריך 28.2.22, במועד שאינו ידוע במדויק למאשים, הגיעה המתלוננת ב.פ. למשמרת לילה והסיעה את הנאשם לביתו. בדרך, אמר לה הנאשם: "את יודעת שאני נמשך אלייך? אני רוצה שתתני לי נשיקה", המתלוננת ב.פ. השיבה: "נראה לך מה אתה גנוב אתה נשוי", הנאשם השיב: "מה אכפת לך מי יידע?". המתלוננת ב.פ. המשיכה להגיד לנאשם שזה לא יקרה ושהיא לא מוכנה לשמוע על זה, והנאשם המשיך להגיד לה: "מה אכפת לך לתת לי?", היא אמרה לו לעזוב את הנושא ובהמשך הורידה אותו בביתו.
3. בתאריך 2.6.21, היו הנאשם והמתלוננת ב.פ. בחתונה של מכר משותף שמשרת גם הוא בתחנת יבנה. הנאשם ניגש למתלוננת ב.פ. וחיבק אותה בחוזקה. הנאשם עמד קרוב מאוד לפ.ב. והיא זזה ושאלה אותו: "מה אתה עושה פה", הנאשם דיבר בצמוד לאוזנה של המתלוננת ב.פ. ואמר: "אני מת למצוץ לך את השפתיים, לנשק אותך". המתלוננת ענתה לו "מה אתה גנוב יש פה אנשים, מה נראה לך שאתה עושה", הנאשם השיב שלא מעניין אותו מה אנשים יגידו.
5. בכך שבהזדמנויות שונות, הן במהלך משמרת והן באירועים מחוץ לעבודה, הציע הנאשם למתלוננת ב.פ. הצעות חוזרות ונשנות לנשק אותה, וכן התייחס אליה במספר הזדמנויות באופן שאינו הולם, זאת בעוד שררו ביניהם יחסי השפעה, התנהג הנאשם באופן שאינו הולם שוטר ושיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה.

לאור הודאתו באמור לעיל, הורשע הנאשם בשתי עבירות לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה תשס"ו – 2006, התנהגות שאינה הולמת שוטר ושיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה.

טיעונים לעונש מטעם התביעה

הנאשם הודה והורשע במסגרת כתב אישום מתוקן בשנית, בעבירה של התנהגות שאינה הולמת, הן ביחס לאישום הראשון של שתיית אלכוהול במהלך משמרת והן ביחס לאישום השני בו מופיע כי בשלוש הזדמנויות הביע הנאשם רצון לנשק את המתלוננת כשבאחד מהאירועים הוא אף חיבק אותה בחוזקה.

ביחס לאירוע של שתיית האלכוהול, הנאשם לא עמד בנורמת ההתנהגות המצופה ממנו וקל וחומר כאשר תפקד כראש יח"ס. הנאשם הוא שיזם את הבאת האלכוהול במהלך משמרת כאשר הוא ראש המשמרת, הוא אף התעקש על סוג האלכוהול, כששטרות צעירות הסבו את תשומת לבו כי הוא במשמרת הוא ביטל אותן בגיחוך בשאלה "אם הן ממח"ש".

התביעה הזכירה כי בגין אותו אירוע הועמדו לדין שני שוטרים בדין יחיד ונגזרו עליהם קנסות. בניגוד לאותם שני שוטרים: הראשון סייר, ששתה אלכוהול במשמרת והשני ששימש כס' יח"ס ולא שתה אך לא דיווח על האירוע, הנאשם שירת כר' יח"ס, ופיקד על היחידה באותה משמרת. הצפייה ממנו היא לתת דוגמה אישית חיובית וערכית לשוטרים ובכך כשל.

באשר לאישום השני, טענה התובעת כי חומרת המעשה נובעת מכמה היבטים, ראשית בין הנאשם למתלוננת קיימים יחסי השפעה כפי שהוגדרו בפסיקה, יחסים הנמצאים ברף שבין יחסי מרות לבין העדר מרות והם נוצרים כאשר בין הצדדים מתקיימים פערי מעמד ופערים מקצועיים.

הנאשם שימש כאמור כר' יח"ס תפקיד שהוא על תקן קצין ובעל השפעה רבה על הסיירים. למרות העובדה כי הנאשם לא תפקד כר' יח"ס של המתלוננת, מפעם לפעם הוא שימש כר' משמרת גם על סיירים ביח"ס של המתלוננת, לרבות המתלוננת, וקיבל החלטות בעניינה.

שנית, אין מדובר במעידה בודדת כי אם בהתנהגות חוזרת, וחרף התנגדות המתלוננת לבקשות הנאשם לנשק לה, חזר הנאשם על בקשתו פעמיים נוספות במועדים ומקומות שונים. שלישית, באירוע האחרון כפי שמתואר בכתב האישום נוסף מגע בדמות חיבוק חזק שגרם למתלוננת לאי נוחות.

מעשיו של הנאשם עולים לכדי התנהגות שאינה הולמת, הנאשם לא נהג בכבוד ולא שעה לבקשות המתלוננת לחדול מבקשותיו, ובזאת חרג מנורמת ההתנהגות המצופה ממשרתי הארגון ובכך פגע בתדמיתו.

אין בעובדה שהמתלוננת לא התלוננה בהזדמנות הראשונה ובכך שהשיבה לבקשותיו, להקלות מחומרת מעשיו של הנאשם. ניסיון החיים מלמד כי בחורה המוצאת את עצמה בנסיבות דומות, אפשר שתחוש אי נעימות וחוסר בטחון ללכת ולהתלונן.

מעשיו של הנאשם מחייבים ענישה הולמת לשם העברת מסר לשאר משרתי הארגון כי עליהם לנהוג בכבוד כלפי שוטרות המשרתות לצידן, ובוודאי לחדול ממעשים כאשר מתקבל סירוב. זכותה של כל שוטרת לשרת בסביבת עבודה מכבדת ומקצועית ושתישמר פרטיותה מכל מגע פיזי ומהצעות בלתי הולמות.

בנסיבות לקולא, זקפה התביעה לזכות הנאשם את הודאתו במסגרת הסדר הטיעון, הזמן השיפוטי שחסך, העדת המתלוננת, כמו גם את שירותו רב השנים של הנאשם בחיל הנעדר עבר משמעת. הוגשו הערכות תקופתיות וסימולציה שכרית.

לאור האמור עתרה התביעה לעונשים של נזיפה חמורה, הורדה בדרגה אחת בפועל לתקופה של שלושה חודשים.

טיעונים לעונש מטעם ההגנה

ההגנה הסבירה שלא עלה בידה להביא עדי אופי. מפקדו הישיר של הנאשם במשמרת ולא יכול היה להשתחרר. מפקד התחנה נכנס זה לא מכבר לתפקידו ואינו מכיר את הנאשם. המת"ח הקודם עבר תפקיד ולא יכול היה להגיע. יחד עם זאת הוגש מכתבו של קש"ק רמלה.

באשר לעבר המשמעותי טענה ההגנה כי הנאשם משרת מזה 10 שנים בחיל ומעולם לא דבק בו רב, שום בעיית משמעת. השוטר עובד בשטח תוך חיכוך מתמיד עם אזרחים ובערים מורכבות, יבנה, רמלה ולוד. הערכותיו התקופתיות טובות והוא קודם מהר לתפקיד ר' משמרת.

הנאשם בן למשפחה של שוטרים. אחותו שוטרת, גיסו המנוח שלומי אסולין ז"ל נרצח תוך כדי שירותו במשטרה ובמהלך פעילות מבצעית.

סעיף העבירה בו הורשע הוא התנהגות שאינה הולמת שוטר, עבירה בעלת טולרנס רחב, מעבירות חמורות ביותר ועד לעבירות הקלות ביותר, לדעת הסניגור במקרה דנן אנו נמצאים ברף הנמוך ביותר של העבירה ותהא אם ביה"ד נחשף אי פעם לכתב אישום כה שערורייתי ומקומם.

בהתייחס לאישום הראשון טענה ההגנה כי שני שוטרים נוספים שביצעו את אותה עבירה יחד עם הנאשם נשפטו בדן יחיד וכי לא ברור מדוע לא הוגש כתב אישום כנגד הנאשם באותה המסגרת. בנסיבות אלו ובבוא ביה"ד לגזור את דין הנאשם, נכון להשוות את עונשו של הנאשם לאותו רף ענישה שנדונו השוטרים הנוספים.

באשר לאישום השני, כתב האישום תוקן משמעותית וזאת מאחר שלדעתנו לתביעה היו קשיים ראייתיים והנאשם לקח אחריות על חלקו.

ההגנה הפנתה לטיעוני התביעה בדבר התנגדויות חוזרות ונשנות מצד המתלוננת, לדעת הסניגור מקריאת האישום לא ניתן ללמוד על התנגדות. המתלוננת אישה מבוגרת עם ניסיון בעולם הרומנטי ויודעת להגיד לא מובהק. המתלוננת הינה אישה שאוהבת את החיים, אוהבת לבלות ויצאה לבלות עם הנאשם אותו היא מכירה 8 שנים, המתלוננת העידה בעצמה על הקשר החברי הטוב ששרר בינה ובין הנאשם. המתלוננת שוטרת שיודעת מה המשמעות של הטרדה ובכל זאת לאורך זמן רב מאוד בחרה שלא להתלונן, מדובר על אירועים ישנים מאוד.

האירוע מצער לכל הצדדים, אך הנאשם לא חשב באותם רגעים שהוא מטריד או מתנהג בצורה שאיננה הולמת.

לעניין הטענה כי התקיימו יחסי השפעה נטען כי מדובר בעמיתים לעבודה ללא יחסי השפעה בפועל. באשר לטענה כי אפשר לעבור מיח"ס למשנהו, מדובר בטענה היפותטית בלבד. שני שוטרים באותה הרמה, המתלוננת כרגע בקורס קצינים ותהיה עוד בכירה יותר מהנאשם.

מאז קרות המקרה הנאשם הודח מתפקידו, הוא שימש כר' משמרת והיום הוא אחרון השוטרים בתחנה. נכפו עליו 10 ימי חופשה ונדרש לשלם על חלק מהימים שנחשבו כהרחקה מכספו או מימי החופשה שצבר. למעשה השוטר כבר נענש.

משך שנתיים השוטר בונה את עצמו בתחנת לוד ומקבל משוב חיובי ממפקדיו, הוא חפץ לחזור לתחנת האם, בוודאי כשהמתלוננת כבר לא שם.

הנאשם נשוי בשנית אב לשלוש בנות ורעייתו בהריון מתקדם.

לסיכום טענה ההגנה כי העבירה בה הודה הנאשם היא עבירה של התנהגות, עבירת סל, בעלת מנעד רחב. אין מקום לאמץ את התנהגות השוטר אך עם זאת אין מדובר בהתנהגות מטרידה או פוגענית. מדובר במערכת יחסים בין אנשים בוגרים וללא יחסי השפעה.

לאור האמור ביקשה ההגנה כי ביה"ד יסתפק בעונש רק עבור האישום הראשון כאשר העונש לא יעלה על העונש שקיבלו השוטרים הנוספים, נזיפה וקנס.

דבר הנאשם

הנאשם התייחס למצבו הכלכלי וסיפר כי הוא נשוי בשנית ומשלם מזונות גבוהים ועתיד להיות אב ברביעית. הורדה בדרגה תביא לפגיעה משמעותית בשכרו.

הנאשם התנצל על מעשיו המתוארים בכתב האישום.
בשנת 2017 קיבל קיצור פז"ם כמצטיין יום העצמאות בתחנת יבנה. וכן לזכותו תעודות הערכה והצטיינות רבות.

הנאשם התגייס ממקום של שליחות לאחר שגיסו נרצח באירוע מצער בעת מילוי תפקידו. משפחתו משפחת שוטרים כאשר אחיו וגיסו קציני משטרה, אשתו ואחותו שוטרות גם הן.

דין והכרעה

כתב האישום המתוקן כולל שני אישומים. נתייחס תחילה לאישום הראשון. באישום זה מתואר כי בעת משמרת בה הנאשם משמש ר' יח"ס הוא שואל שתי שוטרות שלא היו במשמרת האם "יש להן משהו לשתות בבית?". כתב האישום מגולל התכתבות בין הנאשם לשוטרת כאשר בסופה ולאחר תמיחה אחת השוטרות, נעתרת השוטרת לבקשת הנאשם להביא לו ערק. לאחר שהשוטרות הגיעו לתחנה, ישב הנאשם איתן ועם עוד שוטרים למשך שעתיים ושתה מהערק בעודו במשמרת.

אין צורך להכביר מילים באשר לחומרה שבשתיית אלכוהול בזמן משמרת, בוודאי כאשר השוטר משמש בתפקיד פיקודי של ר' יח"ס והוא זה שיזם, דחף ואף קבע איזה סוג שתיה תהיה.

עבודת המשטרה מורכבת ודורשת קבלת החלטות מאתגרות. על שוטר בעת משמרת להיות צלול בדעתו חד ומרוכז. לא אחת נדרשים השוטרים לאירועים בהם חיי אדם מונחים על הכף, שתיית אלכוהול בזמן משמרת אסורה בתכלית ומהווה התנהגות לא ערכית. מבלי להקהות מחומרת המעשה לכשעצמו, הן במהותו והן בנראות של שוטר השותה אלכוהול תוך כדי משמרת (ועל אחת כמה וכמה משמרת מבצעית), חשוב להדגיש כי התביעה אינה טוענת שהנאשם היה שיכור או תחת השפעת אלכוהול, כך שהחומרה נעוצה בעצם המעשה בלבד. למרבה המזל ולמיטב ידיעתנו, השתיה לא הובילה להשלכות מעשיות על המשך תפקודו של הנאשם או של שוטרים אחרים באותה משמרת. לא פחות חמורה היא הפגיעה בתדמית המשטרה בעיני הציבור ובעיני פקודיו/חבריו של הנאשם ליחידת הסיור.

כמתואר בכתב האישום, השוטרת מביעה את פליאתה מבקשת הנאשם לשתות אלכוהול בעת משמרת, בתגובה היא נענית בצניניות מזלזלת בשאלה האם היא ממח"ש? ובאמירת הנאשם כי "הם שוטרים אחרים ממה שאת מכירה".

הנאשם פגע בתדמית המשטרה בעיני המשרתים בה ושימש דוגמה רעה לשוטרים סביבו ולפקודיו, כשוטר בעל מעמד בתחנה ועם תפקיד פיקודי, הצפייה היא כי ינהג באחריות ובשום שכל וישמש דוגמה להתנהלות בעת משמרת.

אין מקום לקבל את טענת ההגנה לענישה שווה בין הנאשם לשוטרים הנוספים שהשתתפו בשתיית האלכוהול, שהועמדו לדין בדן יחיד ונגזר עליהם עונש של קנס בלבד. המקרים אינם דומים. הנאשם הוא היוזם, הוא אשר מתקשר לשוטרות ומשדלן להביא אלכוהול לתחנה ומעמדו הבכיר מהווה נדבך נוסף ונפרד של חומרה למעשיו הפסולים.

האישום השני מתאר מסכת עובדתית בה בשלוש הזדמנויות במועדים שונים מציע הנאשם למתלוננת פ.ב הצעות מיניות. "בואי נצא החוצה אני מת לנשק אותך", "את יודעת שאני נמשך אלייך? אני רוצה שתתני לי נשיקה", "אני מת למצוץ לך את השפתיים, לנשק אותך". בהזדמנות אחת הנאשם אף חיבק בחוזקה את המתלוננת.

המתלוננת התנגדה להצעות הנאשם אולם הוא ממשיך בהצעותיו.

נוכח ההסכמה בין הצדדים, אנו פטורים מלדון בשאלה האם אמירות ומעשי הנאשם עולים לכדי הטרדה/התנהגות שאינה הולמת. איננו צרכים לבחון האם כל אחד ממעשיו הנפרדים של הנאשם והצטברותם יחד לכדי מסכת אחת שנעשו או מחוץ למקום העבודה אך בזיקה אליו (במסגרת שני אירועים חברתיים – חתונה וחגיגת יום הולדת), או במקום העבודה אך בסיוע משמרת ובמהלך נסיעה הביתה, מהוות עבירה. לו היו מתקיימות הוכחות בתיק, סביר שהיתה נטענת טענה של חיזור לגיטימי בין שני אנשים בוגרים עמיתים לעבודה.

שאלה זו נבחנת הן בבחינת היחסים שבין הנאשם למתלוננת והן במישור היחסים שבין הנאשם למשטרה.

תחילה נדון בשאלה השנייה, במישור שבין הנאשם למשטרה. המושג "יחסי השפעה", יציר הפסיקה, הינו מושג שיש ליצוק בו תוכן קונקרטי בכל מקרה. בפקודת מטא"ר 06.02.20 "איסור הטרדה מינית, פגיעה מינית והתנכלות במשטרה, מניעה ודרכי טיפול" נקבע בסעיף 1(ח) כי יחסי מרות הינם:

"יחסי מרות" – יחסים שבין מפקד ופקוד בכל נתיבי הפיקוד או יחסים שיש

בהם מרות או סמכות או השפעה, בין במישרין בין בעקיפין;

יחסי מרות מובהקים הם כאשר מדובר במפקד ישיר. שם הפערים ברורים ומובנים לכול ויכולת ההשפעה של המפקד על פקודו. אך מהם יחסי השפעה?

בביד"מ 7/23 נדונה ההגדרה באשר ליחסי השפעה והובאה פסיקה של ביה"ד הארצי לעבודה המגדיר מהי מערכת יחסים שיש עמה השפעה:

"הפסיקה קבעה שמדובר ביחסים הנמצאים ברף שבין יחסי מרות לבין היעדר מרות והם נוצרים כאשר בין הצדדים מתקיימים פערי מעמד או פערים מקצועיים. למשל: למטריד יש יותר ניסיון מקצועי, במידת חשיבותו המקצועיות של המטריד בעיני אחרים ובמהות תפקידו. בחינת מעמד הצדדים בתוך מקום העבודה באים לידי ביטוי ב: וותק, בקשרים עם עובדים אחרים, שכר, מוניטין ועד כמה מעמדו יציב. בית הדין הארצי גם פסק שפערי הגילאים (שם – 10 שנים) תרם להגדלת פערי הכוחות בין השניים מבחינה מעמדית". (תיק ע"ע (ארצי) 10-35999-פלונית נ' חברה פלונית)

בחינת עובדת תיק זה לפי המבחנים שנקבעו בתיק ביד"מ 7/23 ובהשוואה לפס"ד פלונית לעיל מלמדים כי במקרה זה לנאשם ישנה השפעה מזערית על המתלוננת. קיומה של מערכת יחסים שיש עמה השפעה נלמדת בין היתר מפערי מעמד בין הצדדים, פערים מקצועיים ומפערים בגיל. כפי שנטען מטעם ההגנה ובלא התנגדות מטעם התביעה, במקרה דנן לא התקיימו פערים מקצועיים, הבדל המעמדות הוא מזערי ביותר, אין פערים בניסיון המקצועי, בוותק, בקשרים עם שוטרים אחרים, בשכר, במוניטין, וכן בפער הגילאים (ההגנה טענה כי המתלוננת מבוגרת יותר מהנאשם – פרוטוקול עמוד 2 שורה 1).

הפער היחיד שישנו הוא בעובדת היות הנאשם ר' יח"ס, וכפי שהוסבר על ידי התביעה במקרים מסוימים יכולים לשרור יחסי השפעה, כאשר לפעמים ר' היח"ס מפקד על יח"ס שלא תחת פיקודו. כאמור מדובר ביחסי השפעה ברף הנמוך ביותר. הנאשם אינו מפקדה של המתלוננת. הוא לא ממלא הערכה תקופתית על תפקודה. יכולת ההשפעה שלו על עתידה המקצועי דל מאוד עד לא קיים.

העולה מהמקובץ – פורמאלית יתכן שישנם יחסי השפעה, אך אין מדובר ב"ביטוי קסם" שיש לו אותה נפקות בכל מקרה. בכל מקרה, תמיד יש לבחון את עובדות האירוע לגופן ובמיוחד מה רמת אותם יחסי מרות או יחסי השפעה בד בבד עם בדיקת האירועים/מעשים במישור הפרטי שבין הנאשם למתלוננות. שילובם של שני אלו יחד משפיע על תוצאות התיק.

באשר למישור היחסים שבין הנאשם למתלוננת, קריאת המלל המתואר בכתב האישום מלמד כי על פניו מדובר בדו שיח בין שווים והמתלוננת היא הקובעת את הטון. אין כאן ניצול או הגעה ממקום של כוח והשפעה. תשובותיה של המתלוננת מראות כי היא לא נחרצת בתשובתה השלילית אלא משאירה לנאשם מעין לגיטימציה לפנות אליה שוב כאשר לא יהיו אנשים בסביבה וכו'. כמובן שניתן גם לפרש אמירה שכזו בצורה חריפה יותר – מתלוננת שנבוכה ומוטרדת מהפניה אך במקום להעמיד את הנאשם על מקומו בחומרה ואולי במקום של חולשה או נבוכות היא מנסה להיות עדינה. דומה שזה אינו המקרה. קיבוץ שלוש המקרים והמסרים שהועברו בין הצדדים מלמדים כי על פניו המתלוננת אומרת את השורה התחתונה. לא זו בלבד, מדובר בשלוש פניות של הנאשם למתלוננת, אך הן קרו בטווח של כמעט שלוש שנים. בממוצע בערך פניה אחת בשנה. אלו אינן פניות חוזרות ונשנות למרות סירוב. כאמור לעיל, אנו פטורים מלדון בשאלות אלו. הנאשם הודה במסגרת עסקת הטיעון.

לאור שקלול כל האמור הגענו לכלל דעה שלא לאמץ את עמדת התביעה שדרשה עונש של הורדה בדרגה בפועל למשך שלושה חודשים.

סוף דבר

מכל האמור באנו כלל דעה כי העונשים הראויים במקרה זה הם:

- נזיפה חמורה.
- הורדה בדרגה אחת למשך 6 חודשים, מתוכם חודש אחד בפועל, והיתרה על תנאי כאשר התנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה של התנהגות שאינה הולמת שוטר בנסיבות של יחסים בינו לבנינה ושתיית אלכוהול במהלך משמרת וזאת למשך שנה מיום כניסת גזר דין זה לתוקף, ויורשע בגינה במהלך התקופה או לאחריה.

ניתן היום כ' באייר תשפ"ד, 28/5/2024, בלשכה.

זכות ערעור 45 יום.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופטת _____
סני"צ ניסים כחלון תנ"צ אברהם פרנקל עו"ד שולמית קדם

בפני: השופט סגן ניצב ניסים כחלון

המפקח הכללי
באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: רס"מ [REDACTED]
באמצעות בא כוחו – עו"ד יאיר נדשי

גזר – דין

כללי

נגד הנאשם, סייר בתחנת משטרה, הוגש כתב אישום בעבירה של החזקת כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת ובניגוד לפקודות משטרת ישראל, עבירה לפי סעיף 13 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו – 2006.

ביום 01.01.2024 הגיש הנאשם בקשה לביטול כתב אישום בטענה של הגנה מן הצדק. ביום 15.04.2024 ולאחר קבלת תגובת המאשים דחיתי את בקשת ההגנה. באותו היום הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והורשע בעבירה שיוחסה לו. התביעה ביקשה להטיל על הנאשם עונש של נזיפה חמורה, קנס בסך 1,200 ₪. ההגנה ביקשה להסתפק בעונש של נזיפה וקנס על תנאי.

לאחר שמיעת הטיעונים ודבר הנאשם החלטתי להטיל עליו את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה.
- קנס כספי בסך 600 ₪ שישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים.

בהסכמת הצדדים, נימוקי גזה"ד יינתנו בנפרד וישלחו לצדדים. להלן גזר הדין המלא.

מעובדות כתב האישום בו הודה והורשע הנאשם עולה כדלהלן:

א. כללי

1. סעיף 2(ב) לפה"מ 15.05.09 "נשיאת נשק משטרתי על ידי שוטר ואבטחתו" קובע כי שוטר לא ישאיר נשק משטרתי ללא השגחה ופיקוח צמוד אלא בתנאים מסוימים, וסעיף 5(ב) לפקודה קובע, בין היתר, כי שוטר ינקוט, בכל עת, אמצעים סבירים לאבטחת הנשק מפני גניבה, אובדן, נזק, קלקול (להלן: "הוראות הפקודה").
2. סעיפים 13 ו-14 לנוהל סמפכ"ל 01.01.07 "בטיחות בנשק במשטרת ישראל", קובעים כי הנשק יימצא תחת השגחה צמודה ורציפה של השוטר החתום עליו, וכי חל איסור להשאיר נשק ללא השגחה כאמור (להלן: "הוראות הנוהל").

ב. העובדות:

1. במועד הרלוונטי לכתב האישום, שירת הנאשם כסייר בתחנת [REDACTED].

2. בתאריך 29/1/23, סמוך לשעה 15:00, במהלך משמרת, לאחר שהנאשם השתתף בשיחה עם מפקד התחנה, ניגש הנאשם לשירותים בתחנה.
3. בעת שהותו של הנאשם בשירותים, הוריד הנאשם את אקדחו המשטרתי מסוג גלוק, שהיה טעון עם מחסנית אשר בתוכה 15 כדורים (להלן: "האקדח"), והניח אותו על האסלה.
4. הנאשם יצא מהשירותים ללא האקדח אותו השאיר בתא השירותים.
5. במקביל ליציאת הנאשם מהשירותים, נכנס האזרח א.ע. (להלן: "האזרח"), אשר הגיע לתחנה לצורך חקירה, לתא השירותים בו היה הנאשם, ומצא שם את האקדח.
6. האזרח נטל את האקדח, החביא אותו בתיקו ויצא איתו מהתחנה. כאשר הגיע האזרח לבניין, הוא החביא במקום את האקדח בתוך מעטפה שמצא והניח אותו בארון החשמל של הבניין.
7. לאחר מכן, חזר האזרח לתחנה ונכנס לחקירה אצל החוקר רס"ב פ.ס..
8. במהלך המתואר בסעיפים 5-7 לעיל, ניגש הנאשם לניידת אשר חנתה בחצר התחנה והמתין לשותפתו למשמרת. בשלב זה הנאשם שם לב לכך שהאקדח לא נמצא עליו.
9. מיד לאחר מכן, ביצע השוטר חיפוש אחר האקדח, אך לא איתר את האקדח. הנאשם דיווח למפקדו על האירוע, ובהמשך צפה במצלמות האבטחה של התחנה כדי לאתר את האזרח בו חשד כמי שגנב את האקדח.
10. בשלב מסוים, הבחין הנאשם באזרח כשהוא יוצא מהתחנה לאחר שסיים את חקירתו. הנאשם יחד עם שוטרים נוספים ניגשו לאזרח, ולאחר תשאול קצר, הוביל האזרח את השוטרים למקום בו החביא את האקדח, האקדח אותר ונמסר לשוטרים.
11. בכך שהנאשם השאיר את האקדח בשירותים ללא השגחה צמודה ורציפה, החזיק הנאשם כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת ובניגוד להוראות הפקודה והנהל.

לאור הודאתו באמור לעיל הורשע בעבירה לפי סעיף 13 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה – תשס"ו – 2006, החזקת כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת ובניגוד לפקודות משטרת ישראל.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש

בפתח דבריה הדגישה התובעת שמדובר באירוע מיותר, מחדל באי שמירה על כלי ירייה מצד הנאשם שלא נקט במידת הזהירות הנדרשת ורשלנותו הביאה לתוצאה של אובדן נשק וגנבתו. נשק הינו כלי עם פוטנציאל קטלני, ולא בכדי נקבעו פקודות ונהלים ברורים באשר לאופן החזקתו ובאבטחתו על ידי כל שוטר. התובעת הפנתה לתיק ביד"מ 38/18 שם נקבע כי דרושה אמת מידה מחמירה עם עברייני הרשלנות וזאת בכדי לקדם נורמה כלל ארגונית, עקבית וקפדנית שתבטיח את השמירה על כללי הבטיחות בנשק ונקבע כי סרגל הענישה חייב להיות מחמיר כדי להביא לצמצום ומיגור התופעה. כמו כן הפנתה התובעת לתיק ביד"מ 13/23 שם נקבע כי בעבירה זו יש להעניק משקל בכורה לשיקולי ההרתעה. התובעת סברה שפוטנציאל הנזק בתיק זה הינו גדול לאור העובדה שהנשק נגנב ע"י אזרח, ויכול היה בקלות להגיע לידיים שיעשו בו שימוש פלילי או פח"עי, ולאור העובדה שהנשק הוחזק בבניין מגורים ועל כן המתגוררים במקום בכלל וילדים בפרט היו חשופים/נגישים לנשק. האזרח שנטל ונשא את הנשק נדון בבית משפט מחוזי בחיפה לעונש של 33 חודשי מאסר בפועל ועוד עונשים נלווים.

הנאשם הינו שוטר ותיק, התגייס בשנת 2002, הערכותיו התקופתיות הינן חיוביות, הנאשם משרת בתפקידי שטח מיום גיוסו. עברו המשמעתי כולל הרשעה בתיק ביד"מ משנת 2009, שם נדון לעונשים של נזיפה וקנס בסך 300 ₪ .

לסיכום דבריה ציינה התובעת שאל מול חומרת העבירה והפוטנציאל הפוגעני שיכול לצמוח ממנה אל מול טיב שירותו של הנאשם, עתירתה העונשית של התביעה הינה לעונשים של נזיפה חמורה, קנס בסך 1,200 ₪ .

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש

בפתח דבריו הדגישה הסנגור שבנסיבות מקרה זה יש להסתפק בעונשים של נזיפה וקנס כספי על תנאי. מדובר באירוע של חוסר תשומת לב רגעית ונקודתית ללא כל כוונה וכל שוטר יכול למצוא עצמו באותה הסיטואציה. ההגנה הפנתה לתיק ביד"מ 38/18 שם העיר בית הדין והמליץ "לבחון הנחיות ונהלים בנוגע לנשיאת נשק במטרה לחדד, להבהיר ולפרט מתי ובאלו מצבים מותר ומתי אסור לשחרר את האקדח מהשרוך ולהוציאו מהנרתיק, לרבות ביחס להגעה ושהייה בתא שירותים", לטענת ההגנה, למיטב ידיעתה, עד היום לא נעשה דבר עם המלצה זו של בית הדין. ההגנה ביקשה לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו המידית ולקחת האחריות. הנאשם נולד בשנת 1976 בחצי האי קרים, עלה לארץ בשנת 1996 עם סבו וסבתו. בגיל 22 התגייס לצה"ל, תחילה השתתף בקורס בעברית בצה"ל אותו סיים בהצטיינות ואח"כ טירונות בגבעתי אותה סיים בהצטיינות. נוכח השתלבותו המיטבית בחברה הוא נמנה על משיאי המשואות ביום העצמאות ה- [REDACTED]. לאחר סיום שירותו הצבאי, עבד כמאבטח ובשנת 2002 התגייס למג"ב כלוחם בעוטף ירושלים ובאיו"ש, בשנת 2015 עבר לשרת בכפרי חוף ובשנת 2019 עבר לשרת כסייר בתחנת [REDACTED]. הנאשם נשוי, יש לו בת מנשואיה הקודמים של אשתו, הוא תומך בהן כלכלית אולם הן עברו להתגורר ברוסיה. ההגנה הדגישה את העובדה שהנאשם הודיע מיד למפקדיו על העלמות הנשק, הוא שמצא את הנשק, ההגנה הפנתה להערכותיו התקופתיות של הנאשם וכן הוגשו לבית הדין אסופת תעודות הערכה והצטיינות.

לסיכום דבריה ביקשה ההגנה מבית הדין להטיל על הנאשם עונש של נזיפה וקנס על תנאי.

ההגנה הפנתה לגזרי הדין שניתנו בתיקי ביד"מ 4/19, 38/18.

דבר הנאשם

הנאשם ציין שלא היתה כל כוונה במעשיו, הוא יצא משיחה עם המת"ח באותו הזמן ונכנס לנוחיות, באותו היום הוא קיבל גם טייזר והוא אינו רגיל לשאת שני נשקים, באותו הזמן איבד ריכוז, אולם ברגע שגילה על העלמות הנשק הוא עשה כל מאמץ למצוא את הנשק, מאמץ שצלח. לסיום ביקש הנאשם שבית הדין יתחשב בו.

דין והכרעה

בפתח הדברים עלי לשוב ולציין את החומרה שבית דין זה מייחס להתרשלות באחזקת כלי ירייה. הנאשם לא נקט במידת הזהירות הנדרשת באופן בו החזיק את אקדחו המשטרתי. רשלנותו זו הובילה לתוצאה העגומה של אובדן האקדח וגניבתו. האקדח נמצא ואף האדם שגנב אותו מתחנת המשטרה נדון לעונש מאסר ממושך. אמות המידה הקפדניות בדבר אחזקת ואבטחת כלי ירייה דרושות בכל עת, גם במצב של איבוד ריכוז.

כידוע, כלי נשק על פי טיבו הוא מסוכן וגלום בו פוטנציאל קטלני. לפיכך נקבעו נהלים ופקודות ברורים בנוגע לאופן החזקת כלי הנשק ואבטחתו. הכללים נקבעו בפקודת המשטרה, 15.05.09 שכותרתה: "נשיאת נשק משטרתי על ידי איש משטרה ואבטחתו" (להלן: "הפקודה") ועל כל שוטר להקפיד עליהם ללא כל פשרות או תנאים. הדברים אמורים ביתר שאת משמדובר בנאשם שהינו שוטר מצטיין, ותיק ומנוסה, אשר אמור היה לציית לנהלים, לא לסטות מהם, ואף לשמש דוגמה לאחרים.

בית דין זה ציין בעבר את חומרת הדברים (ביד"ם 38/18):

"עם זאת, לא נוכל לכחד כי האיזון הראוי המחייב מסר חד וברור שנותן ביטוי לחומרת המחדל ולצורך בהעברת מסר של הרתעה. לדאבון הלב מובאים בפני בית דין זה שוב ושוב מקרים מצערים של עבירות בנשק היוצרים ומגבירים את הסכנה לפרט ואת הסיכונים לרבים. שוב ושוב מדובר בשוטרים שפועלים בהיסח הדעת, בחוסר שימת-לב של רגע. איש מהם איננו פועל בכוונה. הם טובים ואף מצטיינים אך ברגע האמת, ברגע של חולשת הדעת ולעיתים גם חולשת הגוף, מתרשלים בחובת השמירה של הכלי המסוכן ונכנעים לתכונות ולחולשות שהן אנושיות (ר' ביד"ם 42/15). אך אלה הרגעים אליהם מכוונים דיני המשמעת בכלל וסרגלי הענישה בפרט, עת מנסים הם לתרום להעלאת רף הדריכות הנדרשת מכל חייל ומכל שוטר ומכל מאבטח בכל רגע נתון שהוא נושא עימו נשק או בטרם מפקיד אותו בידי אדם למשמורת או מניח אותו במקום כלשהו, ולו לשנייה אחת. עבירת המשמעת לפי פרט 13 לתוספת הראשונה של חוק המשטרה, מלווה את בית הדין הזה משחר הקמתו כְרָעָה חולה ששוב ושוב מביאה לפתחו מקרים מצערים וחמורים בהקשר זה. דרושה אמת מידה המחמירה עם עברייני-הירשלות כדי לכוון ולקדם נורמה כלל-ארגונית, עקבית וקפדנית המבטיחה שמירה על כללי בטיחות-הנשק גם ברגעי חולשה ודריכות משמעתית גבוהה בכל הנוגע לכלי נשק כדי למנוע את הסיכונים האדירים שצפויים לחיי אדם במקרים של הפעלה לא נכונה או של אובדן וגניבה של כלי נשק. על כן, סרגל הענישה חייב להיות מחמיר כדי לשקף – ולו במעט – את המאמץ הנדרש מבית דין זה, בצד המאמץ של יחידות אחרות של הארגון, כדי להביא למיגור, או למצער, לצמצום ניכר של כשלי שוטרים בנוגע לכלי נשק."

אני סבור כי בעבירה מסוג זה, ככלל, יש להעניק משקל בכורה לשיקולי הרתעה כדי להעביר מסר ארגוני ברור לנאשם ולשוטרים אחרים ובכך לתרום למאבק הארגוני הבלתי מתפשר בנושא אבטחת כלי-נשק. עם זאת, מחויב בית הדין לדון בכול מקרה לגופו ועל פי נסיבותיו הייחודיות ולהתחשב גם בשיקולים לקולא.

לקולא אציין את קבלת האחריות המלאה והמיידידת מצד הנאשם, החל מהרגע הראשון בדיווח למפקדיו, עובר במציאת הנשק והחשוד שגנב אותו מתחנת המשטרה, וכלה בהודאתו בעובדות כתב האישום ובדבריו הכנים בפניי שמעידים על חרטה והפנמה.

על טיב שירותו של הנאשם במשטרה ניתן ללמוד ממכתבי ההערכה והצטיינות שהוגשו לעיוני, הערכותיו התקופתיות וכן מהתרשמותי האישית. לא ניתן להתעלם מהעובדה שהנאשם בחר לעלות לארץ בגיל מבוגר עם סבו וסבתו, להתגייס ליחידה קרבית, להצטיין גם בקורס העברית וגם בטירונות בגבעתי והעובדה שנבחר להשיא משואה ביום העצמאות ה-████ למדינת ישראל.

סוף דבר

לאור כל האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :

- נזיפה חמורה .

- קנס כספי בסך 600 ₪ שישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים.

ניתן היום, י"ג בסיון תשפ"ד, 19 ביוני 2024, בלשכה.

מזכירות בית הדין תעביר את נימוקי גזר הדין לצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופט

סניף ניסים כחלון

בפני: ראש ההרכב – תת ניצב אברהם פרנקל
השופטת – ניצב משנה אתי כהן-גז
השופט – סגן ניצב שי יאסו

המפקח הכללי
באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: סני"צ שי אמיר
באמצעות בא כוחו – עוה"ד ירון לונדון

נימוקי גזר דין

נגד הנאשם, ששימש כראש יחידת החקירות באגף הממונה על הביטחון המערכת הבטחון הוגש כתב אישום הכול חמישה אירועים של התנהגות שאינה הולמת שוטר ושיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה, עבירות לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו – 2006. במעמד דיון ההקראה ביום 29.5.2024 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון ולפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום והצדדים יטענו לעונש מוסכם של נזיפה חמורה וקנס בגובה 15,000 ₪. בו ביום הנאשם הורשע בחמישה סעיפים שונים של התנהגות שאינה הולמת שוטר ונשמעו הטיעונים לעונש.

לאחר שמיעת הטיעונים החלטנו לאמץ את הסכמת הצדדים ולהטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה.

- קנס בסך 15,000 ₪.

בהסכמת הצדדים, סוכם כי נימוקי גזה"ד יינתנו בנפרד ויישלחו לצדדים. להלן גזר הדין המלא.

מעובדות כתב האישום בו הודה והורשע הנאשם עולה כדלהלן:

א. חלק כללי:

1. בין המועדים 10/01/23 ועד 21/06/23 (להלן: "התקופה הרלוונטית לכתב האישום") שירת הנאשם, יליד 1967, כראש יחידת החקירות באגף מלמ"ב [הממונה על הביטחון במערכת הביטחון], במשרד הביטחון (להלן: "היחידה").
2. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שימש מר אוהד כיועצו של הנאשם (להלן: "אוהד").
3. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שימש מר רועי כסגנו של הנאשם (להלן: "רועי").

4. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שירתה נ.ס, ילידת 2004, כבת שירות לאומי ביחידה (להלן: "נ.ס").

5. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שירתה ר.ח, ילידת 2003, כבת שירות לאומי ביחידה (להלן: "ר.ח").

6. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שירתה ע.ק, ילידת 2004, כחיילת צה"ל בשירות סדיר יחידה (להלן: "ע.ק").

7. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, התקיימו יחסי מרות בין הנאשם לבין אוהד, רועי, נ.ס, ר.ח, ו-ע.ק.

אישום ראשון

א. העובדות:

1. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, במועד שאינו ידוע במדויק למאשים, במסגרת שיחה שהתקיימה בין הנאשם לבין רועי, שאל אותו הנאשם אם החזה "הגדול" של סטודנטית ביחידה בשם א.ש, הכפופה למרותו של הנאשם, "עושה לו את זה". עוד במעמד אותה השיחה, דיבר הנאשם עם רועי על גודל החזה של פרקליטה, אותה הם מכירים במסגרת העבודה כפרקליטה מלווה. רועי לא הגיב לאמירותיו של הנאשם.

2. בהזדמנות אחרת, במועד שאינו ידוע במדויק למאשים, שאל הנאשם את רועי האם היועצת המשפטית ב.ח.ה, אותה הם מכירים במסגרת העבודה, "עושה לו את זה". רועי לא השיב לשאלת הנאשם.

3. במועד נוסף שאינו ידוע במדויק למאשים, התקיימה פגישת עבודה בלהב, בה השתתפו הנאשם, רועי ועוד כ-20 קצינים וקצינות. במהלך הישיבה, פנה הנאשם לרועי, סימן עם עיניו לעבר אחת הקצינות שנכחה בישיבה, ושאל את רועי בלחש אם היא "עושה לו את זה". רועי לא השיב לשאלת הנאשם.

4. במהלך ישיבת עבודה שקיים הנאשם עם רועי ואוהד, במועד שאינו ידוע במדויק למאשים, אמר הנאשם: "כמו שאתם יודעים אכלנו אותה, כבר אי אפשר ללכת לזונות, הם הפכו את זה ללא חוקי".

5. באמירותיו ושאלותיו של הנאשם, שהיו בעלות אופי מיני והתייחסו לנראות החיצונית של נשים עמן הוא עובד ושל א.ש אשר כפופה למרותו, ואשר הושמעו באוזניהם של פקודיו, התנהג הנאשם באופן שאינו הולם שוטר, לא כל שכן קצין בכיר ומפקד, ואשר יש בו כדי לפגוע בתדמית המשטרה.

אישום שני

א. העובדות:

1. בסביבות פברואר 2023 ובמועד שאינו ידוע במדויק למאשים, עם הגעתה של ע.ק ליחידה, ערך לה הנאשם ריאיון היכרות. במהלך הריאיון, שאל הנאשם את ע.ק האם יש לה בן זוג, והיא השיבה בשלילה. או אז, שאל הנאשם את ע.ק אם היא נוהגת לקיים יחסים רנדומליים, ו-ע.ק לא השיבה לו.

2. בשאלתו המתוארת לעיל, ובשים לב ליחסי המרות ששררו בינו לבין ע.ק באותה העת, התנהג הנאשם באופן שאינו הולם שוטר, לא כל שכן קצין בכיר ומפקד, אשר יש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה.

אישום שלישי

א. העובדות:

1. בתאריך 13/3/23, בשעות הבוקר, בזמן שהנאשם קיים פגישה עם אוהד, נכנסה ר.ח למשרדו של הנאשם. בתגובה, אמר לה הנאשם: "את שמה כזה זין", ו-ר.ח לא הגיבה, ויצאה ממשרדו.

2. בעקבות האמירה של הנאשם, שוחחה ר.ח עם הנאשם ואמרה לו שהאמירה לא מקובלת עליה והוא התנצל בפניה.

3. באמירתו המתוארת לעיל, התנהג הנאשם באופן שלא הולם שוטר, לא כל שכן קצין בכיר ומפקד, אשר יש בו כדי לפגוע בתדמית המשטרה.

אישום רביעי

א. העובדות:

1. בסמוך להגעתו של הנאשם ליחידה, בפברואר 2023 ובמועד שאינו ידוע במדויק למאשים, התכנסו בחדר שביחידה מספר עובדים ובהם נ.ס והנאשם. הנאשם פנה ל-נ.ס, ושאל אותה למי מהוריה היא דומה, ו-נ.ס השיבה לו שהיא דומה לאמה. בתגובה, ביקש הנאשם מ-נ.ס שתראה לו תמונה של אמה, ו-נ.ס עשתה כדברו והראתה לו תמונה בה מצולמות היא, אמה ואחותה. בשלב זה, שאל הנאשם את נ.ס, בנוכחות העובדים הנוספים שהיו בחדר באותה העת: "אמרו לך שאת מאוד יפה?". נ.ס לא הגיבה לשאלתו של הנאשם, ואז הוסיף הנאשם ואמר לה: "את לא צריכה להיות אדומה כמו סלק".

2. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, במועד שאינו ידוע במדויק למאשים, קרא הנאשם ל-נ.ס להגיע למשרדו, ושאל אותה במה תרצה לעסוק בעתיד חוץ מדוגמנות, וכן אמר לה ש"יש אנשים שיד אלוהים נגעה בהם".

3. באמירותיו המתוארות לעיל, ובשים לב ליחסי המרות ששררו בין הנאשם לבין נ.ס. באותה העת, התנהג הנאשם באופן שאינו הולם שוטר, לא כל שכן קצין בכיר ומפקד, אשר יש בו כדי לפגוע בתדמית המשטרה.

אישום חמישי

א. העובדות:

1. במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, נהג הנאשם להתבטא באופן לא ראוי כלפי העובדות ביחידה בכך שאמר "הבושם שלך מטריף", "אני נותן לך חיבוק וירטואלי", "אני מאוהב בך", "אני מקווה שאת לובשת את הטייץ' הצמוד".
2. באמירות אלה, התנהג הנאשם באופן שאינו הולם שוטר, לא כל שכן קצין בכיר ומפקד, אשר יש בו כדי לפגוע בתדמית המשטרה.

טיעוני התביעה לעונש

בטיעוניה חזרה התביעה על האמור בכתב האישום ופירטה באשר לכל אחד ואחר מהאישומים. לטענתה, החומרה באה לידי ביטוי במספר היבטים כגון טיבן הפוגעני והמשפיל של האמירות כמו גם ממייהות העושה והמתלוננות.

פער הגילאים בין הנאשם למתלוננות- פער שמעל 30 שנה, פערי דרגות משמעותיים ויחסי מרות, כל אלו אפיינו את הנאשם אל מול המתלוננות.

התנהגות הנאשם, שהיתה מבזה, גם פגעה בחובת הנאמנות שלו כלפי אלו הנתונות למרותו וגם בחובת נאמנותו לחברה כולה.

מכתב האישום ניתן ללמוד על חזרתיות במעשי הנאשם. כתב האישום מתאר כמה וכמה אמירות ואל מספר פקודות ופקודים שונים. מעמדו של הנאשם בתוך מערכת הבטחון וכמו שממונה על יחידת החקירות במלמ"ב העמיד אותו בצומת של יחסי עבודה ומרות גם עם גורמים צה"ליים וכמו גם גורמים בכלל מערכת הבטחון וכמובן מול גורמים במשטרה, מה שהוביל לפגיעה משמעותית בתדמית הארגון ובאמון הציבור בו.

גם האמירות לכשעצמן בוטות וגסות ועולה מהן התייחסות מחפצה לנשים הכפופות לו או עימן הוא עובד ואין לאמירות אלו כל מקום בחברה מתוקנת.

בשים לב לכלל האמור לעיל, מעשיו של הנאשם מצויים ברף הגבוה של עבירת התנהגות שאינה הולמת שוטר. לדעת התביעה הענישה המוסכמת מבטאת את כישלונו של הנאשם ומעבירה מסר ברור וחד משמעי לשוטרים שעליהם לנהוג כבוד כלפי שוטרות צעירות המשרתות במחיצתם, קל וחומר כלפי אלו הנתונות למרותם.

במסגרת גיבוש ההסכם נלקחו בחשבון הודאת הנאשם במח"ש ובבית הדין, ייתור העדת המתלוננות ולעברו המשמעותי הנקי של הנאשם לאורך 30 שנות שירות. התביעה סברה שאין לעתור לעונש של הורדה בדרגה לאור העובדה שהנאשם פרש מחמת גילו.

מכל האמור עתרה התביעה לעונשים של נזיפה חמורה ולקנס בגובה 15,000 ₪.

טיעוני ההגנה לעונש

ההגנה טענה בקצרה, סקרה את אורך שירותו של הנאשם במשטרה (31 שנים) וחלק מתפקידיו, תוך שהסגור אמר שבמשך תקופה היה מפקדו של הנאשם ותיאר פקוד שבכל עת ומצב היה מוכן לתת ולהקריב מעצמו 110% לטובת הארגון והעשייה המשטרית.

הנאשם לקח אחריות על אמירותיו האומללות ומתחרט עליהן.

היום לאחר שפרש והוא אזרח, כלל הנסיבות, כולל אלו שהוזכרו על ידי התביעה ובמיוחד עברו המשמעותי הנקי מובילות לכך שיש לכבד את הסדר הטיעון והענישה המוסכמת וההגנה מבקשת מבית הדין לאמצן.

דבר הנאשם

הנאשם אמר שעצוב לו לסיים את שירותו הארוך במשטרה בנימה כה קשה. אמר שנתן למשטרה את כל חייו והאירועים נשוא כתב האישום ריסקו אותו נפשית. את העונש שלו כבר קיבל, רצה להתקדם.

דין והכרעה

כתב האישום בו הודה הנאשם חריג בנוף המקרים המובאים לבית דין זה. חריגותו באה לידי ביטוי בנסיבותיו המיוחדות, שהרי לא חסרים בבית הדין תיקים של התנהגות שאינה הולמת הנסובה סביב נושאים מיניים. כאן מדובר על חמישה אירועים שונים, בפרק זמן קצר של קצת פחות משישה חודשים, אמירות שכוונו הן כלפי נשים (בעיקר) וגם אמירה אחת לגברים כשנושא השיחה הוא מראן החיצוני של נשים, על ידי קצין בכיר. לא זו בלבד, עברו המשמעתי של הנאשם נקי לחלוטין. באופן כללי, בגזרנו עונש, אנו מנסים להבין את הלך רוחו של הנאשם ומה הוביל אותו לביצוע המעשים האסורים. לעיתים המניע מאחורי הדברים יכול וישפיע על חומרת/קולת העונש. במקרה זה מדובר על חמישה מקרים, רצף ארוך ביחס לרוב המקרים המובאים בפנינו ולכאורה ניתן להבין שאלו אמירות שאינן זרות לאופן התבטאותו הרגילה, מה גם שנאמרו בתקופת זמן קצרה יחסית. מאידך, עברו המשמעתי של הנאשם נקי לחלוטין!

גם מטיעוני ההגנה ומדברי הנאשם לא הצלחנו להבין את מסכת האמירות החמורות, הפסולות והאומללות שפרצו מהנאשם תוך פחות משישה חודשים. האם כך דיבר תמיד אך התלונות הגיעו רק עכשיו? אולי נסיבות זמן ומקום ספציפיים גרמו לשינוי שהוביל לאמירות? או אולי אפשרות אחרת. כאמור, לא הצלחנו להבין ובנסיבות אלו אין לנו אלא לדון באמירות לגופן. כפי שהתביעה עצמה טענה בטיעוניה לעונש, חלק מהאישומים חמורים יותר מאחרים. אנו סבורים כי באמירותו באישום 1, האמירות שכוונו לעוזרו ובעיקר לסגנו ועסקו במעין "ציון" שהנאשם נתן לנשים שונות, חלקן כפופות לו וחלקן עובדות איתו (יועצת משפטית, פרקליטה, קצינה מיחידה אחרת) וכן באמירה כללית בנוגע לחוסר האפשרות ללכת לזונות כי "הם הפכו את זה ללא חוקי", הנאשם מנסה לנרמל שיח מיני בקרב בכירי היחידה ולהפוך אותם למעין שותפי סוד למחשבותיו המיניות. דומה כי החומרה היתרה בדיבורים אלו והנמענים אליהם היא כוונה, אינה בהעלבה של הנשים עליהם דיברו אלא חמור מכך, ניסיון ליצירת אקלים בו הנאשם ושני פקודיו הבכירים, לא יפחדו אחד מהשני ויוכלו לתת דרור למחשבותיהם ולמאווייהם בתוך "סביבה מוגנת" בה השיח האסור, מנורמל ולגיטימי. באישום השני מדובר באמירה אחת ישירה לפקודה במהלך ראיון היכרות, אמירה שלחלוטין אינה במקום וחורגת חריגה רבתי מגבולות הגזרה של שאלות שמפקד בארגון יכול לשאול את פקודיו או פקודותיו. יחסי המרות רק מהווים גורם מחמיר לאמירה, האסורה בפני עצמה.

באישום השלישי הנאשם ועוזרו נמצאים בישיבה במשרד כשלפתע נכנסת אחת מפקודותיו לחדר והנאשם מגיב במילים "את שמה כזה זין". בהתעלם מבחירת המילים, אמירתו של הנאשם וטרונייתו כלפי הפקודה יכולים להיות מובנים. איננו יודעים האם הדלת היתה סגורה, האם אותה פקודה ידעה שיש ישיבה ומה המדיניות של הנאשם באשר לצורת הכניסה לחדרו, אך תגובתו הכועסת של הנאשם יכולה להיות מובנת וסבירה. יחד עם זאת, בחירת המילים אסורה, בוודאי על רקע המקרים האחרים ובהינתן יחסי המרות. לו הנאשם היה אומר לה שהיא מזלזלת בנהלים, או שלא אכפת לה, דומה כי לא היתה כאן על עברה. כמו כן, הנאשם התנצל על אמירה זו לאחר מכן, בעקבות הערת המתלוננת כלומר לפחות בדיעבד הבין את טעותו.

החומרה באישום הרביעי הוא באמירות חוזרות ונשנות כלפי פקודה אחת בהקשר למראה החיצוני שלה ועל אף שהפקודה הסמיקה לאחר הפעם הראשונה, שנעשתה בפני מספר עובדים, והנאשם שם לב לכך, הוא לא נימנע מלחזור ולדבר על מראה החיצוני בהזדמנות אחרת.

האישום החמישי מונה כמה מיקרים של אמירות אסורות כאשר הנסיבות בהן הם נאמרו לא מפורטות.

צירופן יחד של כלל האישומים מלמד על אווירה כללית של היתר לדבר על נושאים מיניים, הן ב"שיחת גברים" כאשר מושאי הדיבור הן נשים והן באמירות ישירות מול פקודות הכפופות למרותו של הנאשם.

למותר לציין את תחושת אי הנעימות וההשפלה כאשר אדם אחד מתייחס לאחר כאל חפץ, נאה, ומרשה לעצמו לדבר על כך בקול, או לדבר על הרגלים מיניים (אישום 2) כאשר בכלל לא ברור שהצד השני מעוניין לדבר על נושאים אינטימיים אלו עם הנאשם, אך כיוון שמדובר ביחסי מרות הוא מעין "קהל שבו" שאינו יכול לשים קץ לשיחה או להעמיד הנאשם על מקומו.

כפי שנקבע במספר רב של פסקי דין, חובתו של הנאשם היא גם כלפי פקודותיו וגם כלפי המשטרה והציבור בכללותו. הפגיעה בתדמית המשטרה עקב מעשיו מתרחשת אצל כל הגורמים הנ"ל, גם אם בעוצמות שונות.

בביד"מ 48/12 נקבע:

" כישלוננו של הנאשם בעבירות נשוא תיק זה מחייב ענישה הולמת, לשם העברת מסר ברור וחד-משמעי לשוטרים ולמפקדים בארגון, כי גופן וכבודן של שח"מיות המשרתות במחיצתם אינו הפקר, ואל להם לנצל את חולשתן של אותן בנות צעירות כדי לספק את מאווייהם. זכותה של כל שח"מית המתגייסת לשירות במשטרה שתהא שקטה ובטוחה כי היא מצויה בסביבת עבודה ראויה והולמת, נקיה ממעשי ביזוי והשפלה, לבטח לא מאלה הממונים עליה."

ובעש"מ 6713/96 מדינת ישראל נ' בן אשר נקבע:

"בהטרדה מינית הנעשית מעמדה של מרות או השפעה, מעבר לפסול שבעצם ההטרדה, יש גם מימד של ניצול לרעה של התפקיד או המעמד... אכן, הטרדה מינית על ידי בעל סמכות, במובן הרחב, כלפי מי שנתון לסמכותו, היא סוג חמור במיוחד של הטרדה מינית."

נצטט גם את אמירותיו של בית הדין לערעורים בערעור 17/99 ההולמים את מעשי הנאשם:

".. על פי כללי המשמעת והסדר הטוב המחייבים במשטרה, מפקד שקיבל מן הארגון את הסמכות לנהל יחידה של המשטרה ולהפעיל את אנשיה, חייב להשתמש בסמכות שניתנה לו להשגת התכליות של המשטרה, ולא למען סיפוק מאווים אישיים. אנו סבורים, כי מפקד המפר חובה זו, מפר נורמה ארגונית חשובה ביותר."

לו הנאשם היה שוטר פעיל (שהרי כאמור כבר השתחרר באפריל 2024), לא היינו מהססים להורידו בדרגה. לא ניתן לעבור לסדר היום על המעשים כפי שתוארו. בהינתן חוסר האפשרות האמורה,

האיזון בענישה בא לידי ביטוי בקנס משמעותי. יפים הדברים שנאמרו בתיק ביד"מ 55/21, גם למקרה זה:

” נשוב ונאמר כי אנו רואים בחומרה את מעשיו של הנאשם לאור מעמדו ורום דרגתו ומשך התקופה בה פיקד על השוטרת בניגוד עניינים, וכי לא היינו מהססים להשית עליו עונש של הורדה בדרגה לתקופה קצובה, כבקשת התביעה, אלא שהתחשבנו, כאמור, בעובדה שהוא פורש מהשירות, נתנו לכך משקל, ותחת זאת החלטנו להכביד במיוחד בגובה הקנס, על מנת להרתיע ולהעביר מסר ברור.

עוד התחשבנו בטיב שירותו, בעובדה שלקח אחריות מלאה על מעשיו, עמד מיד על טעותו והודה.”

כאן, כמו שם, הנאשם כבר פרש, כאן, כמו שם, הנאשם הודה במח"ש ובבית הדין ולקח אחריות על מעשיו וכאן, ובניגוד לתיק 55/21, עברו המשמעותי של הנאשם נקי לחלוטין.

מכל האמור באנו לכלל דעה כי העונש המוסכם בין הצדדים הולם את נסיבות העניין ומביא לידי איזון את השיקולים לקולא ולחומרה ולכן החלטנו להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה.

- קנס כספי בסך 15,000 ₪.

ניתן היום, כ"ו אייר תשפ"ד, 3/6/24, בלשכה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

מזכירות בית הדין תעביר עותק מנימוקי גזר הדין לצדדים.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופט _____
סני'צ שי יאסו   תנ"צ אברהם פרנקל   שופטת _____
נצ"מ אתי כהן-גז

בפני: ראש ההרכב – תת ניצב אברהם פרנקל
השופט – סגן ניצב ניסים כחלון
השופט – סגן ניצב יוסף שגיא

המפקח הכללי
באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: רש"ט אדיר חי
באמצעות בא כוחו – עוה"ד יוגב נרקיס

נימוקי גזר - דין

כתב האישום נגד הנאשם הוגש במסגרת הסדר מותנה שנערך במח"ש ובמסגרת התחייב הנאשם להודות באשמה. ביום 19.6.24 הודה הנאשם בבית הדין בעובדות כתב האישום ובעבירה המיוחסת לו והורשע בעבירה לפי סעיף 13 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו – 2006. בו ביום נשמעו הטיעונים לעונש בסופם החלטנו לגזר על הנאשם עונשים של נזיפה חמורה וריתוק למקום השירות לתקופה של 45 יום מתוכם 21 ימים בפועל והיתרה על תנאי. בהסכמת הצדדים נקבע כי נימוקי גזר הדין יינתנו בנפרד. להלן נימוקינו.

מעובדות כתב האישום בו הודה והורשע הנאשם עולה:

1. במועד הרלוונטי לכתב האישום, שירת הנאשם כחניך בטירונות בבסיס בית חורון של מג"ב (להלן: "הבסיס").
2. סעיף 2 (א) לפקודת המטה הארצי 15.05.01 "הטיפול בנשק קל בשימוש שוטף" קובע כדלקמן:
"אין לכוון כלי נשק לעבר אדם שלא לצורך, בין אם הכלי טעון ובין אם לאו".
3. סעיף 5(א) לפקודת המטה הארצי 15.05.09 "נשיאת נשק משטרתי על ידי שוטר ואבטחתו" קובע כדלקמן:
"שוטר המקבל לידי נשק משטרתי ינקוט, בכל עת, את מרב האמצעים למניעת סכנה לחייו או לשלמות גופו של אדם".
4. נוהל סמפכ"ל 01.01.07 "בטיחות בנשק במשטרת ישראל" קובע את כללי הבטיחות בשימוש בנשק, ובין היתר, את ההוראות כדלקמן:
א. פרק ב' סעיף 7: "אין לכוון נשק לעבר אדם למעט בפעילות מבצעית לצורך ביצוע ירי".
5. פרק ב' סעיף 17: "קיים איסור מוחלט על "משחק" בכלי נשק".
החלק הכללי מהווה חלק בלתי נפרד מכתב אישום זה.

א. העובדות:

1. בתאריך 14.11.22, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשים, שהה הנאשם בחדר המגורים בבסיס יחד עם שוטרים נוספים וביניהם השוטר לירן (להלן: "המתלונן").
2. בעת שהותם בחדר, בעוד הנאשם ישב על המיטה העליונה של מיטת קומתיים תוך כריעה על ברכיו, אחז הנאשם בנשק מסוג M-16 (להלן "הנשק"). אז, הכניס הנאשם את הקט של הנשק לשקע הכתף, צעק "דריכה", דרך את הנשק וכיוון את הנשק אל עבר המתלונן. בשלב זה הזיז הנאשם את הנשק מצד לצד ואמר למתלונן לא לצלם אותו. במעשיו המתוארים לעיל, בכך שהנאשם שיחק בנשק, דרך את הנשק וכיוון אותו לעבר המתלונן במקום מגורים, החזיק והפעיל הנאשם כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת ובניגוד להוראות הכוללות בין היתר, את אלו המפורטות בחלק הכללי לכתב אישום זה ובניגוד לפקודות והנהלים של משטרת ישראל.

לאור הודאתו באמור לעיל הורשע בעבירה לפי סעיף 13 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה – תשס"ו – 2006, החזקה והפעלה של כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת או בניגוד לפקודות משטרת ישראל.

עד אופי

מטעם ההגנה העיד רפ"ק א.פ., מפקד יחידה בחטיבה הטקטית ומפקדו של הנאשם. העד סיפר כי הנאשם השתלב חברתית ומבצעית למרות שהגיע ליחידה לאחר אימון ההקמה וחרף הגעתו המאוחרת, הצליח להוביל, בנקודות מסוימות, לגיבוש, מבצעות ולעשיה נכונה לטובת הצוות. האירוע המתואר בהליך המשפטי הנוכחי, אליו נחשף כ-3 חודשים לאחר הגעת הנאשם ליחידה אינו מאפיין את התנהגותו ואף עומד בסתירה לבגרות והרצינות אותם מפגין הנאשם בתוך הצוות. גם בזמן בו הנאשם שהה בבית (ככול הנראה בחופשה כפויה – בית הדין) היחידה שמרה על קשר איתו ובהמשך הוחזר לפעילות מבצעית. הוא חזר באותה נחישות והתמדה שאפיינו אותו וברצונו לתרום לביטחון המדינה. העד השתתף בהרבה פעולות מבצעיות יחד עם הנאשם ובדגש על לחימה ביום ה-7.10 ובהמשך – לחימה במספר זירות, הגנה על ישובים ועוד. העד תיאר את הנאשם כלוחם אמיץ, אחראי ונחוש.

לדעת העד הנאשם צריך לשלם את המחיר בגין הטעות שביצע, אך במהות מדובר בלוחם טוב, לוחם שהיה צורך ללטש את יכולותיו ברמה המקצועית, אך ברמה המוסרית ערכית הוא לא נתקל בשום בעיית משמעת או אירוע חריג מאז הגעתו ליחידה ועד היום. מבחינת העד מדובר בלוחם שראוי לצאת לקורס מפקדים ובהמשך גם לקצינים.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש

התביעה ציינה כי כחלק מההסדר המותנה במסגרתו התחייב הנאשם להודות בכתב האישום, הוא גם התחייב להימנע מביצוע עבירה במשך שלושה חודשים מיום חתימת ההסדר. אין לחובת הנאשם עבר משמעותי (הוגשו מסמכים). כיוון שמדובר בנאשם בשירות חובה לא נערכו לו הערכות תקופתיות.

האירוע נשוא כתב האישום חמור. הסכנה המגולמת בנשק ובמיוחד במקרה זו בו הוא כיוון נשק, לאחר דריכתו, אל עבר חברו. התביעה הפנתה לאמירות קודמות של בית הדין בתיקי נשק ועל החומרה האינהרנטית הטבועה בנשק.

לקולא צוינו קבלת האחריות המלאה מתחילת ההליך, חלוף הזמן, העובדה שהאירוע התרחש תוך כדי הטירוניות וכן את לחימתו של הנאשם מאז ה-7.10 ועד היום במסגרתו סייע לאזרחים לברוח ממתחם הנובה והעובדה שהציל לא מעט מהם.

לאחר איזון כל האמור עתרה התביעה לעונשים של נזיפה חמורה וקנס בגובה 750 ₪.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש

למעט רכיב אחד ההגנה מסכימה עם התביעה לגבי כל הרכיבים שנטענו על ידי התביעה. גם על החשיבות של שמירה על הכללים בטיפול בנשק וגם הדברים שנאמרו על הנאשם עצמו, כולל פעילותו המבצעית.

הסנגור הדגיש את חלוף הזמן מאז שהאירוע התרחש ועד לתחילת החקירה במח"ש, כיוון שהמתלונן הגיש תלונה/העביר את המידע, רק הרבה יותר מאוחר. האירוע לא נחקר בסמוך לביצועו ותפקודו הטוב של הנאשם לאורך התקופה שמאז האירוע ועד להגשת התלונה מלמד שהנאשם הבין מעצמו את חומרת מעשיו ולא היה צריך את החקירה כדי להפנים זאת.

הנאשם, לוחם איכותי וערכי, מעוניין מאוד להמשיך ולשרת בקבע, מה שעולה בקנה אחד עם עדות האופי של מפקדו.

ההגנה תיארה את ילדותו של הנאשם והסיטואציה המשפחתית ובעיקר הכלכלית הלא פשוטה אליה נולד. הוא מסייע בפרנסת המשפחה מאז גיל 12, אימו לא בריאה. בנסיבות אלו ביקשה ההגנה להפחית את הקנס הכספי כיוון שמדובר בכספים המיועדים למשפחתו.

דבר הנאשם

הנאשם תיאר את שירותו הצבאי אותו התחיל בחוות השומר שם הכינו אותו למסגרת הצבאית. התחיל את הטירוניות במג"ב באוגוסט 2022 והאירוע התרחש בחודש נובמבר.

מבין שעשה טעות בכך ששיחק בנשק וכיוון על אדם. "חושב שזו טעות חמורה ביותר". העיד על עצמו שאם עושה טעות הוא לא מתנער ממנה אלא עומד מאחוריה ומוכן לשלם את המחיר. הנאשם ממשיך לעבוד על עצמו ולרסן התנהגויות שיש לו (לדבריו - דיבור, עצבים, מחשבה). הביע את רצונו הגדול להמשיך ולשרת בקבע. סיפר כי כאשר הגיע למשטרה ראה את התנהגותו והתנהלותו של הקצין שלו, מה שהשפיע עליו להיות כמוהו ולהיות עם החיילים שלו כמו שהוא היה בשבילו.

דין והכרעה

הפער בין מעשה הנאשם בו הודה לבין התנהלותו הכללית, גדול. מכל המידע שהצדדים הביאו לידיעתנו ניתן ללמוד שמדובר בלוחם חיובי, אחראי, מבצעי ונחוש שהוכיח את עצמו בלחימה אמיתית בזמן אמת, תוך נכונות לסכן את חייו בכדי לשמור על חיי אזרחים. מאידך, המעשה בו הודה הוא ההיפך הגמור מכך – סיכון חיי אדם ללא כל סיבה ותכלית.

כפי שנקבע הרבה פעמים בפסיקה הענפה בנושאי נשק, מדובר בכלי שמעצם מהותו מהווה סכנה. בתיקי הנשק ה"רגילים" (במרכאות, שהרי אין תיק רגיל. כל תיק ייחודי לנסיבותיו) המובאים לפתחינו רמת החריגה מהנורמה הקבוע בדין אינה גבוהה מידי. כמובן שגם ברמת חריגה נמוכה מאוד

התוצאה הסופית יכולה להיות חמורה ביותר עד כדי איבוד חיים חלילה ומאידך באירועים בהם החריגה מהנורמה גבוהה, יכול ולא תקרה שום תקלה. רכיב התוצאה הוא בדרך כלל מיקרי. הרכיב העיקרי המדריך אותנו בקביעת הענישה הוא רמת החריגה מהוראות הדין. האם מדובר ברשלנות בלבד שגם בה קיימות דרגות שונות, או שמא כבר עברנו את הרף של רשלנות ועברנו לפזיזות או מעבר לכך.

ברי כי לא ניתן להתעלם מהתוצאה וכאשר נגרם נזק לרכוש או חלילה פגיעה באדם, רכיב זה נלקח בחשבון, אך כאמור, השיקול העיקרי המשפיע על הענישה אינו התוצאה הסופית, תוצאה שרירותית שבדרך כלל הנאשם אינו שולט עליה, אלא על הפעולות אותם הוא ביצע, על מעשיו עליהם יש לו שליטה וככול שרמת החריגה גדולה יותר, כך גם העונש.

במקרה זה הנאשם עושה שלושה מעשים שכל אחד מהם חמור לכשעצמו והצטברותם יחד מובילה לסך בו השלם גדול מסכום חלקיו. הנאשם מכניס את הקת לשקע בית הכתף. בדרך כלל מי שיורה בנשק בצורה מסודרת יורה כשהנשק נמצא באותו שקע, כלומר הנאשם, באופן מודע, מכניס את עצמו למצב בו הוא מדמה ירי. לאחר מכן, דורך (!!!) את הנשק מבלי שהונחה לעשות כן וגם ולאחר אותה דריכה, כיוון את הנשק לעבר חברו. שלוש הפעולות בוצעו בידיעה ברורה ולא ברשלנות ומבלי לתת תשומת לב למעשיו.

איננו חושבים שהנאשם התכוון לירות בחברו. סביר שהיה מודע שאין מחסנית. הוא גם לא נקר, אך אין בכך כדי להפחית מחומרת המעשה. כל צעד של חריגה מההוראות, צעד המקדם את האפשרות שהנשק יוציא כדור שאחריתו מי ישורנו, חמור לכשעצמו וכאמור לעיל, הצטברותם מטרידה ודוקרת את העין והלב. קשה להשתחרר מהתחושה הקשה של מה היה קורה אם...?

הנאשם העיד על עצמו שעדיין מתמודד עם עצבים (כדבריו) ועובד על כך. איננו מכירים את חיי היומיום שלו אך דומה כי הזמן הרב שעבר מאז האירוע, עברו המשמעותי הנקי, דברי מפקדו והעובדה שהמעשה אירע תוך כדי הטירונות, יכולים לרמוז ואולי אף יותר מכך, כי הנאשם נמצא בדרך הנכונה ואנו מאמינים כי כוונתו לשרת את המדינה בצורה מיטבית, כנה, וכי דומה שהפנים את החומרה שבמעשיו.

עתירת התביעה לעונשים של נזיפה חמורה וקנס נמוך אינה הולמת את חומרת המעשה. זהו מנעד הענישה המקובל בבית דין זה לעבירות שעיקרן התרשלות וכאמור לעיל זה אינו המקרה. מנעד העונשים הקבועים בחוק מהם בית הדין יכול לבחור את המתאים/ים ביותר, אינו גדול, אך הוא כולל אפשרויות נוספות שיכולות לתת מענה נכון יותר לעבירה בה הורשע הנאשם, לנסיבותיו האישיות ולרצונו להמשיך ולשרת בחיל כמו גם להוות תמרור אזהרה בפני שאר השוטרים. עונש בדמות ריתוק למקום השירות, כולל ענישה מותנת, מהווה כלי אפקטיבי שגם מהווה מענה הולם לחומרת המעשים וכולל גם מימד הרתעתי.

מכל האמור הגענו לכלל דעה כי העונשים הראויים במקרה זה הם :

- נזיפה חמורה
- ריתוק למקום השירות למשך 45 יום מתוכם 21 יום בפועל והיתרה על תנאי, כאשר התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 13 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו – 2006 וזאת תוך שנתיים מהיום ויורשע בגינה במהלך התקופה או לאחריה.

ניתן היום י"ח בסיוון תשפ"ד, 24 ליוני 2024

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

מזכירות בית הדין תעביר עותק מנימוקי גזר הדין לצדדים.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופט _____
סני'צ ניסים כחלון תנ"צ אברהם פרנקל סני'צ יוסף שגיא

בפני: השופט סגן ניצב ניסים כחלון

המפקח הכללי
באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: רס"מ ■■■
באמצעות באת כוחו – רפ"ק עירית גלר, עו"ד

גזר – דין

כללי

נגד הנאשם, חוקר בתחנת משטרה, הוגש כתב אישום בעבירה של הפעלת כלי ירייה, שלא במידת הזהירות הנדרשת או בניגוד לפקודות המשטרה, עבירה לפי סעיף 13 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו – 2006.

ביום 14.04.2024 הודה הנאשם, בכתב האישום והורשע בעבירה שיוחסה לו. התביעה ביקשה להטיל על הנאשם עונש של נזיפה חמורה וקנס בסך 2,000 ₪. ההגנה ביקשה להסתפק בעונש של נזיפה וקנס מינימלי.

לאחר שמיעת הטיעונים ודברי הנאשם החלטתי להטיל עליו את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה .
- קנס כספי בסך 900 ₪ שישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים.

בהסכמת הצדדים, נימוקי גזה"ד יינתנו בנפרד וישלחו לצדדים. להלן גזר הדין המלא.

מעובדות כתב האישום בו הודה והורשע הנאשם עולה כדלהלן:

א. חלק כללי

1. במועד הרלוונטי לכתב האישום, שימש הנאשם כחוקר בתחנת מוריה והחזיק באקדח משטרתי מסוג גלוק (להלן: "האקדח").
2. נוהל סמפכ"ל 01.01.07 "נוהל בטיחות בנשק במשטרת ישראל" (להלן: "הנוהל"), מגדיר את כללי הבטיחות בנשק וקובע בפרק ד' (1) את דגשי הבטיחות בטיפול/ניקוי נשק, ובין היתר, נקבע:

א. פרק ד', סעיף 1 (ד): "אין להכניס מחסניות או תחמושת לנקודת הניקוי: בכל משך הניקוי יורחקו תחמושת ומחסניות מאזור פינת הניקוי כך שלא ימצאו בהישג ידם של העוסקים במלאכת הניקוי".

ב. פרק ד', סעיף 1 (ו): "בתום טיפול וניקוי נשק יבצע השוטר "בדיקת נשק" כי הנשק מתפקד כראוי. בדיקה זו תבוצע מול עמדת פריקה תקנית כאשר אין במקום או

בהישג ידו/בכליו/על גופו של נושא הנשק מחסניות או תחמושת". (להלן: "הוראות הנוהלי").

ב. העובדות:

1. כיומיים-שלושה עובר ליום 16.03.23, ביצע הנאשם מטווח ריענון, במהלכו הועברו דגשי בטיחות בנשק.
2. בתאריך 16.03.23, בין השעות 13:00-14:00, ניגש הנאשם יחד עם השוטרים רס"מ ת.ז. ורס"ר ש.ג. לעמדת ניקוי נשקים הממוקמת בחניון בקומה 2- בתחנת מוריה, ואשר בסמוך אליה מותקנת עמדת פריקה מעץ ושלט עליו כתובות הוראות בטיחות בנשק.
3. הנאשם והשוטרים ניקו את נשקיהם תוך ששוחחו ביניהם. בסיום, לאחר שהרכיב הנאשם את חלקי האקדח, הכניס את המחסנית לאקדח, ובזמן שניקה את הנשק עם פלנלית, דרך את הנשק ולחץ על ההדק, וכתוצאה מכך נפלט כדור.
4. הכדור שנפלט, פגע בקיר בטון, וכתוצאה מנתזים שעפו, נפצעו השוטרים שהיו יחד עם הנאשם. לרס"ר ש.ג. נגרם חתך בשפתו העליונה, ולרס"מ ת.ז. נגרמו שטף דם קטן באצבע 4 ביד שמאל, שפשוף שטחי באזור החזה מצד שמאל ושפשוף שטחי במצח.
5. בכך שהנאשם ביצע ירי לא מבוקר בסיום פעולת הניקוי לאחר שלא הקפיד על הוראות הנוהל, וגרם לפגיעה פיזית במספר אנשים, הפעיל הנאשם כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת ובניגוד לפקודות משטרת ישראל.

לאור הודאתו באמור לעיל הורשע בעבירה לפי סעיף 13 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה – תשס"ו – 2006, הפעלה של כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת או בניגוד לפקודות משטרת ישראל.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש

בפתח דבריה הדגישה התובעת שהנאשם פעל בניגוד לקבוע בנהלי המשטרה, עת הכניס מחסנית לעמדת הניקוי, ולאחר מכן הכניס אותה לנשקו, ובמה שנראה כהיסח הדעת, דרך ולחץ על ההדק וכתוצאה מכך נפלט כדור להביא לפגיעת שני חבריו. אירועי פליטת כדור ידועים כחמורים מעצם טבעם בשל הסיכון הטמון בהם לחיי אדם ולשלמות הגוף, נשק הוא כלי מסוכן וכל שוטר מחויב להקפיד הקפדה יתרה על ביצוע ההנחיות בהתאם לנהלים. לפיכך מתנהל מאבק ארגוני בתופעת ההתרשלות בשימוש בכלי ירייה, מאבק שלבית הדין תפקיד מרכזי בו ביצירת הרתעה לבל יכשלו שוטרים אחרים. התביעה ביקשה לתת את הדעת לתוצאה שנגרמה לחבריו של הנאשם שנפצעו ואך בנס האירוע הסתיים כפי שהסתיים.

הנאשם התגייס לחייל בשנת 2017 לתפקיד חוקר, אין לנאשם עבר משמעתי והערכותיו התקופתיות טובות מאוד. לסיכום דבריה ביקשה התובעת מבית הדין להטיל על הנאשם עונשים של נזיפה חמורה וקנס בסך 2,000 ₪.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש

מטעם ההגנה העידו שני עדי אופי. הראשון, רפ"ק א.ב., קצין אח"מ בתחנת בית שמש, מפקדו של הנאשם, העיד שהוא מכירו כשנה, עת חיפשו מועמדים לשמש כראש צוות נוער בתחנה. העד העיד שהנאשם משמש בתפקיד ראש צוות נוער בתחנה כארבעה חודשים, לאור מצוקת כוח אדם קצין הנוער הפך לרמ"ח והנאשם הפך למ"מ קצין נוער בתחנה. הנאשם מוביל בנחישות ובמקצועיות

תיקים מורכבים, תיקי אלימות, פרשיות פע"ר. הנאשם השתלב חברתית בתחנה באופן מצוין, משקיע שעות רבות בעבודה, לאחרונה טיפל בתיק של פדופיל מבוגר עד להגשת כתב אישום ובקשת מעצר. עוד הוסיף העד שהנאשם כבר נפגע שכרית לאור העובדה שאינו יכול לשבת על תקן בכיר בגלל תיק זה.

עד האופי השני, פקד ר.מ., קצין פשעים בתחנת מוריה, שירת כמפקדו של הנאשם במחלק משפחה בתחנת מוריה, העיד שהנאשם ששובץ בתפקיד חוקר בצוות מין וחסרי ישע, ביצע עבודתו בצורה מעוררת השראה ומקצועית, והתחנה הגיעה להישגים חסרי תקדים בניהולו של הנאשם בנושא עבירות מין. העד העיד שהנאשם הינו שוטר מסור מאוד לעבודתו, אוהב את המערכת ואת עבודתו, אחראי, ונאמן לצוותו ולארגון.

בפתח דבריה הדגישה הסנגורית שהנאשם בן 31, נשוי ואב לשני ילדים קטנים, מתגורר במושב נטע. נולד וגדל במושב כרמל, למד בבית ספר בסוסיא, הוא בוגר מכינת עלי, ובצה"ל שירת בחיל השריון בתפקיד מפקד טנק. הנאשם סטודנט ללימודי משפטים. הנאשם הינו שוטר מסור מאוד, מקצועי, משקיע מזמנו וממרצו לטובת קידום יעדי התחנה, עצמאי, מגדיל ראש ואוהב את הארגון. האירוע הינו חריג בנוף שירותו של הנאשם, אשר מתבייש במעשה, מבין את הפסול בו ולוקח אחריות מלאה. ההגנה ציינה שהנאשם ניקה את נשקו בעמדת ניקוי לאחר ביצוע מטווח. עוד הדגישה את משך הזמן בו נחקר תיק זה, ואת האמור במסמך "מדיניות בנוגע לטיפול באירוע ירי לא מבוקר".

לסיכום דבריה ביקשה הסנגורית מבית הדין להטיל על הנאשם עונש של נזיפה וקנס מינימלי.

דבר הנאשם

הנאשם ציין שהוא לוקח אחריות על כל מה שקרה ומוכן לקבל כל עונש שיגזר עליו. האירוע אינו מאפיין אותו והתרחש בהיסח הדעת, הפגיעה בחבריו כואבת לו יותר מהאירוע עצמו.

דין והכרעה

בפתח הדברים עלי לשוב ולציין את החומרה שבית דין זה מייחס להתרשלות בטיפול בנשק. אמות המידה הקפדניות בדבר זהירות הטיפול בנשק דרושות בכל עת. ישנה חשיבות רבה למודעות לכללים הדרושים לניקיון לפריקה של נשק וניתן היה לצפות משוטר מנוסה המשרת בחיל שמודעות זו תלווה אותו. שוב ושוב מודגשת חשיבות ההקפדה האמורה על רקע הסיכונים הרבים הצפויים באשר לפגיעה החמורה שעלולה להיגרם לאדם ולרכוש בשל סטייה מנורמת הזהירות המצופה, כפי שהתרחש במקרה שבפני שהכדור פגע בקיר בטון ונתזים פגעו שני שוטרים שעמדו בסמוך וגרמו להם לחבלות.

בית דין זה ציין בעבר את חומרת הדברים (ביד"ם 38/18):

"לדאבון הלב מובאים בפני בית דין זה שוב ושוב מקרים מצערים של עבירות בנשק היוצרים ומגבירים את הסכנה לפרט ואת הסיכונים לרבים. שוב ושוב מדובר בשוטרים שפועלים בהיסח הדעת, בחוסר שימת-לב של רגע. איש מהם איננו פועל בכוונה. הם טובים ואף מצטיינים אך ברגע האמת, ברגע של חולשת הדעת ולעיתים גם חולשת הגוף, מתרשלים בחובת השמירה של הכלי המסוכן ונכנעים לתכונות ולחולשות שהן אנושיות (ר' ביד"ם 42/15). אך אלה הרגעים אליהם מכוונים דיני המשמעת בכלל וסרגלי הענישה בפרט, עת מנסים הם לתרום להעלאת רף הדריכות הנדרשת מכל חייל ומכל שוטר ומכל

מאבטח בכל רגע נתון שהוא נושא עימו נשק או בטרם מפקיד אותו בידי אדם למשמורת או מניח אותו במקום כלשהו, ולו לשנייה אחת. עבירת המשמעת לפי פרט 13 לתוספת הראשונה של חוק המשטרה, מלווה את בית הדין הזה משחר הקמתו כְּרֶעָה חולה ששוב ושוב מביאה לפתחו מקרים מצערים וחמורים בהקשר זה. דרושה אמת מידה המחמירה עם עברייני-הרשלנות כדי לכוון ולקדם נורמה כלל-ארגונית, עקבית וקפדנית המבטיחה שמירה על כללי בטיחות-הנשק גם ברגעי חולשה ודריכות משמעתית גבוהה בכל הנוגע לכלי נשק כדי למנוע את הסיכונים האדירים שצפויים לחיי אדם במקרים של הפעלה לא נכונה או של אובדן וגניבה של כלי נשק. על כן, סרגל הענישה חייב להיות מחמיר כדי לשקף – ולו במעט – את המאמץ הנדרש מבית דין זה, בצד המאמץ של יחידות אחרות של הארגון, כדי להביא למיגור, או למצער, לצמצום ניכר של כשלי שוטרים בנוגע לכלי נשק.”.

לא בכדי נקבעו נהלים ופקודות מפורטים במשטרת ישראל באשר לאופן נשיאתו, הפעלתו, פריקתו ואופן הטיפול בכלי הנשק. על אלו יש להקפיד הקפדה יתרה, בדווקנות וללא פשרות כדי למנוע סיכון מיותר לחיי אדם.

אשר על כן, מתנהל מאבק ארגוני נחוש ובלתי מתפשר בתופעת ההתרשלות בשימוש בכלי נשק. לבית הדין תפקיד מרכזי במאבק זה, הן בהעברת מסרים מתאימים לכלל השוטרים והן ביצירת הרתעה לבל ייכשלו שוטרים אחרים במעשה דומה. בכך יש כדי לתרום להצלת חיי אדם ממש.

במקרה זה התרשלותו של הנאשם הינה כפולה. ראשית, לא היה מקום להכניס מחסנית עם תחמושת לעמדת ניקוי הנשקים. שנית, בתום הטיפול וניקוי הנשק, יש לבצע בדיקת נשק בעמדת פריקה תקנית ובמקרה שבפני זה לא בוצע בעמדה, ואף הוכנסה לנשק מחסנית. מדובר בשרשרת משגים. עמידה בנהלים ולו רק באחד מכל הרכיבים שתוארו, הייתה יכולה להוביל להתעשתות ולמניעת התוצאה של פליטת כדור.

לקולא אציין את קבלת האחריות המלאה והמיידית מצד הנאשם, החל מהרגע הראשון, עובר בהודאתו בעובדות כתב האישום וכלה בדבריו הכנים בפניי שמעידים על חרטה והפנמה.

על טיב שירותו של הנאשם במשטרה ניתן ללמוד ממכתבי ההערכה שהוגשו לעיוני, מעדויות מפקדיו בפני, מהערכותיו התקופתיות שהינן טובות מאוד ועקביות וכן מהתרשמותי האישית. בנוסף לקחתי בחשבון את הפציעות שנגרמו לשני השוטרים שהינן פציעות שטחיות כפי שמצויין בתעודות הרפואיות שהוגשו לעיוני. עוד לקחתי במסגרת שיקולי שהנאשם נפגע שכרית עת אינו יכול להיות מוצב על תקן בכיר על אף התפקיד אותו מבצע וזאת לאור התיק הנוכחי וכן להתמשכות ההליכים.

סוף דבר

לאור כל האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :

- נזיפה חמורה .
- קנס כספי בסך 900 ₪ שישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים.

ניתן היום, י"ט באייר תשפ"ד, 27 במאי 2024, בלשכה.

מזכירות בית הדין תעביר את נימוקי גזר הדין לצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופט

סניף ניסים כחלון

בפני: ראש ההרכב – תת ניצב אברהם פרנקל
השופט – סגן ניצב ניסים כחלון
השופט – סגן ניצב רובי קיים

המפקח הכללי
באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: סמ"ר דורון עזריה
באמצעות בא כוחו – עוה"ד ברוך אריה

נימוקי גזר - דין

ביום 9.5.2024 הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן והורשע בעבירת התנהגות שאינה הולמת שוטר וזאת במסגרת הסדר טיעון, הסדר שכלל גם עתירה עונשית מוסכמת. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ועיון בראיותיהם, הגענו לכלל דעה כי יש לכבד את ההסדר והחלטנו להטיל על הנאשם עונשים של נזיפה חמורה, הורדה בדרגה אחת למשך 12 חודשים מתוכם 3 חודשים בפועל והיתרה ע"ת כמפורט בגזר הדין וכן קנס בסך 2000 ₪.

בהסכמת הצדדים סוכם כי נימוקי גזר הדין יינתנו בנפרד וישלחו לצדדים. להלן נימוקינו:

מעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע הנאשם עולה כדלהלן:

א. העובדות:

1. במועד הרלוונטי לכתב האישום, שירת הנאשם כבלש בתחנת אום אל פחם ונשא אקדח משטרתי מסוג גלוק (להלן: "האקדח").
2. ביום 16.06.2023, בשעה 02:00 לערך, בילה הנאשם בזמנו הפרטי במועדון הקולאז' בעפולה.
3. לאחר יציאתו ממועדון הקולאז', נכנס הנאשם למועדון ה"בודי בר" (להלן: "המועדון"), כשהוא חמוש באקדח ובגילופין.
4. בעת שהגיע לכניסת המועדון, התבקש הנאשם על-ידי מאבטחים ובעל המועדון יעקב (להלן: "יעקב") לשלם דמי כניסה למועדון. בתגובה, הציג הנאשם תעודת שוטר וטען כי נדרש להיכנס למועדון על מנת לבצע בדיקה, ועל כן אושר לו להיכנס ללא תשלום.
5. הנאשם נכנס למועדון, ניגש ישירות לכיוון השירותים של המועדון, וביקש מהבליינים ששהו בשירותים לצאת, תוך שטען בפני המאבטח שהיה במקום שיש "חשד לעסקה" בשירותים, ונכנס למתחם השירותים.
6. לאחר שיצא ממתחם השירותים, הנאשם פנה לאחת הבלייניות, אחז בידה וקירב אותה אליו. יעקב שהבחין בכך, תפס את ידו של הנאשם והרחיק אותו מהבליינית.

7. הנאשם העיף את ידו של יעקב ממנו, הניח ידו על עורפו והוציא מארנקו את תעודת השוטר פעם נוספת תוך שטען כי הוא שוטר וביקש שיעזוב אותו ושייצא עמו אל מחוץ למועדון, תוך שהוביל אותו החוצה.
  8. בעקבות הנאשם ויעקב, יצאו אל מחוץ למועדון גם בליינים נוספים ובעלים נוסף של המועדון, דניאל (להלן: "דניאל").
  9. הנאשם שוחח עם יעקב ודניאל מספר דקות ופנה לעזוב את המקום, אך יעקב ודניאל ובליינים נוספים המשיכו ללכת אחריו תוך שחלקם צילמו אותו עם הטלפונים הניידים.
  10. בהמשך, נוצרה במקום התקהלות במהלכה הותקף הנאשם על-ידי הנוכחים במקום שזהותם אינה ידועה למאשים, וכתוצאה מכך נגרמו לנאשם חבלות בדמות נפיחות מקומית ואודם בעין שמאל, שריטות בבית החזה, שריטות בראש וסימן חבלה שטחי באמה.
  11. במהלך ההתקהלות הנאשם שם את ידו על אקדחו, ובתגובה יעקב תפס אותו והצמיד אותו לגדר סמוכה, תוך שדניאל ניגש לחלק האחורי של הגדר, תפס את אקדחו של הנאשם, ובעזרת אזרחים נוספים שחרר אותו מהשרוך ונטל אותו ממנו.
  12. לאחר נטילת האקדח, השתחרר הנאשם מאחיזתו של יעקב ונמלט לכביש בניסיון לעצור רכבים, ללא הצלחה, ולאחר מספר דקות הגיעה ניידת משטרה למקום ואקדחו של הנאשם נמסר לשוטרים שהגיעו.
  13. בכך שהנאשם הציג את עצמו כשוטר, הזדהה באמצעות תעודת שוטר וטען שיש צורך לבצע בדיקה במועדון, שעה שלא היה בתפקיד, וזאת על מנת להימנע מתשלום דמי כניסה למועדון, ובהמשך פינה בליינים מהשירותים במועדון בטענה שיש "חשד לעסקה", בכך שהנאשם אחז בידה של הבליינית וקירב אותה אליו, וכן בכך שהניח את ידו על עורפו של יעקב והוביל אותו החוצה, ובכך שהחזיק אקדח בעודו בגילופין, התנהג הנאשם באופן שאינו הולם שוטר ושיש בו כדי לפגוע בתדמית המשטרה.
- לאור הודאתו באמור לעיל, הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה תשס"ו – 2006, התנהגות שאינה הולמת שוטר ושיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה (לא מול כתא לדיוק).

טיעוני התביעה לעונש

התביעה הדגישה את הכשלים העיקריים במעשי הנאשם – נשיאת אקדח משטרתי כשהוא בגילופין ותחת השפעת אלכוהול, העובדה שהציג מצג שווא לפיו הוא בתפקיד, שלא שילם דמי כניסה, קירב אליו את אחת הבלייניות, ובסופו של יום התפתחה תגרה במהלכה נחבל ונשקו נלקח ממנו. מדובר בשוטר צעיר שהתגייס אך בפברואר 2023, קרי במועד האירוע היה אך ארבעה חודשים בשירות. על אף תקופה קצרה זו, מסתבר כי הנאשם היה מעורב באירוע נוסף, שקדם לאירוע נשוא כתב האישום ובמהלכו, במסגרת טיול יחידה לאילת שותה לשכרה והתנהג בצורה לא נאותה. כאשר התפכח, התנצל בפני חבריו כנגדם התבטא.

התביעה הצביעה על חוסר שיקול הדעת שמאפיין את מעשיו, היעדר איפוק ומשמעת עצמית. במסגרת שיקוליה לעונש, התביעה לקחה בחשבון את הודיית הנאשם, ההגעה להסדר וכן שירות מילואים אותו ביצע לאחרונה במלחמת חרבות ברזל. אין לחובתו עבר משמעותי נוסף.

הודגש כי לאור דרגתו, להורדה בדרגה אין נפקות כלכלית ועל כן ובצד ההורדה בדרגה המבוקשת, התביעה מבקשת גם להטיל קנס.

טיעוני ההגנה לעונש

בהתייחס לאירוע באילת טענה ההגנה כי היה מדובר במסגרת חברתית, גם מפקדיו שנשאו נשק היו במקום ואף הם שתו לשכרה. לאחר שחזרו למלון התפתחו וויכוחים שהתנהלו בחדר במלון ולא ליד אזרחים. בנסיבות אלו ההגנה מבקשת שנתעלם מהמזכר שהוגש אודות האירוע. מדובר בשוטר צעיר שהחליט להתגייס בגיל 32 מסיבות ערכיות, על אף היותו אב לשני ילדים והתפרנס בכבוד כבעלים של חברה. אביו קצין בכיר בצה"ל והוא ביקש ללכת בדרכיו. באשר לאירוע נשוא כתב האישום – הנאשם בילה במועדון עם אשתו חבריו ובנות זוגן. הוא שתה מעט אבל לא לשוכרה. לאחר כמה שעות אשתו ואחרים נסעו לביתם והוחלט שהוא ייקח מונית. במועדון הנוסף התנהגות האחרים עבריינית ועובדה שהם דלקו אחריהם גם כשיצא מהמועדון, צילמו אותו והיכו בו. הנאשם הגיש תלונה במשטרה שטרם נחקרה בטענה שמח"ש מטפלים בתיק. הנאשם הושעה ואז פרצה המלחמה והוא ביקש לחזור ולתרום אך סורב. בסופו של יום שירת במילואים 4 חודשים ונלחם בעזה במספר זירות. מדובר בטעות בשיקול דעת, מעשה טיפשי של שוטר מתחיל שאך סיים קורס שוראים. ההגנה טענה כי הנאשם מתאפיין במוטיבציית יתר שאותה ניתן לתעל תוך כדי המשך התמקצעות בחיל. מכל האמור ביקש הסנגור לכבד את ההסכמה אליה הגיעו הצדדים. כמו כן, סנגורו של הנאשם הודיע לבית הדין כי הוא ייצג אותו בשימוע המנהלי שנערך לו ולטענתו, תוצאות השימוע מותנת, בין היתר, בקביעות שיצאו מבית הדין ועל כן ביקש כי "אם יש מקום ובית הדין סובר כי הוא יוכל להמליץ בדרך כזו או אחרת שימשיך את השירות במשטרה אנו מאוד נשמח...".

דבר הנאשם

הנאשם סיפר שהתנדב לשרת במשטרה מתוך שליחות ולא ממניעים כלכליים. כל חייו היה מסודר כלכלית. סיפר שהיה לוחם בצה"ל ותיאר את לחימתו בעזה בחודשים האחרונים, בין היתר בחפ"ק מ"פ וכקלע.

מבין את הטעות שעשה ומצטער עליה.

באופן חריג החלטנו לשאול את הנאשם לגבי האירוע באילת וזאת בעיקר בשל בקשת סנגורו שנמליץ על המשך שירותו. הנאשם סיפר שהרגיש, כשוטר צעיר, שחבריו ליחידה לא "סופרים אותו", מעין חרם שנרקם נגדו. עם חזרתו לחדר אחרי הבילוי הוא החל לדבר על כך עם חברו לחדר, שוטר ותיק וכל מה שקרה התרחש שם, בדלתיים סגורות. באירוע נשוא כתב האישום טען הנאשם שלא היה שיכור אלא שתה רק משקה אחד. לטענתו הוא לא אוהב אלכוהול ובכלל אסור לו לשתות מפאת סיבות בריאותיות.

דין והכרעה

בראשית הדברים מצאנו לנכון לציין את בקשת הסנגור בנוגע לחשיבות האמור בגזר הדין לצורך שקילת אמצעים מנהליים נגד הנאשם בכלל ולשאלת פיטוריו מהחיל בפרט. נחזור ונזכיר, הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום והובאה עמדה מוסכמת לעונש. העדים לא העידו, ולא הוגשו עדויות, כך שאין בפנינו אלא האמור בכתב האישום. פרטי האירוע אינם ידועים. גם

באשר לאירוע באילת, מלבד המזכר שהוגש ללא התנגדות ההגנה, לא נשמעו עדויות והמסד העובדתי המדויק אינו ברור.

שקילת אמצעים מנהליים מבוססת על מכלול רכיבים (שחלקם לא מוצג ולא נלקח בחשבון במסגרת דיון משמעותי בפני בית הדין) שכל אחד מקבל את משקלו היחסי בהתאם לאופי השקילה. למשל, רכיב של עבר משמעותי נקי מקבל משקל שונה בהתייחס לשוטר המשרת מזה 30 שנה לבין שוטר המשרת שנה אחת בלבד. כך או כך, ברי כי הרכיב המשמעותי ביותר בשקילת אמצעים מנהליים הוא בחינת מסד עובדתי, בהיר עד כמה שניתן, של האירוע המרכזי שהוביל לשקילה. כאמור לעיל, מסד שכזה אינו בפנינו.

מדובר בשוטר צעיר שהספיק לשרת תקופה קצרה בלבד. התגייס ב 2/23 ומאז שהחלה החקירה נמצא בחופשה כפויה ובשירות מילואים, כך שבפועל שירת במשטרה חודשים ספורים בלבד. בחודשים אלו הספיק לצבור לחובתו שני אירועים של שתיית אלכוהול שהובילה לתוצאות עגומות. אם אכן הנאשם לא היה שיכור באירוע נשוא כתב האישום אלא שנה רק משקה אחד, או כדברי ההגנה "שתה מעט אבל לא לשוכרה", כלומר ניתן להבין שהיה בשליטה ומודע למעשיו, הרי שהמעשים בהם הודה – כניסה למועדון ללא תשלום תוך שהציג תעודת שוטר וטען שנדרש להיכנס כדי לבצע בדיקה ואחיזתו בידה של אחת המבלות, מקבלות משמעות חמורה בהרבה מזו המיוחסת למי שאינו מודע למעשיו. בהתייחס למזכר שהוגש בהסכמת שני הצדדים והמתאר את אירוע אילת – סעיף 50 לחוק המשטרה התשס"ו – 2006 קובע:

הורשע נאשם בעבירה, רשאים התובע והנאשם להביא ראיותיהם לענין העונש, לרבות ראיות בדבר הרשעותיו הקודמות של הנאשם".

אין חולק כי המזכר שהוגש אינו עונה להגדרת "הרשעותיו הקודמות". הוא חתום על ידי מי שנחזה כמפקדו הישיר של הנאשם בבילוש. התביעה אומנם הצהירה בפרוטוקול שמדובר בראיון מת"ח, אך המזכר לא חתום על ידו. האם ניתן היה לקבל את המסמך כראיה?

מלשון הסעיף עולה שהביטוי "ראיותיהם לענין העונש..." כולל גם הרשעות קודמות, אך לא רק - "לרבות ראיות בדבר הרשעותיו הקודמות של הנאשם..." (ההדגשה לא במקור). כדבר שבסגרה בית דין זה מקבל לידיו הערות מפקד והדרכות במסגרת ראיות לעונש. הערה והדרכה אינן נכנסות לגדר הרשעה, שהרי במהלכם לא מנוהל הליך משפטי, לא נשמעות ראיות ולא קיים גורם שיפוטי המכריע את הדין, כלומר הם נכללים ב"ראיות" על אף שאינן "הרשעה". אין חולק שהמזכר שהוגש אינו הערה או הדרכה כמשמעותה בנהלי המשטרה (ראו פקודת המטה הארצי 06.01.13 הערת מפקד והדרכת מפקד בשל עבירת משמעת). האם דין המזכר "כראיה"? קריאת התוכן האמור בו מלמד כי על פניו הוא יכול היה לשמש כבסיס למתן הערת מפקד אם לא למעלה מכך.

כך או כך, השאלה אינה מתחדדת במקרה זה כיוון שהמזכר הוגש בהסכמה.

בסופו של יום, מכתב האישום עולה שהנאשם היה בגילופין ועל פניו המאשימה אינה סבורה שהיה מודע למעשיו (שאחרת או שלא היו מציינים את עובדת היותו בגילופין ולחילופין כותבים במפורש כי על אך שהיה בגילופין ו/או שיכור ו/או תחת השפעת אלכוהול, היה מודע למעשיו), כך שהמצג העובדתי שעל בסיסו נכתב גזר דין זה הוא: שני אירועים, המתרחשים תוך פרק זמן קצר, שבשניהם הנאשם תחת השפעה כזו או אחרת של אלכוהול ובשני המקרים המעשים שביצע/האמירות שאמר, תחת אותה השפעה, קשורים לשירותו במשטרה.

התרשמנו מדברי הנאשם כי הוא מאוד מעוניין לשרת במשטרה ויתכן וצודק סנגורו באבחנה כי מדובר כאן במקרה של מוטיבציית יתר, אך אין בידנו מספיק כלים לקביעה שכזו. המידע המאוד מועט שהובא בפנינו יכול להלוך את העונש שהוסכם על יד הצדדים ועל כן ובהיעדר חומרים נוספים החלטנו לאמץ את ההסדר שנכרת בין הצדדים ולהטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה.
- הורדה בדרגה אחת למשך 12 חודשים, מתוכם 3 חודשים בפועל והיתרה על תנאי כאשר התנאי שהנאשם לא יעבור עבירה של התנהגות שאינה הולמת שוטר הקשורה לאלכוהול וזאת תוך שנה מיום כניסת גזר דין זה לפועל, ויורשע בגינה במהלך התקופה או לאחריה.
- קנס בסך 2000 ₪ שישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים.

ניתן היום, ח' אייר תשפ"ד, 16/5/24, בלשכה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

מזכירות בית הדין תעביר עותק מנימוקי גזר הדין לצדדים.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופט _____
סני"צ ניסים כחלון   תנ"צ אברהם פרנקל   סני"צ רובי קיים

בפני: ראש ההרכב – תת ניצב אברהם פרנקל
השופט – סגן ניצב ניסים כחלון
השופט – עו"ד שמואל מויאל

המפקח הכללי
באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: סמ"ר עוז אליהו אזולאי
באמצעות ב"כ עוה"ד עמיר ברטל

גזר – דין

כללי

ביום 29.5.24 הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן **בעבירת שימוש בכוח שלא כדין** עבירה לפי סעיף 19(א) לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו-2006 וכן **בעבירת התרשלות במילוי תפקיד** עבירה לפי סעיף 2 לאותה התוספת. באותו היום נשמעו טיעוני הצדדים לעונש והטלנו על הנאשם עונשים של נזיפה חמורה וקנס כספי בסך 1,500 ש"ח. בהסכמת הצדדים הוחלט כי נימוקי גזר הדין יינתנו בנפרד, ולהלן נפרטם.

מעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע הנאשם עולה:

כתב האישום:

א. העובדות:

5. במועד הרלוונטי לכתב האישום, שימש הנאשם כלוחם בחטיבה לביטחון הפנים במג"ב.
  6. בתאריך 11/05/2023 ברהט, התנהל מרדף רגלי אחר מ.א. יליד שנת 2006 (להלן: "הקטין") בחשד לשהייה בלתי חוקית בישראל.
  7. בתום המרדף, נעצר הקטין, נאזק ע"י השוטרים באזיקון כשידיו מאחורי גבו. הקטין התבקש למסור תעודה מזהה, ומשהתברר כי הוא אינו נושא תעודת זהות, נטלו השוטרים ממנו את הפלאפון ולבקשתם, מסר להם הקטין את הסיסמא בערבית.
  8. בשלב זה, וללא כל הצדק, ניגש הנאשם לעבר הקטין והיכה אותו באמצעות אגרוף בביטנו.
  9. בסמוך ולאחר מכן, כתב הנאשם בדו"ח הפעולה: "...יש לציין כי בוצע שימוש בכח על ידי, לצורך אזיקה וריכוך החשוד, על מנת שישב ולא יברח...", למרות שתאור זה, אינו עולה בקנה אחד עם מה שהתרחש בפועל כמתואר בסעיפים 3 ו-4 לכתב אישום זה.
  10. במעשיו המתוארים לעיל, בכך שהנאשם היכה את הקטין בביטנו בעודו אזוק, השתמש הנאשם בכוח שלא כדין ובלא הצדק סביר.
- במעשיו המתוארים לעיל, בכך שלא תיאר בדו"ח הפעולה את העובדות בהתאם למה שהתרחש בפועל, התרשל הנאשם במילוי תפקידו.

טיעוני התביעה לעונש :

הוגש רישום משמעותי ממנו עולה כי לחובת הנאשם הרשעה אחת בדרך יחיד בעבירה של התנהגות שאינה הולמת לאחר שתועד בסרטון שעלה לרשת אומר לילדים בני מיעוטים לחזור אחריו על המשפט אני אוהב את ישראל חמאס בטיזי ועל כך נגזרו עליו עונשים של נזיפה וריתוק בן 5 ימים. לא הוגשו הערכות תקופתיות מאחר והנאשם היה שוטר חובה בזמן האירועים ולא הוערך תקופתית.

בפתח דבריה פירטה התביעה את השתלשלות האירועים ואמרה כי הנאשם עשה שימוש בכוח שלא כדין וללא הצדקה עניינית. המתלונן שהיה קטין בן 17 במועד האירוע היה במשמורת המשטרה, אזוק שידי מואחורי גבו ולא היווה סכנה לעצמו או לכו. בפסיקות ביה"ד נקבע כי כחלק משגרת עבודתו ומקצועיותו של שוטר, עליו לרסן את השימוש בכוח משפסק הצורך בו, וערך זה אמור להיות נר לרגליו של כל שוטר.

במעשיו פגע הנאשם בתדמית המשטרה ובאמון הציבור בה. וכן פגע בחובה הבסיסית כלפי הקטין והיא להבטחת שלומו ושמירה על כבודו של כל מי שנמצא במשמורתו. נוסף על כך, הנאשם התרשל והפר את חובת האמון בין השוטר לארגון בכך שכתב דו"ח פעולה שלא שיקף את ההתרחשות כהווייתה.

בפסיקה נקבע לא אחת כי ללא דיוק ואמת בדיווחים משטרתיים, הליכי חקירה יושתנו על אדני כזב. דו"ח פעולה מהווה ראיה בהליכים משפטיים שונים ומכאן שדיווחים שאינם אמת עלולים לשבש הליכי חקירה ומשפט ולגרום חלילה להליך המשפטי שלא להתברר לאמיתו.

התביעה עתרה לעונש מוסכם של נזיפה חמורה וקנס בגובה 1500 ₪. עתירה מקלה זו נעוצה בעיקר בעובדה שהנאשם כבר אינו משרת בחיל. באשר לשאלת הפיצוי – הסבירה התביעה כי בשל העובדה כי הקטין הינו שוהה בלתי חוקי היא לא מצאה לנכון לעתור לרכיב פיצוי.

טיעוני ההגנה לעונש :

ההגנה התייחסה לנסיבותיו האישיות של הנאשם שהיה במועד האירוע שוטר חובה בן 20, ששירת בחטיבה לבט"פ במג"ב במסגרת שירות תובעני ומאתגר. מדובר בשוטר אהוב ומוערך. לטענת ההגנה, במועד האירוע לא ידע הנאשם כי מדובר בקטין, הקטין היה בן 17 ואי אפשר לזהות את עובדת היותו קטין במראית עין. השב"ח ברח מהנאשם וחבריו, היתל בהם וניסה להכשילם עד שבסוף נעצר על ידי חברי הנאשם. הנאשם שראה את הנאשם מנענע את גופו טעה לחשוב כי השב"ח מנסה להימלט ולכן נתן לו מכה אחת לא חזקה.

הוא הבין את טעותו מהרגע הראשון הודה על כך בחקירתו במח"ש ואף ביקש להיפגש עם השב"ח ולהתנצל בפניו.

באשר להתרשלות בכתיבת הדוח אמרה ההגנה כי נכון שהנאשם לא דייק בדבריו בכותבו כי הכה את השב"ח על מנת לרככו ולאזקו כי החשוד היה אזוק, אך הוא כן עשה זאת לשם ריכוכו. הדוח נכתב לפי הבנתו את הסיטואציה בשטח, סיטואציה שגם לו לא היתה מובנת עד הסוף ומדובר בנאשם לא מיומן בכתיבת דוחות כיוון שרק לעיתים רחוקות נדרש לכתובתם.

הנאשם צעיר מתגורר בחולון ואח שלישי מתוך חמישה. הוא משרת במילואים בצו 8 מיום ה - 7 לאוקטובר. היה מהראשונים שהגיעו לישוב כיין ולחם במחבלים במשך אותו היום. הצוות שלו נטרל מחבלים ובמהלך אחד הקרבות הוא שכל חברה טובה מהצוות, שבועות ארוכים הוא היה שותף לחיפושים אחר מחבלים וכעת הוא במילואים ביד מרדכי. לדעת ההגנה מדובר בעבירה ברף נמוך הנאשם לקח אחריות הודה והתנצל עליה.

לאור האמור ביקשה ההגנה כי ביה"ד יכבד את ההסכם אליו הגיעו הצדדים.

דבר הנאשם:

הנאשם הצטער על מעשיו ואמר שמעשים מעין אלו לא ישנו בעתיד. הוא אמר כי היה בן 20 ופעל בלא שיקול דעת.

דין והכרעה:

מעשיו של הנאשם כפי שעולים מכתב האישום בו הודה הנאשם, אסורים, קשים ומעבר לכאב הפיזי הגלום בהם, הם כוללים גם רכיב של השפלה כלפי הקטין האזוק. מעשיו עומדים בסתירה רבתי לערכי המשטרה. הקטין היה נתון במשמורת, אזוק עם ידיים מאחורי הגב ולא היווה כל סכנה לעצמו או לכוח ששמר עליו. לענין זה נדגיש כי מי שאזוק עם ידיו לפניו, יכול, גם אם בצורה מוגבלת, להגן על עצמו, או לפחות לנסות להגן, מאגרוף המכוון לחלק הקידמי של גופו. במקרה זה המתלונן כבול עם ידיו לאחור, כך שהחלק הקידמי של גופו חשוף לחלוטין. הנאשם, ללא כל הסבר המניח את הדעת, נתן אגרוף בבטנו.

גם אם נקבל את טענת ההגנה כי לא היה ניתן להבחין במראית עין בכך שמדובר בקטין בשל גילו והנאשם טעה לחשוב כי מדובר בבגיר, עדיין אין בכך כדי להקהות את חומרת המעשה בכך שהכה את הקטין ללא כל סיבה כאשר הוא אזוק ולא מהווה סכנה לאיש.

ההגנה טענה כי המניע להכאה היה חשש של הנאשם שהבחין בקטין מביט לצדדים וסבר שהוא מתכנן לברוח. קשה לקבל טענה זו בעיקר מהעובדה הפשוטה שלו זו היתה מחשבת הנאשם באותו רגע, חזקה עליו שהיה מציין זאת בדו"ח הפעולה. לא זו בלבד, הקטין היה אזוק מאחורי גבו והיה כוח לוחמים סביבו כך שמלכתחילה הוא היה בעמדה של נחיתות ולא היה חשש ממשי כי יצליח במנוסתו וספק רב בעניינו אם זו אכן היתה מחשבתו של הנאשם או מדובר בגירסה שנולדה לאחר מכן.

ברע"פ 8241/13 דניאל ברדה נ' מדינת ישראל [פורסם באתר נבו], נדון עניינו של שוטר שהיכה קטין במהלך מילוי תפקיד ונגזר דינו לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר על תנאי בית המשפט העליון מפי כבי' השופט שהם בהתייחסו לאלימות השוטר היטיב לבטא את הדברים אשר יפים גם לעניינו בשינויים המתחייבים, באומרו:

"בעניינו הכה המבקש, תוך מילוי תפקידו כשוטר, קטין בן כ-16.5 שנה, אשר בחלק מהזמן היה כבול באזיקים ובחלקו האחר שרוע על האדמה. בכלל זאת הכה המבקש את המתלונן באגרופים ובסטירות שכוונו לראשו, ואף השליך

לעברו כוס מלאה בקפה. זאת מבלי שהייתה לכך כל הצדקה או נחיצות לשם מילוי התפקיד שהוטל על המבקש. המדובר במעשים חמורים ביותר, אשר לצד הפגיעה הכרוכה בהם בכבודו ובגופו של המתלונן, יש בהם כדי לחתור תחת הערכים הבסיסיים המנחים את משטרת ישראל ולגרום לפגיעה באמון הציבור במערכות אכיפת החוק. אכן פעמים רבות מלאכת אכיפת שלטון החוק דורשת הפעלת כוח מצדם של שוטרי משטרת ישראל. ואולם, אל לעוסקים במלאכה לנצל את מרותם וסמכותם לרעה ולהפעיל את כוחם ללא הצדקה".

נדגיש כי בעניינינו מעשיו של הנאשם אינם מגיעים לדרגת החומרה המתוארת בענין ברדה, ברם העיקרון דומה. הכאת עצור כבול.

העבירה השנייה בה הורשע הנאשם היא התרשלות בתפקיד בכך שכתב דוח פעולה שיקרי לפיו השימוש בכוח היה הכרחי על מנת לרכך ולאזוק את החשוד בכדי למנוע ממנו לברוח, מה שלא היה נכון וכפי שמשקף בכתב האישום בו הודה, הקטין כבר היה אזוק בעת שהוכה ולא כפי שנטען בדו"ח שהמכה נועדה להביא את האזיקה לידי מימוש ולשם מניעת בריחה. גם מהתנהלותו זו ניתן ללמוד על פגם ערכי. הצפייה משוטר כי גם אם טעה, יידע לקחת אחריות על מעשיו ולפעול על פי ערכי הארגון שיושרה היא נר לרגליו ולא יטעה את הגורמים האמונים עליו ו/או את בתי המשפט שהדו"ח יכול ויובא לפתחם ככול שיוחלט להביא את המתלונן בפני בית משפט (הארכת מעצר, הליך פלילי ועוד)

נוסף על כך, הרשעת הנאשם בדרך יחיד בעבירה של התנהגות שאינה הולמת בעקבות כשל ערכי דומה בו מעורבים בני מיעוטים, יכול ומרמזת על דפוס הפעולה של השוטר וחזקה על גורמי המשמעת והאמ"ש האמונים על הנושא כי יפעלו למגר את התופעה באופן כללי כמו גם טיפול פרטני באירוע נקודתי זה למרות העובדה שהנאשם כבר השתחרר מהחיל וזאת ככול שהדבר יהיה רלוונטי מבחינת המשטרה (למשל, ככול שהנאשם יבקש לחזור ולהתגייס למשטרה). הגם שהעונש שהוצע במסגרת הסדר הטיעון מקל לטעמינו ובנסיבות אחרות לא היינו מהססים להטיל עונש כבד יותר בדמות הורדה בדרגה, אך כאמור לעיל, הנאשם כבר השתחרר ועל כן מצאנו שיש לכבד את הסדר הטיעון. לא זו בלבד, הלכה פסוקה היא כי לא בנקל חורג ביה"ד מהסכמת הצדדים.

כך נכתב בבדי"ם 45/16 :

" הצורך לכבד הסדרי טיעון ולא לחרוג מהם אלא בנסיבות חריגות – פסיקת בית המשפט העליון קבעה כי ככלל ייטה בית המשפט לכבד הסדרי טיעון. בית המשפט מצווה לבחון בין שיקוליו את השלכות עריכתו של הסדר הטיעון כמוסד משפטי שאותו יש לקדם, ובכלל זה להתחשב באינטרס ההסתמכות של הנאשם, שעם חתימתו על הסדר הטיעון ויתר על זכותו להיאבק על חפותו במסגרת הליך מלא. חריגה מהסדר הטיעון אפשרית במקרים שבהם הסדר הטיעון מפר את האיזון שנקבע בנוסחת האיזון וחורג ממנו באופן בלתי סביר אולם המקרה דנן אינו בא בקהלם."

על כך נוסף שמיד עם שחרור משירות סדיר המשיך בשירות המילואים וסיכון חייו במלחמת חרבות ברזל.

שיקלול כל האמור הוביל להחלטה, גם אם לא קלה, שנכון לאמץ את הסדר הצדדים ולהטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה.
- קנס כספי בגובה 1500 ₪ שישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים.

ניתן היום, י"א סיון תשפ"ד, 17/6/24, בלשכה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

מזכירות בית הדין תעביר עותק מנימוקי גזר הדין לצדדים.

שופט	ראש ההרכב	שופט
עו"ד שמואל מויאל	תנ"צ אברהם פרנקל	סנ"צ שי יצחק יאסו

בפני: ראש ההרכב – תת ניצב אברהם פרנקל
השופט: סגן ניצב ניסים כחלון
השופט: סנ"צ ארד ברוורמן

המפקח הכללי
באמצעות מחלקת משמעת
נגד
הנאשם: פקד אשר אלגאלי
באמצעות בא כוחו – עוה"ד צחי צורי

גזר – דין

כללי

נגד הנאשם, קמב"ל בתחנת משטרה, הוגש כתב אישום מתוקן בשתי עבירות של התרשלות במילוי תפקיד, עבירה לפי סעיף 2 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו – 2006 (להלן: "התוספת"), ובשתי עבירות של מתן הצהרה כוזבת או דיווחים כוזבים בכל עניין הקשור לשירות במשטרה, עבירה לפי סעיף 11 לתוספת.

ביום 14.04.2024 הודה הנאשם, בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות שיוחסו לו, התביעה ביקשה להטיל על הנאשם עונשים של נזיפה חמורה, הורדה בדרגה בפועל של 4 חודשים, הורדה בדרגה על תנאי לשיקול דעת בית הדין וקנס כספי בסך 2000 ₪. ההגנה ביקשה להקל עם הנאשם.

לאחר שמיעת הטענות ודבר הנאשם החלטנו לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה.
- הורדה בדרגה אחת למשך 12 חודשים מתוכם 4 חודשים בפועל והיתרה על תנאי כאשר התנאי שהנאשם לא יעבור עבירה של מתן הצהרה כוזבת או דיווחים כוזבים (עבירה לפי סעיף 11 לתוספת הראשונה) ו/או עבירה של התרשלות במילוי תפקיד (עבירה לפי סעיף 2 לתוספת) שעניינה התייצבות הנאשם במקום העבודה וזאת תוך שנה מיום כניסת גזר דין זה תוקף, ויורשע בגינה במהלך התקופה או לאחריה.
- קנס כספי בסך 3000 ₪ שישולם ב-6 תשלומים חודשיים ורצופים.

בהסכמת הצדדים, סוכם כי נימוקי גזה"ד יינתנו בנפרד וישלחו לצדדים. להלן גזר הדין המלא.

מעובדות כתב האישום בו הודה והורשע הנאשם עולה כדלהלן:

א. חלק כללי:

1. במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, שירת הנאשם כקמב"ל בתחנת משטרת משגב (להלן: "התחנה") השייכת למרחב גליל במחוז צפון.
2. במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, הוריו של הנאשם התגוררו במושב (להלן: "בית הוריו") המצוי בטריטוריה של מרחב כנרת במחוז צפון.

3. לצורך ביצוע תפקידו, הוצמד לשימוש הנאשם רכב משטרתי שמספרו 17-647 (להלן: "הרכב המשטרתי").
4. בהתאם להוראות נוהל אג"מ 221.100.05 "נוהל קצינים ומפקדים תורנים במשטרה ישראל- יחידות טריטוריאליות", חל איסור על מפקדים וקצינים תורנים, לעזוב את השטח הטריטוריאלי של היחידה בזמן המשמרת (להלן: "הנוהל").
5. פרק זה מהווה חלק בלתי נפרד מכתב האישום.

אישום 1

א. העובדות:

1. במשמרת לילה שהחלה ביום 5.5.23 בשעה 17:00 והסתיימה ביום 6.5.23 בשעה 00:07, שימש הנאשם כקצין תורן בתחנה (להלן: "המשמרת").
2. במהלך המשמרת, בין השעות 00:21 ועד 06:51, שהה הנאשם בביתו בחריש.
3. במהלך המשמרת, סמוך לשעות 02:04 ו-04:55, התרחשו שני אירועי הצתה בעיר עראבה אשר נמצאת בתחום הטריטוריאלי של התחנה.
4. הנאשם לא התייצב באף אחת מזירות האירועים, ושהה במשך שעות ארוכות בביתו שמחוץ לשטח הטריטוריאלי של התחנה בזמן האירועים, בניגוד להנחיית מפקד התחנה סני"צ תמיר (להלן: "המת"ח"), לפיה קצין תורן לא יעזוב את גזרת התחנה ובניגוד לנוהל.
5. בהמשך לכך, בתאריך 6.5.23 בשעות הבוקר, הבחין המת"ח בעדכון מיסרונט לפיו בזירת הצתה אחת נכחה ניידת של תחנת משגב, ובזירת הצתה שנייה נכח ראש המשמרת בלבד, מבלי שניתנה התייחסות לנוכחות הנאשם בזירות.
6. בעקבות כך, פנה המת"ח לנאשם בהודעה שתוכנה: "בוקר טוב, אני מסתכל על שני אירועי הצתה במשגב במיסרונט. לפי המיסרונט לא היית באירועים?", והנאשם השיב: "אני דואג לתקן".
7. מיד לאחר מכן, פנה הנאשם למצודה ובהתאם לדיווח ולבקשתו, יצאה הודעה חדשה במיסרונט אשר תוכנה הוא: "גליל: מצודה: בהמשך לאירועי הצתות רכבים מהלילה בגזרת תחנת משגב קמב"ל היה במקום".
8. המת"ח אשר חשד כי שהנאשם לא נכח באירועי ההצתה, פנה ליומנאי התחנה ולאחר מכן לראש המשמרת אשר מסרו כי הנאשם עודכן ביחס לאירועי הלילה, אך לא נכח באירועים. בבדיקה שביצע המת"ח במערכת "תבל", עלה כי הרכב המשטרתי חנה כל אותה משמרת לילה בכתובת ביתו של הנאשם, בחריש.
9. בתאריך 7.5.23 פנה המת"ח לנאשם ושאל אותו מדוע לא נכח באירועי ההצתה החריגים, הנאשם השיב כי פנה למשל"ט וביקש לתקן זאת.
10. המת"ח הבהיר לנאשם כי ערך בדיקה בנושא ושאל אותו שוב לגבי נוכחותו בזירות. הנאשם חזר על כך שנכח בשתי זירות ההצתה, ומסר שמות של שני שוטרים אותם פגש בזירות האירועים. המת"ח ביקש מהנאשם שיתקשר לשוטרים אלה ובתגובה השיב הנאשם שינה את גרסתו וטען כי השניים עזבו לפני הגעתו לזירות.
11. המת"ח הוסיף ושאל את הנאשם, האם מישהו ראה אותו במשמרת, והנאשם השיב שהיה עסוק בענייני בילוש עם בלש אחר. או אז שאל המת"ח אם ר' משמרת בילוש ראה אותו במשמרת והנאשם לא השיב.

12. לאחר מספר פעמים שהנאשם חזר על טענתו בפני המת"ח כי נכח בזירות, הודה לבסוף הנאשם כי למעשה הוא לא הגיע לזירות אלא שהה בביתו.
13. במעשיו המתוארים לעיל, בכך שלמרות ששימש כקצין תורן, הנאשם לא נכח בשטח הטריטוריאלי של התחנה, כל זאת בניגוד להוראות הנוהל והוראת המת"ח, ובכך שהנאשם לא נכח בשתי זירות ההצתה ובמקום זאת שהה בביתו, התרשל הנאשם במילוי תפקידו.
14. במעשיו המתוארים לעיל, בכך שמסר דיווח שקרי למפקדו לפיו הוא נכח בשתי זירות ההצתה ואף דיווח למצודה דיווח שקרי על כך כאמור, דיווח הנאשם דיווח כוזב בעניין הקשור בשירותו במטרה.

אישום 2

א. העובדות:

1. במספר מועדים בהם שימש הנאשם כקצין תורן לילה בתחנה שהה הנאשם בבית הוריו, למשך מספר שעות המשמרת ודיווח עליהם כשעות עבודה. להלן פירוט המועדים, השעות שדווחו כשעות עבודה והשעות בהן שהה הנאשם בבית הוריו:

השעות בהן שהה הנאשם בבית הוריו ודיווח עליהן כשעות עבודה	שעות המשמרת שעליהן דיווח הנאשם כשעות עבודה	תאריך המשמרת	
21: 30-02: 00	17: 21-06: 30	27.4.2023-28.4.2023	.1
18: 30-21: 50	14: 26-06: 44	4.4.2023	.2
21: 00-23: 20	19: 08-06: 17	25.2.2023	.3
00: 00-04: 40	14: 06-05: 43	23.2.2023-24.2.2023	.4
21: 00-02: 40	17: 10-05: 39	1.2.2023-2.2.2023	.5
20: 44-04: 50	16: 06-08: 45	25.1.2023-26.1.2023	.6
21: 40-04: 55	13: 52-06: 15	23.1.2023-24.1.2023	.7
20: 26-01: 20	17: 41-06: 41	11.1.2023-12.1.2023	.8
19: 52-02: 06	13: 11-05: 55	30.11.2022-1.12.2022	.9
20: 59-22: 38	19: 27-06: 49	12.11.2022	.10
19: 47-04: 45	17: 11-06: 23	24.10.2022- 25.10.2022	.11
19: 48-23: 14	14: 58-05: 38	2.10.2022	.12
00: 11-04: 55 ; 19: 27-21: 26	15: 46-07: 15	28.9.2022-29.9.2022	.13
18: 28-20: 48	17: 01-05: 31	31.8.2022	.14
21: 05-05: 43	17: 31-06: 55	23.8.2022-24.8.2022	.15

2. בעקבות דיווחי הנוכחות המצוינים בסעיפים 2,3,4,6,9,10 בטבלה לעיל, נזקפו לטובת הנאשם 6 "פגרות חוב", וזאת למרות שבחלק משעות המשמרת נכח הנאשם בבית הוריו.
3. במעשיו המתוארים לעיל, בכך שלא נכח בשטח הטריטוריאלי של התחנה בעת ששימש כקצין תורן, ובמקום זאת, שהה במועדים המפורטים בטבלה במהלך משמרת, שעות ארוכות בבית הוריו, התרשל הנאשם במילוי תפקידו.

4. במעשיו המתוארים לעיל, בכך שבמספר רב של מועדים המפורטים בטבלה, במשך שעות ארוכות שהה הנאשם בבית הוריו במהלך משמרת ודיווח על כך בדיווחי הנוכחות כשעות עבודה, דיווח הנאשם דיווח כוזב בעניין הקשור בשירותו במשטרה.

לאור הודאתו באמור לעיל, הורשע הנאשם בשתי עבירות לפי סעיף 2 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה תשס"ו – 2006, התרשלות במילוי תפקיד ובשתי עבירות לפי סעיף 11 לתוספת, מתן הצהרה כוזבת או דיווחים כוזבים בכל עניין הקשור לשירות במשטרה.

טיעוני התביעה לעונש

התובעת הגישה הכרעת דין שניתנה כנגד הנאשם בתיק פלילי בבית משפט שלום בחיפה במסגרתו הודה, בהסדר טיעון עם מח"ש, בכתב האישום המתוקן הכולל עבירת תקיפה סתם ונקבע כי ביצע את המיוחס לו, כמו כן הוגש גיליון משמעותי הנקי מכל עבר משמעותי מלבד אירוע התקיפה האמור.

הנאשם הורשע בשני אישומים המייחסים לו עבירות של התרשלות בתפקיד ודיווח כוזב בעניין הקשור למשטרה. מהאישום הראשון עולה כי בעת שהנאשם שימש כקצין תורן במהלך משמרת לילה, שהה בבית הוריו 6 וחצי שעות בניגוד לנוהל ולהנחיית המת"ח ולא התייצב לשני אירועים של הצתות שהתרחשו במהלך המשמרת. בהמשך, דיווח בכזב כי נכח באירועים ובשיחה עם מפקדו חזר שוב ושוב על גרסתו הכוזבת עד שהודה. מעובדות האישום השני עולה כי ב-15 הזדמנויות שונות הנאשם שהה בבית הוריו משך שעות ארוכות, זאת במהלך משמרת וכאשר הוא משמש קצין תורן. מדובר על 76 שעות במצטבר שדווחו בכזב ע"י הנאשם ובגינן נצברו לזכותו 6 פגרות חוב.

כל אחת מהעבירות בהן הורשע הנאשם חמורות לכשעצמן, קל וחמור משקלן המצטבר. הנאשם פעל בניגוד לערכי הארגון שאמינות ויושרה הן נר לרגליו, המהווים תנאי הכרחי לפעילותו התקינה. במעשיו יש יסוד של מרמה וחוסר ניקיון כפיים, מתוקף תפקידו כקצין היה עליו לפעול באחריות, ביושר ולשמש דוגמה אישית ובאלה כשל.

כתב האישום מגלה דפוס פעולה בעייתי לפיו הנאשם ניצל את המערכת ואת אמון מפקדיו. הפגיעה בתדמית הארגון בדמות המפקד ובאמון שהארגון נותן בשוטרי ברורה וחמורה. בהיבט המשמעותי אמרה התובעת כי הערכותיו התקופתיות טובות. לאור האמור עתרה התביעה לעונשים של נזיפה חמורה, הורדה בדרגה אחת בפועל למשך 4 חודשים קנס בגובה 3000 ₪ והורדה ע"ת.

טיעוני ההגנה לעונש

הסנגור הביעה התנצלות וחרטה עמוקה בשם הנאשם, הוא אמר כי הנאשם מתבייש ומרכין ראשו לנוכח האשמות נגדו. הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו. לדברי הסנגור הוא אינו מצדיק את מעשי הנאשם אלא רוצה להעמידם בהקשר ובמסגרת הנכונה. הנאשם קצין משטרה מצטיין, הוא שירת שירות צבאי כלוחם בסיירת גולני ובמהלך שירותו סיכן את חייו לא אחת.

הנאשם בעל תואר ראשון במדעי הרוח ותואר שני ביהדות.

בהערכותיו התקופתיות הוא מוערך בציונים גבוהים ונכתבו בהם דברי שבח והערכה ממפקדיו. הסנגור הגיש תעודות הצטיינות, קיצור פז"ם, עותקים מראיונות סיכום תקופה שם מתייחסים מפקדיו של הנאשם לאיכויותיו של הקצין ועוד. הסנגור אמר כי שני עדי אופי היו מתוכננים להגיע אולם בשל הנחיית ממ"ז בעקבות מצב הכוננות בו מצויה המשטרה עקב מלחמת חרבות ברזל לא יכלו להגיע ועל כן ההגנה הגישה את עדותם בכתב.

ההגנה מתחה ביקורת על המשטרה ככלל ומח' משמעת בפרט, לטענתו במחלקה נוהגים באיפה ואיפה בין משרתי הארגון כאשר ככל ומעמד השוטר רם יותר כך נטיית המשטרה ומחלקת משמעת בפרט היא לא להתייחס למעשיו באופן אובייקטיבי. באשר לרקעו האישי של הנאשם אמר הסנגור כי הנאשם בן 36, נשוי ואב 2, הנאשם משרת בארגון מזה 13 שנים ועשייתו מפוארת.

טיב השירות של הנאשם מדבר בעד עצמו. לטענת הסנגור הכרעת הדין הפלילית שציננה התובעת בעניינו של הנאשם היא ללא הרשעה וההליך עודנו בעיצומו כך שלא ניתן לגזור ממקרה זה למקרה דנן.

לעניין העתירה העונשית הסנגור סבר כי העונש אליו עתרה התביעה חמור וקשה ואינו הולם בנסיבות העניין. לפיכך ביקש הסנגור כי ביה"ד יסתפק בעונש קל בהרבה לשיקול דעת ביה"ד.

דבר הנאשם

הנאשם הביע חרטה עמוקה והתנצל על מעשיו. הנאשם סיפר כי הוא התגייס לצה"ל בשנת 2006 כלוחם בסיירת גולני ואף הדריך בתנועה לנוער בסיכון בשם "אחרי" ארגון המתווה דרך לנערים בסיכון ומשפיע עליהם להתגייס לצה"ל. הנאשם היה חניך במכינה קדם צבאית בקצרין וכל חייו חלם להיות מפקד משטרה וכבר בעת גיוסו לארגון, שאיפתו לפיקוד היתה ברורה. הנאשם אמר כי לא העלה על דעתו כי יעמוד בפני דין משמעת. הוא לקח אחריות על מעשיו ואמר כי חטא. הנאשם סיפר כי עבר תקופה קשה בשל כתב האישום שהוגש נגדו המציאות החדשה הייתה לו זרה וקשה, הוא התמודד עם קשיים נפשיים וכל שרצה זה כתף תומכת מהוריו. הנאשם אמר כי הוא רוצה להמשיך ולתרום לארגון, לבלוט ולהצטיין. הנאשם הדגיש כי הוא לוקח אחריות על מעשיו וביקש מביה"ד לדון אותו לפנים משורת הדין.

דין והכרעה

בראשית הדברים נתייחס לטענת ההגנה בדבר אכיפה מפלה. נטען כי קצינים בכירים מופלים בעוד אחרים עומדים לדין. כפי שאמרנו גם בדיון, המקום להעלות טענת אפליה, אכיפה בררנית, הינו בטענות מקדמיות. ככול שהטענה נטענת בשלב המקדמי, על ההגנה להוכיח כי הנאשם אכן הופלה לעומת אחרים. הדגש הוא על "הוכחה" - מסד עובדתי מבוסס, גם אם לא שלם לגמרי, התומך בטענת האפליה, להבדיל מכותרות/מסקנות. למותר לציין כי במקרה זה הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן. בנוסף, ככול שתכליתן של הדוגמאות הנטענות על ידי ההגנה לשמש כטיעון להקלה בעונש, להבדיל מטענה מקדמית פורמאלית, גם אז נדרשת ההגנה להביא עובדות ולא מסקנות.

האישום הראשון בכתב האישום מתאר משמרת לילה בה הנאשם משמש קצין תורן בתחנה, במהלך רוב שעות המשמרת שוהה הנאשם בביתו שאינו נמצא בתחום הטריטוריאלי של התחנה ובניגוד

להנחיית מת"ח התחנה לפיה, קצין תורן לא יעזוב את גזרת התחנה. פעמיים במהלך המשמרת מתרחשים שני אירועי הצתה, הנאשם בוחר שלא להגיע למקום האירועים כמצופה ממנו.

בבוקר הבחין המת"ח דרך עדכון במיסרונט כי לא הייתה כל התייחסות מצד הנאשם לאירועים. בעקבות כך פנה המת"ח לנאשם בשאלה האם לא נכח באירועים. הנאשם בתגובה אמר כי הוא "דואג לתקן" וכתב דיווח שקרי לפיו הוא נכח במקום. מבירורים שעשה המת"ח הוא הבין שהנאשם לא נכח באירועים ומשהטיח בנאשם את עובדות התחקיר הנאשם דבק בעמדתו השקרית פעם אחר פעם באומרו כי כן נכח ואף טען כי חבריו השוטרים יעידו על כך. רק לאחר לחץ מצד המת"ח, הודה הנאשם כי שיקר וכי הוא לא נכח באירועים כלל.

באישום השני מתוארים 15 מועדים שונים בהן הנאשם משמש כקצין תורן ושהה בזמן המשמרת בבית הוריו שלא נמצא בגזרת התחנה ובניגוד להוראת המת"ח המוזכרת לעיל. הסכום המצטבר של השעות עומד על 70 וכמה שעות בהן דיווח הנאשם כי הוא במשמרת ובפועל שהה בבית הוריו, בעקבות חלק מדיווחי הנוכחות צבר הנאשם 6 "פגרות חוב" לזכותו. בחלק מהמקרים, שהיה בבית הוריו היתה מעל 7 שעות ובמקרה אחד (24.10.22-25.10.22) כמעט 9 שעות!.

התמונה העולה מקריאת כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם חמורה וחריגה. חריגה במספר הדיווחים הכוזבים עליהם דיווח, חריגה במשך הזמן בו התנהל הנאשם בדרך זו (כמעט שנה), כאשר במצטבר הוא מדווח על 70 וכמה שעות שבהן לא היה נוכח, חריגה בשקריו בנוגע להתייצבותו בזירות הצתה למרות שלא נכח בהם וחריגה בבחירה של הקצין להמשיך לדבוק בעמדתו השקרית פעם אחר פעם במצח נחושה אל מול מפקדו.

חומרה יתרה אנו מוצאים בכוונתו שיש להתנהל בינו לבין מפקדו בשאלת הגעתו/אי הגעתו לשתי זירות הצתה. הנאשם משקר למפקדו לפחות 6 פעמים – ראו סעיפים 6, 9, 10 (פעמיים), 11, 12 לאישום הראשון. הרושם המצטייר מקריאת דו השיח בין הנאשם למפקדו מלמד כי הנאשם החל להסתבך בשקר ובמקום להודות מייד המשיך לבדות מליבו ולהמציא הסברים להימצאותו בזירה על אף שלא נצפה בה. מצופה משוטר ועל אחת כמה וכמה מקצין, לדבוק באמת גם כשאינה נוחה.

המוטיב העובר כחוט השני בשני האישומים המופעים בכתב האישום הוא, תרבות השקר אותה סיגל הנאשם לעצמו, הן בדיווחים הכוזבים אותם דיווח פעם אחר פעם משך 15 פעמים ולאורך זמן, והן בגירסותיו השקריות שהשמיע בפני מפקדו ושכתב בדוחות הפעולה. אין מדובר במעידה חד פעמית שהיא חמורה לכשעצמה, אולם ניתן בנסיבות מסוימות להתייחס אליה לעיתים בהבנה. מדובר בהתנהלות של ממש, כמעט "דרך חיים" שסיגל הנאשם לעצמו בתקופה שמאוגוסט 2022 ועד מאי 2023 וכמאמר חז"ל (בתלמוד בבלי, מסכת קידושין דף מ עמוד א) "כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה נעשית לו כהיתר" ובמקרה זה - כהרגל.

עוד מוטיב מרכזי בהתנהלות הנאשם הוא התרשלות הנאשם במילוי תפקידו. רשלנות באי ציות לפקודות ולנהלים. רשלנות רבתי בכך שכפי שמתואר באישום 1, עת הנאשם משמש קצין תורן מתקבלים שני דיווחים על הצתות והנאשם אינו פועל כמצופה ממנו ולא נדרש למקום האירועים. או

משום שלא היה בהאזנה לגל הקשר, או חמור מכך, ששמע את הדיווחים ובכל אופן בחר שלא לעשות דבר.

בעובדת היות הנאשם קצין המפקד על פקודים מצאנו נסיבה לחומרה. אם לא די רק בחטאו האישי, העובדה שפקודיו רואים בו דמות לחיקוי מהווה חטא על פשע. פקודים לומדים ממעשי מפקדיהם, כמו גם מיחס מפקדיהם לנהלים ולפקודות המשטרה. הצפייה מקצין היא לשמור באדיקות על הפקודות והנהלים ולהתנהל בשום שכל ובמשנה זהירות. הנאשם חטא אל מול פקודיו כאשר אלו רואים את התנהלותו ולומדים כיצד לנהוג וכמאמר התלמוד "אם בארזים נפלה שלהבת מה יעשו אזובי הקיר?" (תלמוד בבלי מסכת מועד קטן דף כ"ה עמוד ב).

בתיק ביד"מ 82/12 בעניינו של קצין בכיר בדרגת תת ניצב, שלא דיווח בדבר מידע אודות הטרדה מינית שהובאה לידיעתו וכן במסירת מידע כוזב בחקירתו במח"ש, נקבע:

"למותר לציין כי אחת מאושיות הארגון, בהיותו גוף אוכף חוק היא אמינות והיצמדות לאמת, אשר על כן מצופה מכל שוטר להקפיד הקפדה יתרה על מסירת מידע אמין ואמיתי, באופן המשקף נאמנה את האמת העובדתית... הדברים מקבלים משנה תוקף, כאשר מדובר בקצין המשתייך לשורת הקצונה הבכירה ביותר במשטרת ישראל. הקצונה מכתובה נורמות התנהגות וערכים של רמת ביצוע ומקרינה ערכים על כלל המשרתים במשטרה"

ובביד"מ 75/12:

"כידוע, מקצין משטרה שהינו מפקד נדרשת אחריות רבה ומעמיקה. ככל שהוא בכיר יותר במעמדו ובתפקידו, כך עולה רמת הציפיות ממנו. הוא אינו רק דמות בעלת סמכות, עליו לשמש דוגמא ומופת לפקודיו ולהטמיע בהם ערכים ונורמות התנהגות."

דברים שנאמרו בעניין זה ע"י שופטי בית הדין הצבאי לערעורים בשורת פסקי דין, אודות מאפייני הקצונה בצה"ל, יפים גם בנוגע לקציני משטרת ישראל:

"... בידי הקצין מופקדת אחריות כבדה. מותר הקצין מן החייל במנהיגותו, באחריותו היתרה, בדוגמא האישית. חובותיו של הקצין הן במישור האופקי והאנכי גם יחד. הקצין חב חובת אמון לפקודיו, למפקדיו ולמקביליו בשדרת הפיקוד. הוא חב חובת אמון לבני המשפחות של פקודיו ולעם ישראל כולו... על המפקד להיות סמל ומופת לפקודיו בהילוכו, בנורמות ההתנהגות שלו, במקצועיותו, בכל אשר יפנה ויעשה. מעילה באמון מצד המפקד משליכה על הזכות ועל היכולת להמשיך ולשאת בדרגתו..." (ראה ע/ 74/09 בעניין משה תמיר ו- ע/ 144/06 בעניין התובע הצבאי הראשי נ' סרן בוטביה)"

במעשיו פגע הנאשם בהתנהלותה התקינה של המשטרה ובערכי המשטרה שיושרה ואמירת אמת היא נר לרגליהם, ובראשם ערך אמינות הדיווח. בכך שצבר לזכותו 6 פגרות חוב כתולדה מדיווח כוזב על שעות עבודה שבפועל לא עבד בהן, יש יסוד של מרמה והפרת אמונים כלפי הארגון ומפקדיו.

כך נכתב בביד"מ 104/10 :

"אין להכביר במילים על החשיבות שיש לייחס לאמינות ולדיוק בכל הנוגע לחובת הדיווח וזאת בכל תחומי עיסוקו של איש משטרה.

כשמדובר בדיווח של שוטר על זמני נוכחותו בעבודה, לדיווח יש משמעות הן באשר לשכר לו זכאי השוטר, ימי חופשה שיש לנכות לו בשל שעות חסרות וכו' והן בשל חובות או זכויות הנובעות מהיותו בתפקיד בקרות אירוע כזה או אחר דוגמת תאונה או פציעה. במקרים אלו, לכל פער בזמנים, ולו הקטן ביותר, עלולה להיות משמעות קריטית. אשר על כן נקבעו בנושא זה הוראות והנחיות דוקניות ובהן פירוט אחריות וסמכויות המפקדים. על המפקד מוטלת חובה לוודא כי הפרטים המופיעים בדיווחי פקודיו נכונים, קל וחומר בדיווחים הנוגעים לעצמו."

דווקא מכתבי ההמלצה ותעודות הנאשם מלמדות על פער בלתי נתפס ולא מובן בין הכתוב בהן לבין התנהלות הנאשם כפי שמשתקפת מכתב האישום, כאמור מדובר בדפוס פעולה של ממש שליבת חומרתה היא דיווחים כוזבים במשך זמן רב. על כך יש להוסיף התיק הפלילי העומד כנגד הנאשם בו נקבע, במסגרת עסקת טיעון והגשת כתב אישום מתוקן, שהנאשם תקף סתם את המתלונן וכן כי הוסיף בדו"ח הפעולה שרשם בעקבות האירוע תיאור שכפי שנכתב בכתב האישום המתוקן - "למרות שידע שלא כך היו הדברים". יודגש כי על תיאור הדברים בדו"ח הנאשם לא הורשע, אך הוא הודה בהם. הרישום בדו"ח הפעולה עולה בקנה אחד עם מעשיו של הנאשם בכתב האישום שבפנינו. אנו מקבלים את עמדת ההגנה ולפיה מדובר בתיק לא חלוט, אך אין להתעלם מהעובדה שמדובר בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר, והנאשם הודה בו.

שקלנו האם לא יהיה נכון, במקרה זה, לסטות לחומרה מעמדתה העונשית של התביעה וזאת לאור מכלול מעשיו של הנאשם המפורטים בכתב האישום, אך לאחר שקלול כלל הראיות והטיעונים לקולא ולחומרא הגענו לכלל דעה כי במקרה זה נכון להסתפק בעמדתה העונשית של התביעה, במלואה.

לאור האמור החלטנו להטיל על הנאשם את העונשים הבאים :

- נזיפה חמורה.
- הורדה בדרגה אחת למשך 12 חודשים מתוכם 4 חודשים בפועל והיתרה על תנאי כאשר התנאי שהנאשם לא יעבור עבירה של מתן הצהרה כוזבת או דיווחים כוזבים (עבירה לפי סעיף 11 לתוספת הראשונה) ו/או עבירה של התרשלות במילוי תפקיד (עבירה לפי סעיף 2 לתוספת) שעניינה התייצבות הנאשם במקום העבודה וזאת תוך שנה מיום כניסת גזר דין זה תוקף, ויורשע בגינה במהלך התקופה או לאחריה.

- קנס כספי בסך 3000 ₪ שישולם ב-6 תשלומים חודשיים ורצופים.

ניתן היום כ' באייר תשפ"ד, 28/5/2024, בלשכה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופט _____
סניצ ניסים כחלון   תניצ אברהם פרנקל   סניצ ארד ברורמן

בפני: ראש ההרכב תת ניצב אברהם פרנקל
השופט – סגן ניצב ניסים כחלון
השופט – נצ"מ יגל פינק

המפקח הכללי
באמצעות מחלקת משמעת

נגד
הנאשם: רנ"ג (גימלאי) שמשון נגב
באמצעות בא כוחו – עוה"ד גיורא מלול

גזר – דין

כללי

נגד הנאשם, רכז יחידת בוחני תנועה ארצי, הוגש כתב אישום בעבירה של התנהגות שאינה הולמת שוטר ושיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה, עבירה לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו-2006.

ביום 14.04.2024 הודה הנאשם, בכתב האישום מתוקן והורשע בעבירה שיוחסה לו. ביום 12.05.2024 נשמעו הטיעונים לעונש. התביעה ביקשה להטיל על הנאשם עונשים של נזיפה חמורה וקנס בסך 5,000 ₪. ההגנה ביקשה להסתפק בעונש של נזיפה חמורה. יצוין שביום הגשת כתב האישום הנאשם כבר היה בסטטוס של גימלאי וכבר לא שירת בפועל במשטרה. העמדתו לדין נעשתה מכוח סעיף 14 לחוק המשטרה התשס"ו – 2006.

לאחר שמיעת הטיעונים ודברי הנאשם החלטנו להטיל עליו את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה.
  - קנס בסך 4,000 ₪ שישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים.
- בהסכמת הצדדים, סוכם כי נימוקי גזה"ד יינתנו בנפרד ויישלחו לצדדים. להלן גזר הדין המלא.

מעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע הנאשם עולה כדלהלן:

א. חלק כללי

1. במועד הרלוונטי לכתב האישום שירת הנאשם כרכז יחידת בוחני תנועה ארצי במדור תאונות דרכים באגף התנועה. כלל בוחני התנועה כפופים מקצועית למדור תאונות דרכים באגף התנועה.
2. במסגרת תפקידו היה הנאשם אמון בין היתר, על מתן הדרכות מקצועיות ליחידת בוחני התנועה במרחב לכיש ועל ביצוע בקורות מקצועיות לבוחנים בכל הארץ בכלל, ולבוחנים במרחב לכיש בפרט. בנוסף, הנאשם היה אחראי על כתיבת נהלים בתחום עיסוקו ועל

מתן הרצאות בהשתלמויות מקצועיות ובהשתלמויות בוחני תנועה ברחבי הארץ, ואף שימש כמדריך בקורס בוחני תנועה.

3. האזרחית ד. (להלן: "ד." או "האחות") הינה בת דודתו של הנאשם, והוא נהג לכנותה ולהציגה בפני אחרים כאחותו בשל הקרבה בין השניים.

4. במועד הרלוונטי לכתב האישום, שירתו המפורטים להלן בתפקידים הבאים וששרו בינם לבין הנאשם יחסי עבודה מקצועיים על רקע תפקידו הבכיר של הנאשם כמתואר בסעיף 2 לכתב אישום זה:

א. רפ"ק (לשעבר) עדי שירתה כראש מחלק תאונות דרכים של מרחב לכיש (להלן: "הקצינה עדי"). בנוסף ליחסי העבודה המקצועיים בין הקצינה עדי לנאשם, הייתה ביניהם גם היכרות קודמת על רקע מקצועי והוא אף שימש כמדריך המקצועי של הקצינה עדי במסגרת קורס בוחני תנועה שבו השתתפה כחניכה.

ב. רניג יגאל (להלן: "רכז הבוחנים יגאל" או "יגאל") שירת כרכז בוחני תנועה במרחב לכיש. נוסף ליחסי העבודה המקצועיים, בינו לנאשם קיימת היכרות רבת שנים על רקע מקצועי.

ג. רס"מ אולס (להלן: "הבוחן אולס" או "אולס") שירת כבוחן תנועה בשלוחת בוחנים לכיש.

ד. רס"ר יוסי (להלן: "הבוחן אסי" או "אסי") שירת כבוחן תנועה בשלוחת בוחנים לכיש.

5. סעיף 47 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א – 1961 (להלן: "הפקודה") מסמיך קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה לפסול רישיון נהיגה לנהג שעבר עבירה מן העבירות המפורטות בתוספת הרביעית לפקודה, במידה וקיים יסוד סביר להניח כי יוגש נגדו כתב אישום בגין אותה עבירה. נוהל את"ן 02.231.20 "פסילה מנהלית" קובע, בין היתר, כי בטרם יוחלט על פסילת רישיונו של נהג, יקוים לו שימוע בפני קצין משטרה.

ב. העובדות:

1. ביום 31.1.22 התרחשה תאונת דרכים באשדוד בה הייתה מעורבת ד. בעת שנהגה ברכבה.

2. בתאריך 1.2.22, סמוך לשעה 10:57, התקשרה ד. לנאשם, סיפרה לו שהייתה מעורבת בתאונת דרכים, וכן אמרה לו "אחותך עשתה קצת טעות, משהו ולכן היא צריכה את העזרה עם מה שאפשר". בהמשך השיחה, שאל הנאשם את ד. האם היא הייתה אצל חוקרים, וזו ענתה שלא.

3. בהמשך למתואר לעיל, סמוך לשעה 01:11, התקשר הנאשם לרכז הבוחנים יגאל, סיפר לו שאחותו הייתה מעורבת בתאונת דרכים, ושאל אותו אם היא צריכה למסור עדות ואם נפתח תיק. הנאשם ביקש לקבל עדכון בנושא, ויגאל אמר לו שהוא יבדוק ויעדכן אותו.

4. בהמשך למתואר לעיל, סמוך לשעה 21:11, התקיימה שיחת טלפון נוספת בין הנאשם לבין ד., במהלכה ניסה הנאשם להרגיע את ד., ובין היתר אמר לה את הדברים הבאים: "כבר בודקים לי... אני כבר דיברתי עם הקצינים שם וכל זה. כבר בודקים לי מה מי מו... גם אם אני לא אזרח אני אבוא איתך לתביעות, אני יודע לדבר שמה, אני יודע איך העסק הזה מתנהל... זה בטיפול שלי זה בליווי שלי, בכל רגע נתון אני אלוה אותך... כשתגיעי לחקירה הם כבר יודעים שאת אחותי, שתביני הם יודעים שאת אחותי, אף אחד מהם לא יעז לפתוח עלייך או לצעוק או שום דבר, הם יהיו מנומסים אלייך כי הם יודעים דבר אחד, את אחותי... את לא צריכה להגיד שום דבר, תני לי לבדוק את הרקע אני אחרי זה אני אגיד לך מה מו מי... מספיק שהשם שלי נמצא בחלל החדר זה מספיק... מי שצריך לדעת יודע כבר, הכל בסדר".

5. בתאריך 2.2.22, סמוך לשעה 12:08, התקשר רכז הבוחנים יגאל לנאשם, אמר לו שלא "שכח אותו" ושאלס מטפל באירוע של ד.. במהלך השיחה עדכן הנאשם את יגאל שהוא הרגיע את ד., שהיא הייתה "בלחץ אטומי אחרי 33 שנים שיש לה עבר נקי", והשניים סיכמו שהיא תגיע לחקירה יחד עם שתי אחיות נוספות שהיו עמה ברכב בעת התאונה. בהקשר לכך אמר יגאל לנאשם: "אין בעיה יש גם מצלמה אם אני לא טועה", והנאשם השיב: "נשמה, עם מה שיש נתמודד... מה... בוא... פרופורציות, פרופורציות, מבין... פרופורציות אוקיי?", ויגאל השיב "אין בעיה".

6. בהמשך, סמוך לשעה 11:11, התקשר הנאשם לרכז הבוחנים יגאל, שאל אותו אם הוא ראה את אחותו ויגאל השיב לו בחיוב ואמר לו שאסי מטפל בה. בתגובה, אמר לו הנאשם: "הכל טוב רק אה... שמור עליה זאת אחותי אין לי עוד אחיות".

7. בהמשך, סמוך לשעה 39:12, התקשר הנאשם לד., שוחח עמה בטלפון ובתוך כך אמרה לו ד. שהיא נמצאת עם אסי סבג. הנאשם ביקש מד. שתיתן לו לדבר עם הבוחן אסי, וניהל עמו את השיחה הבאה כשהטלפון במצב "רמקול" ובנוכחותה של ד.:

נאשם: "מה נשמע?"

אסי: "מי זה?"

נאשם: "נגב"

אסי: "מה אתה קשור?"

נאשם: "מה מה אני קשור זאת אחותי" וביקש מאסי להיות "נחמד" לד..

....

אסי: "אז תדבר עם עדי שלא תיקח לה את הרישיון"

נאשם: "אה למה יש סיכוי? למה אתה מכניס אותה לשימוע?"

אסי: "אני חייב להכניס אותה לשימוע, למה יש לי דיבור בזה בכלל"

נאשם: "אז אני הולך לדבר, אני מדבר עם עדי"

אסי: "אם יגאל היה פה הייתי מדבר עם יגאל"

נאשם: "יגאל יודע יגאל יודע"

אסי: "אז חכה אני אראה אם יגאל פה, חכה כי ראיתי אותו יוצא מקודם"

נאשם: "עזוב יגאל יודע אני אדבר עם עדי"

8. באותו היום, בין השעות 13:51 - 14:28, נחקרה ד. תחת אזהרה על ידי הבוחן אסי, בחשד לכך שנכנסה לצומת שאינה פנויה באור אדום, נסיעה בניגוד לחץ ובכך חסמה את דרכו של אופנוע.

9. באותו היום, סמוך לשעה 14:48 שלח הנאשם לקצינה עדי הודעת וואטסאפ ובה כתב: "עדי נא להתחשב גם ככה היא סובלת שהיא אחותי". בתגובה לכך, שלחה לו הקצינה עדי סמלון צוחק וכתבה לו "הרגת אותי".

10. בתאריך 3.2.22 בשעה 10:38 שוחחה ד. עם הנאשם בטלפון ואמרה לו שהתקשרו אליה מהמטטרה ואמרו לה שהיא צריכה להגיע ולהיחקר בשנית.

11. באותו היום, בשעה שאינה ידועה למאשים, התקשר הנאשם לבוחן אולס וזה לא ענה לו.

12. באותו היום, בשעה 10:41 התקשר הנאשם לרכז הבוחנים יגאל ואמר לו את הדברים הבאים: "קודם כל תודה רבה. קודם כל לפני הכל. עזוב אותך, עצם העובדה שזה חיוך וזה... אתה יודע, היא רגועה עזוב. עצם העובדה שהיא רגועה, מבין? זה מה שחשוב לי. עזוב אותך עם השאר אני אתמודד, אני לא מתרגש מזה אתה מבין? הנקודה היא שהיא הייתה לחוצה, היא דיברה איתי במינימום היא הרגה בן אדם, יענו, יענו". בהמשך השיחה, אמר הנאשם לרכז הבוחנים יגאל שד. אמרו לו שזמנה לחקירה בשנית, שאל אותו אם הבוחן אולס רוצה לחקור אותה בשנית, ואם ייתכן שהבוחן אולס לא שם לב שהיא כבר נחקרה. רכז הבוחנים יגאל השיב לו שהוא יבדוק והנאשם ביקש לקבל עדכון.

13. בתאריך 5.2.22, סמוך לשעה 17:04, שוחח הנאשם עם ד. בטלפון, היא אמרה לו שהיא לחוצה והוא ניסה להרגיעה, ובתוך כך אמר לה: "אח שלך הוא רכז בוחנים ארצי, מי יותר מעורב בדברים... אני רכז בוחנים ארצי אני מעל כל החוקרים שהיו שמה, הם יודעים, השם שלי נמצא באוויר, הכל בסדר".

14. בתאריך 6.2.22, סמוך לשעה 19:05, שוחחו הנאשם ורכז הבוחנים יגאל בטלפון, במהלך השיחה מסר יגאל לנאשם שד. תגיע לחקירה נוספת "ארבע-חמש שאלות, לא משהו רציני".

15. בתאריך 6.2.22, חקר הבוחן אולס את ד. תחת אזהרה בנוגע לתאונה בה הייתה מעורבת וכן בחשד לשיבוש הליכי חקירה בכל הנוגע לקשר שלה עם הנאשם בקשר לאירוע והחקירה. בסיום החקירה, התקשרה ד. לנאשם ועדכנה אותו אודות החקירה ותוכנה.

16. בהמשך, סמוך לשעה 8:41, התקשר הנאשם לרכז הבוחנים יגאל ושאל האם צריכים אותו לחקירה וכן אמר: "לפי השאלות אה...יש טענה לשיבוש שאני עשיתי אז אין לי בעיה לבוא לחקירה אם אתם רוצים", בהמשך הוסיף: "בואי, יגאל, בוא נעשה סדר אוקי?...אני עדיין אח שלה. ברגע שהיא מעורבת בתאונה זה הכי טבעי שתרים טלפון אלי...הכי טבעי שהיא תרים טלפון אליי, למה אחים שלו לא מרימים אליו טלפון? עכשיו אני דיברתי איתך, אני אמרתי לך לא לפתוח תיק? אני אמרתי לך לעשות משהו לא חוקי? אמרתי לך? הכל חוקי...כולה מדובר בתאונת דרכים, פרופורציות אחי, פרופורציות...יש צילום מה אני יכול לשבש?...עכשיו הוא הלחיץ אותה...היא אומרת לי שמשון אני לא רוצה לסכן את העבודה שלך...עוד פעם, אני לא מתערב בזה כולה אמרתי תהיו נחמדים אליה, לא מעבר לזה...אז אם הוא יקרא לי שייקח בחשבון הכל מוקלט אצלי, כולל השיחות שהיא התקשרה אליי". במהלך השיחה ניסה רכז הבוחנים יגאל להרגיע את הנאשם, השמיץ את הבוחן אולס ואף קילל אותו, ולבסוף אמר לנאשם שיערב את מפקדיו בנוגע להתנהלותו של הבוחן אולס.

17. במעשיו המתוארים לעיל, בכך שהנאשם יצר מצג בפני ד. לפיו נוכח תפקידו במשטרה והיותה קרובת משפחתו, תביא לכך שהיא תקבל יחס מועדף בחקירתה במשטרה, בכך שהנאשם שלח הודעה לקצינה עדי בה ביקש ממנה להתחשב בד. במעמד השימוע שאמור היה להיערך לה, בכך שהנאשם שוחח עם הבוחן אסי כאשר ד. מאזינה וביקש ממנו לקבל פרטים אודות החקירה, ובכך שהנאשם התקשר לרכז הבוחנים יגאל וביקש לקבל פרטים ועדכונים אודות החקירה של ד., וכן בכך ששוחח עם ד. ועם רכז הבוחנים יגאל אודות עבירת השיבוש שחקר הבוחן אולס, הכל בזמן ששוררים יחסי עבודה מקצועיים בין הנאשם לבין הקצינה עדי, רכז הבוחנים יגאל והבוחנים אולס ואסי מיחידת בוחני התנועה במרחב לכיש, ניצל הנאשם את בכירותו המקצועית במשטרה, תפקידו והיכרותו עם הגורמים שהיו אמונים על החקירה, התערב בחקירת ד. בניסיון להשפיע ולקדם את ענייניה האישיים של קרובת משפחתו במסגרת החקירה האמורה, בין במישרין ובין בעקיפין, ובכך התנהג באופן שאינו הולם שוטר ושיש בו כדי לפגוע בתדמית המשטרה.

לאור הודאתו באמור לעיל, הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה תשס"ו – 2006, התנהגות שאינה הולמת שוטר ושיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה.

טיעוני התביעה לעונש

הוגש גיליון משמעותי והערכות תקופתיות.

הנאשם הורשע בעבירה של התנהגות שאינה הולמת בכך שהתערב בצורה פסולה בחקירתה של בת דודתו, ובתוך כך יצר קשר עם בוחנים במרחב לכיש ועם הקצינה עדי וביקש לקבל עדכונים בדבר החקירה ויצר מצג בפני בת דודתו כי נוכח תפקידו והקרבה המשפחתית ביניהם היא תזכה לייחס מועדף מהבוחנים.

התביעה טענה כי מעשיו של הנאשם פסולים, עומדים בניגוד לנורמות המצופות משוטר, קל וחומר משוטר ותיק. הנאשם פעל בניגוד לערכי הארגון שניקיון כפיים ושוויון בפני החוק הינם נר לרגליו. היה מצופה כי הנאשם ימנע מלהתערב בעבודת החוקר או לשאול בעניין שקרובת משפחתו מעורבת בו ועל אחת כמה וכמה כאשר המטפלים בעניין כפופים לו מקצועית. התערבותו העמידה את הבוחנים במצב בעייתי ויצרה מצג שווא לפיו קרובים זוכים לייחס מועדף במשטרה, יחס אליו לא זוכים אזרחים מן השורה. מצג הפוגע בעקרון השוויון בתדמית הארגון ובאמון הציבור בו. הרצון לסייע לקרוב משפחה הוא מובן וטבעי, אך כאשר הרקע הוא מעורבות משטרתית מוטב היה כי הנאשם לא היה מתקרב לאישור הסיכון של גבולות המותר והאסור. יש להעביר לכלל השוטרים מסר ברור כי אל להם להתערב בעניינים משטרתיים בהם מעורבים קרוביהם בין במישרין ובין בעקיפין.

לחומרא, זקפה התביעה לרעת הנאשם את עובדת היותו בכיר וותיק ואחראי על מתן הדרכות מקצועיות ובקורות לבוחנים איתם דיבר. כמו כן את העובדה כי התערבותו לא הייתה חד פעמית אל מול גורם אחד, אלא במספר ערוצים ומספר פניות.

לקולא ציינה התביעה את שיתוף פעולתו במח"ש כמו גם את לקיחת האחריות על מעשיו והחיסכון בזמן שיפוטי.

בהיבט המשמעותי טענה התביעה כי שירותו חיובי כפי שמשקף בהערכות התקופתיות בעניינו. לחובת הנאשם הרשעה שלא ממין העניין בביה"ד בשנת 95, כמו כן נשפט בדרך יחיד בשנת 88 וכן בשנת 91 בעבירות שאינן ממין העניין.

לאור האמור ובהתחשב בעובדה שהנאשם כבר אינו משרת במשטרה, עתרה התביעה לעונשים של נזיפה חמורה וקנס כספי בגובה 5000 ₪.

עד אופי מס' 1 נעם בגיינסקי:

העד פתח בגילוי נאות שעד לא מכבר ישב לעיתים בהרכבים בביה"ד וכי הוא מכיר את חברי ההרכב.

העד סיפר כי הוא מכיר את הנאשם משנת 1989. ומאז 1997 הנאשם היה פקודו הישיר או המקצועי במגוון תפקידים בהן שירת במרוצת השנים וכמעט עד לפרישתו.

ב-2011 עת התפנה התפקיד של רכז בוחנים ארצי היה לו ברור כי הוא ימנה לתפקיד את הנאשם. הוא אדם שעזר לאנשים, קשוב, מקצועי ומקצוען, לא מהסס לומר את דעתו. לא פעם הוא פעל מיזמתו להרים ולקדם פרויקטים. לנאשם תרומה גדולה למערך הבוחנים. במשך השנים ובנוסף לתפקידו

הוא אף לימד בקורסי בוחנים ובקורסים של קציני סיירים בוחנים. נכון לכל בקשה ומשימה, ומלא באנרגיות. העד אמר כי בדיעבד לא היה משנה שום החלטה בכל הקשור לנאשם והיה לוקח אותו שוב לכל תפקיד שעשה בגלל מי שהוא ומה שהוא מביא איתו.

התנהלותו הכללית הטובה בשירותו מאפילה על הנפילה הנקודתית שהייתה לו. העד סיפר כי הנאשם בתהליך לחזור למכללה כשמי"ז והביע תקווה כי פסיקת ביה"ד לא תפגע בהמשך ההליך.

עד אופי מס' 2 סני"צ ירון ויינרב:

העד סיפר כי הוא מכיר את הנאשם מזה 20 שנים ושירת איתו במגוון תפקידים. כבוחן הוא איש מקצוע מהמעלה הראשונה, הוא משקיע שעות רבות בעבודתו. הוא מונה ע"י העד כרכז ביחידת בוחנים ונבחר מתוך 50 מועמדים עובדה שמלמדת על האמון הרב שהיה בו. העד סיפר כי לאורך כל הקריירה שלו הוא בקשר מקצועי עם הנאשם ומתייעץ איתו לעיתים תכופות. הוא נחשף לפועלו של הנאשם גם בתפקידו כרכז בוחנים ארצי ומצא אותו גם בתפקיד זה מסור לעבודתו, כל בקשה שנתבקש וכל משימה שהוטלה עליו נעשתה במהירות ביעילות ובמקצועיות. בוחנים מכל הארץ מתייעצים איתו, כמדריך בקורסי בוחנים הרבה דורות של בוחנים גדלו על מקצועיותו.

טיעוני ההגנה לעונש

ההגנה התייחסה לשאלה הערכית שמעלה התנהגותו של הנאשם, כתב האישום עוסק בערכיות השוטר. הנאשם שוטר במשטרת ישראל, אולם אינו רק שוטר אל גם איש משפחה וככזה ישנם ערכים השמורים למסגרת זו. בכתב האישום ישנה התנגשות בין ערכים של עזרה לבן משפחה אל מול הערכים שמגיעים עם התפקיד.

הנאשם הבין את אשר עשה והודה בהזדמנות הראשונה. מקורם של מרבית הראיות בתיק לרבות השיחות המתוארות בכתב האישום הינם ממכשירו האישי, שנמסר מיוזמתו ובלא שהתבקש לכך, הוא העביר את המכשיר כדי ללמד על היסוד הנפשי שעמד לו בעת ביצוע העבירה.

ההגנה ביקשה כי ביה"ד ייקח בחשבון את עינוי הדין שנגרם לנאשם מהתהליך, העבירה התבצעה בחודש ינואר 2022 לפני כמעט שנתיים וחצי, בתקופה זו הנאשם חש תחושות קשות והיה נבוך להתהלך ביחידתו ונבוך אל מול חבריו ומשפחתו, נוכח החשדות שהיו נגדו.

עוד התייחסה ההגנה לשירות הנאשם במשטרה ולעברו המשמעותי. הנאשם שירת כ 36 שנים במשטרה. מגיליון ההתנהגות ניתן ללמוד כי מדובר בשוטר בעל משמעת גבוהה, ערכי מאוד. אירוע העבירה הוא אירוע בודד אל מול כל שירותו שהיה ללא דופי. המקרה איננו מייצג את שירותו הטוב ואל להכתים את שירותו רב השנים.

עוד אמרה ההגנה כי יש ליחס חשיבות לעובדה שהנאשם הבין את אשר עשה התחרט על כך ולקח אחריות מלאה.

הוגשה אסיפה של תעודות הוקרה והערכה מאזרחים וממפקדים.

לאור האמור עתרה ההגנה לעונש של נזיפה חמורה בלבד.

דבר הנאשם

הנאשם טען כי מבחינתו, הזהירות וההקפדה שלא לפגוע בתדמית המשטרה, היא ערך עליון ומעשיו לא באו לפגוע בתדמית הארגון. הדבר היחיד שביקש, שיכווינו אותו היכן עומדת החקירה ולא היה לו שום רצון להתערב בחקירה מתנהלת. הנאשם הוסיף וטען כי אם היה מבין את הסיטואציה לאשורה הוא לא היה פועל כפי שפעל, אם היה יודע שבת דודתו ענתה לו באמצע חקירה הוא לא היה מעז לבקש לדבר עם החוקר, זה בניגוד לערכיו ובניגוד למי שהוא כאדם וכאיש משטרה. הנאשם הביע חרטה הצר והתנצל על אשר עשה.

דיון והכרעה

שוויון בפני החוק ושמירה על תדמית המשטרה מהווים חלק מהערכים החשובים ביותר למשטרה במדינה דמוקרטית, אדני היסוד עליהם מבוססת המשטרה. משטרה שתדמיתה נפגעה מתקשה מאוד לבצע את עבודתה ולעמוד במשימותיה. שיתוף פעולה פוגע קשות בשירות אותו המשטרה מעניקה לציבור. תרבות של אי שוויון בפני החוק ודאגה למקורבים הינן רעות חולות שלא רק פוגעות בנושאות בתדמית הארגון אלא גורמות לטשטוש ערכים גם בקרב משרתיו.

בכתב האישום בו הודה הנאשם מתוארת מסכת עובדתית בה הנאשם מתערב במספר הזדמנויות בחקירה מתנהלת של בת משפחה, תוך ניצול מעמדו הבכיר בארגון כרכז בוחני תנועה ארצי.

בסעיף 4 לכתב האישום מתוארת שיחה בין הנאשם לבת משפחתו בה הוא אומר לה **"כשתגעי לחקירה הם כבר יודעים שאת אחותי, שתביני הם יודעים שאת אחותי, אף אחד מהם לא יעז לפתוח עלייך או לצעוק או שום דבר, הם יהיו מנומסים אלייך... מספיק שהשם שלי נמצא בחדר.. מי שצריך לדעת יודע כבר, הכול בסדר"**.

בסעיף 13 לכתב האישום מתוארת שיחה נוספת בין הנאשם לבת המשפחה בה הוא אומר **"אח שלך הוא רכז בוחנים ארצי, מי יותר מעורב בדברים... אני רכז בוחנים ארצי אני מעל כל החוקרים שהיו שמה, הם יודעים, השם שלי נמצא באוויר, הכול בסדר"**.

גם אם נניח, שדברים אלו נשמעו רק לאוזניה של בת משפחתו וכי מדובר בהתרברבות גרידא שלא תעבור לפסים מעשיים (כפי שאירע בפועל), המסר העולה מדבריו הוא - מעמדי ובכירותי בארגון ובפרט במושא החקירה תאונת דרכים יסייע לך, יחס החוקרים יהיה נוח ומנומס משום שהם מודעים לקרבה בינינו. במקרה שכזה, הפגיעה בתדמית המשטרה והזילות בארגון מתמקדת אל מול הנהנה, ובמקרה דנן בת המשפחה שמקבלת את הרושם לפיו המשטרה פועלת לפי אינטרסים אישיים וגחמות אישיות, וכי החוק נעשה גמיש יותר כאשר מדובר באנשים מקורבים.

ואולם, וכאמור בכתב האישום, דיבוריו של הנאשם תורגמו גם לפסים מעשיים והנאשם התערב בחקירה ובשימוע שהתנהל כנגד בת משפחתו. בסעיף 6 לכתב האישום מתוארת שיחה בין רכז הבוחנים יגאל לנאשם בה אומר הנאשם ליגאל **"הכול טוב רק אה... שמור עליה זאת אחותי אין לי עוד אחיות"**.

בסעיף 7 מתואר כי הנאשם מתקשר לבת משפחתו שמספרת לו כי היא נמצאת אצל הבוחן אסי, הנאשם מבקש ממנה לשוחח עם אסי ובתוך השיחה כאשר הוא מבין כי מתנהלת חקירה הוא מבקש

מהבוחן להיות "נחמד" לבת המשפחה. בהמשך השיחה מתברר לנאשם כי עשוי להתקיים שימוע בעניינה של בת המשפחה וכי עלול להילקח ממנה רישיון הנהיגה והוא מביע את רצונו לשוחח עם הקצינה עדי שאמונה על העניין.

באותו היום שולח הנאשם לעדי הודעה שתוכנה **"עדי נא להתחשב גם ככה היא סובלת שהיא אחותי"**. מדובר בהתערבות ישירה ובוטה בשיקול דעתה של הקצינה עדי שאמורה לקבל החלטה בנוגע לפסילה מנהלית.

מצבור שיחות הנאשם לגורמים הקשורים בחקירת בת משפחתו מלמד כי הנאשם ניסה להשפיע על החקירה המתנהלת. בהתנהגותו כאמור פגע הנאשם בערך השוויון כאשר ניסה להתערב בפועל במספר הזדמנויות בתיק המתנהל כנגד קרובתו. בהתנהגותו זו יצר מצג שווא לפיו לא כולם שווים בפני החוק וכול שצריך על מנת להמתיק את הדין או להגמישו הוא מקורב מתוך המערכת שיפעל לטובת העניין.

הנאשם בדבריו אמר כי טעה בהבנת הסיטואציה תוך שהתייחס בעיקר לשיחה שהתנהלה תוך כדי חקירתה של ד. ייתכן והוא טעה בהבנת מצב הדברים באותו רגע ולא הבין בשיחתו הראשונה עם הבוחן יגאל כי החקירה מתנהלת. עם זאת היו הרבה "נקודות יציאה" בהן יכול הנאשם לחלץ עצמו מן ההתערבות ולמצער, למזער את התערבותו, אך למרבה הצער נכשל שוב ושוב.

במסגרת טיעוניה, טענה ההגנה בנושא ערכיות, תוך שהתמקדה בשני נדבכים: ערכיות השוטר כפי שלטענתה משתקפת בהערכות התקופתיות והתנגשות ערכים בין ערך המשפחה לבין הערכים המתלווה למילוי תפקידו.

נדון תחילה בנדבך השני – טיעון התנגשות הערכים ויאמר מייד, אנו דוחים טיעון זה. משתמע ממנו כי ישנה סתירה בין החוק לבין הערכים הטבעיים וכל שהנאשם עשה היה להעדיף ערך חיובי אחד על פני ערך חיובי אחר. נחזור על המובן מאליו, לקרובת משפחתו של הנאשם אין כל "זכות" שהרשות המוסמכת לא תמצה את ההליכים הקבועים בחוק בתגובה לאירוע בו היתה מעורבת ולתפקודה במהלכו. אין "ערך" במתן העדפה לבן משפחה (לכאורה, ערך המשפחתיות והערבות ההדדית בין קרובים) במסגרת הטיפול המשטרתי המקצועי.

אם כוונת ההגנה לטעון שאנו כבני אדם נוטים להגן ולסייע למקורבים אלינו, הדבר ברור ומוכר ועל כן קובעים נהלי המשטרה הוראות בדבר ניגוד עניינים. הנאשם פעל בניגוד לקבוע בהנחיה זו.

בתיק ביד"מ 42/21 נקבע:

"כלל ידוע הוא שלשוטר אסור לטפל בענין שיש בו ניגוד עניינים. לענין זה ראו פקודת המטה הארצי 06.02.10 (להלן: **"פקודת ניגוד העניינים"**), פקודה גלויה לציבור המפורסמת באתר המשטרה באינטרנט, אף שתוקפה אינו תלוי בכך (ר' ב' 99 לפקודת המשטרה) והיא בגדר **דין מחייב** לפי סעיף 9(א) לפקודת המשטרה. סעיף 3 של פקודת ניגוד העניינים קובע ששוטר לא יטפל בנושא שיש לו בו ניגוד עניינים וגם לא יתערב בו. על פי הפקודה האמורה, ניגוד עניינים נוצר או עלול להיווצר אצל שוטר כאשר לשוטר או לקרובו, יש או עלול להיות, ענין אישי, חיובי או שלילי בנושא בו השוטר מטפל. שוטר שנדרש אפוא לטפל בעניינו של קרובו חייב להרחיק את עצמו מהסכנה של

הימצאות במצב של ניגוד עניינים, לדווח על כך למפקדו ולהימנע מהטיפול כדי להימלט מאותו מצב של ניגוד עניינים ולו פוטנציאלי. ואם שוטר בעת מילוי תפקיד או לצורך טיפול בנושא מצווה להתרחק ממנו בשל עניין אישי ולא להתערב, קל וחומר שאיסור ההתערבות כאמור חל על שוטר שאינו בתפקיד הנוגע לנושא שבו יש לו עניין אישי או שהוא מלכתחילה כלל איננו ממונה על הטיפול בו.

בתיק ביד"מ 15/20 נדון עניינו של שוטר שהתערב בחקירה בעניין בו מעורב בן משפחה. "משכך, עלינו לדון ולהכריע בשאלה היכן עובר קו הגבול שבין סיוע מותר לבן משפחה לבין סיוע החוצה את הקווים. מחד, שוטר הינו אדם כמו כל אדם אחר. אדם שאינו שוטר, רשאי (וככול הנראה אף ראוי ויפה אם יעשה כן) להגיע לתחנה ולסייע לבן משפחה הנתון במשמורת, בכל צורה חוקית שעומדת לרשותו. הדברים פשוטים וברורים ואין מה להאריך בהם. ומה לגבי שוטר? גם הוא אדם. יחד עם זאת, מהיותו שוטר חלים עליו כללים נוספים שאינם חלים על מי שאינו שוטר. שוטר הוא עובד ציבור הפועל למען הציבור. הכוח שהציבור נתן בידו אינו מסור לו לתועלתו האישית אלא לתועלת הכלל (בג"ץ 669/86 רובין נ. ברגר פ"ד מא(1) 73). כפועל יוצא מוטלים עליו דינים מיוחדים, במקרה זה הדין המשמעותי, שעניינם, בין היתר, להבטיח כי ינהג עם כלל הציבור ביושר, הגינות, אמינות וללא משוא פנים"

הדברים שנקבעו בתיק 42/21 אודות החובה על שוטר להתרחק מכל חשש לניגוד עניינים במיוחד באירועים בהם מעורב קרוב משפחתו, כאשר ההתנגשות בין חובתו המקצועית לנאמנותו המשפחתית מתעצמת וכאמור לעיל נשוב ונדגיש כי לא מדובר על התנגשות ערכים, נכונים גם למקרה זה:

"גם שוטר שקרובו נקלע למצב דוגמת המקרה דנן או דוגמת ביד"מ 15/20 טוב יעשה אפוא אם מלכתחילה ינחה עצמו לא להתקרב כלל לאיזור החיץ האפור והמסוכן שבין הרצון המובן לסייע לקרובו לבין הפניה וההתערבות הפסולה, אלא אדרבא: להתרחק ממנו, להעדיף להביע את האמפתיה עם בן-המשפחה בדרך לגיטימית אחרת, להמליץ על ייצוג נאות ועל נקיטת פעולות שיוכלו להתבצע לטובת אותו קרוב מעל פני השטח ולא מתחת לשולחן, על ידי פעולות גלויות ולגיטימיות שיוכלו גם לעמוד במבחן הביקורת הציבורית מבלי שייתפסו, חלילה, כפעולות "בחסות" קרוב-שוטר, בכיר או זוטר, ככל שיהיה, מאחורי הקלעים, בין אם מדובר בשיחה הדדית אם לאו, בין אם מדובר בסיכוי גבוה להצלחת ההתערבות אם לאו ובין אם מדובר בהתערבות אפקטיבית או רק ברמיזות עדינות או בניסיון להטות לכיוון מסוים את הטיפול או לבחון את הפנייה לאור השאלה אם מראש לא היה לה סיכוי להצליח."

בהתייחס לטענת ההגנה ולפיה השוטר דורג במקום גבוה בערכיות, מעיון בהערכות התקופתיות של הנאשם עולה כי ציוני הביניים ברכיב ערכיות אינם כה בולטים. מעיון בהערכות התקופתיות של

הנאשם עולה כי בשנת 2019 הוערך הנאשם בציון "עולה על הדרישות 3", בשנת 2021 הוערך בציון "עולה על הדרישות 2", בשנת 2022 הוערך בציון 6.

לזכותו של הנאשם אנו זוקפים את שיתוף פעולתו בחקירה, את הודעתה ולקיחת האחריות על מעשיו ואת החיסכון בזמן השיפוטי כמו גם את שירותו רב השנים הנעדר עבר משמעותי משמעותי.

לאור האמור הגענו לכלל דעה כי העונשים הראויים במקרה זה, בו הנאשם כבר פרש מהמשטרה ואין משמעות להורדה בדרגה, הם:

- נזיפה חמורה.

- קנס כספי בגובה 4000 ₪ שישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים.

ניתן היום כ' באייר תשפ"ד, 28/5/2024, בלשכה.

זכות ערעור 45 יום.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופט _____
סני"צ ניסים כחלון תנ"צ אברהם פרנקל שופט נצ"מ יגל פינק

בפני: ראש הרכב – הנשיא- תת ניצב אברהם פרנקל
השופט – סגן ניצב ניסים כחלון
השופט – עו"ד אוריאל דרייפוס

המפקח הכללי
באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: רס"ל יאמן אבו עיד
באמצעות בא כוחו – עוה"ד לירן זילברמן
גזר - דין

כללי

נגד הנאשם, סייר בתחנת משטרה, הוגש כתב אישום בעבירות של התנהגות שאינה הולמת שוטר או שיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה, עבירה לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו – 2006 (להלן: "התוספת") והתרשלות במילוי תפקיד, עבירה לפי סעיף 2 לתוספת.

ביום 13.02.2024 הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות שיוחסו לו. ביום 03.04.2024 טענו הצדדים לעונש, התביעה ביקשה להטיל על הנאשם עונשים של נזיפה חמורה, הורדה בדרגה אחת למשך 4 חודשים, הורדה בדרגה על תנאי לשיקול דעת בית הדין וקנס בסך 3000 ₪. ההגנה ביקשה להטיל על הנאשם עונשים של נזיפה חמורה ולחילופין נזיפה חמורה והורדה בדרגה על תנאי.

לאחר שמיעת הטיעונים ודבר הנאשם החלטנו להטיל עליו את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה .

- הורדה בדרגה אחת למשך חודש מיום כניסת גזר דין זה לפועל.

- קנס בסך 1000 ₪ שישולם בשני תשלומים שווים ורצופים.

גזר הדין יכנס לתוקפו עם פרסום נימוקיו.

בהסכמת הצדדים, סוכם כי נימוקי גזה"ד יינתנו בנפרד ויישלחו לצדדים. להלן גזר הדין המלא.

מעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע הנאשם עולה כדלהלן:

1. במועד הרלוונטי לכתב האישום, שירת הנאשם כסייר בתחנת בת ים.
2. בתאריך 11.01.2022, סמוך לשעה 15:08, הגיע הנאשם ביחד עם שוטרים נוספים לאוטובוס שעצר ברחוב הנביאים/קוממיות בבת ים, בעקבות דיווח נהג האוטובוס כי מספר נערים משתוללים ומעשנים באוטובוס.

3. הנהג מסר לשוטרים שהנערים עישנו באוטובוס, ובהמשך שניים מהם איימו עליו, תוך שהצביע על הנער ד.ג. בן 17 (להלן: "ד.ג.") כאחד הנערים שאיימו עליו קודם לכן. ד.ג. לא עטה מסכה על פניו, כפי שהיה מחויב אותה עת על פי תקנות קורונה.
4. השוטרים ניגשו אל קבוצת הנערים אשר ישבו בחלק האחורי של האוטובוס, וביקשו מ-ד.ג. להזדהות לצורך הפקת דו"ח קורונה בגין אי עטיית מסיכה במקום ציבורי.
5. ד.ג. מסר מספר פעמים מספר תעודת זהות שגוי, התנהג באופן מתריס מול השוטרים ומול חבריו, דיבר אל השוטרים בחוצפה וצחקק במהלך ניסיונות הזיהוי של השוטרים, תוך שהוא גורם לחבריו להתנהג באותו האופן.
6. בהמשך ולאחר שהתקיימה שיחה טלפונית עם אמו של ד.ג., הצליחו השוטרים לזהות אותו באמצעות הטאבלט.
7. בשלב מסוים, פנה הנאשם ליתר הנערים באוטובוס ודרש מהם להציג תו ירוק, במטרה לזהותם, וזאת למרות שלא הייתה עילה לדרישת הזדהות בנסיבות העניין. הנערים החלו להתווכח עם הנאשם, טענו כי אין דרישה להצגת תו ירוק באוטובוס והשיבו שאין לאף אחד מהם תו ירוק. בהמשך, דרש הנאשם מהנערים להזדהות בפניו, באמצעות תעודת זהות.
8. בעקבות דרישת הנאשם מהנערים להזדהות, החלו השוטרים לעבור בין הנערים ולזהות אותם אחד אחד. הנערים הגיבו בהתלהמות, אך שיתפו פעולה. בנסיבות אלה, זיהה הנאשם גם את הנער י.מ. בן 17 (להלן: "י.מ."), וזאת באמצעות תעודה מזהה.
9. בשלב מסוים, שוחח רס"מ ש.ע. בטלפון עם אמו של אחד הנערים בנוגע לפרטי הזיהוי של בנה, ובמקביל תיעד הנער ש.א. בן 15 (להלן: "ש.א.") את האירוע באמצעות הטלפון הנייד שהחזיק בידו.
10. באותן הנסיבות, ניגש הנאשם לש.א., הוציא מיידו את הטלפון הנייד שבאמצעותו הוא צילם תוך הפעלת כוח, ואמר "זהו אין טלפון".
11. או אז, הוציא ד.ג. את הטלפון הנייד שהיה ברשותו והחל לצלם את מעשיו של הנאשם. בתגובה, אחז הנאשם בידיו של ד.ג., משך אותו לעברו ומיד אזק את ידיו מאחורי גבו בסיועו של השוטר ש.ע.. הנאשם הודיע לד.ג. שהוא עצור, אך לא פירט כלל את עילת המעצר.
12. בהמשך, הוביל הנאשם את ד.ג. לניידת תוך שהוא מכופף את גופו של ד.ג. כלפי מטה ומרים את ידיו האזוקות כלפי מעלה, ובהמשך, ליד הניידת, אמר הנאשם לד.ג. "אתה רוצה לשחק איתי משחקים???" והכניס אותו תוך שימוש בכוח פנימה.
13. בהמשך, נכנס הנאשם חזרה לאוטובוס, ודרש מהנערים לצאת החוצה.
14. הנאשם הבחין כי אחד הנערים ששהו באוטובוס הוא ש.א. שממנו נתפס הטלפון קודם לכן. הנאשם פנה אליו ואמר: "אין טלפון!", ש.א. השיב: "על מה?", ובתגובה אמר הנאשם: "אהה אתה גם בוא!", אחז בתיק גב שהיה על גבו של ש.א., הודיע לו שהוא עצור מבלי לפרט כלל את עילת המעצר, והוביל אותו מהאוטובוס לכיוון הניידת.
15. ליד הניידת, אזק הנאשם את ידיו של ש.א. מאחורי גבו והכניס אותו בדחיפה פנימה.
16. מיד ובסמוך, ניגש הנאשם לנער י.מ. שעמד בסמוך לאוטובוס, אמר לו שגם הוא עצור מבלי לפרט כלל את עילת המעצר, והוביל אותו לניידת כשהוא מחזיק בבגדיו באזור הקפוצ'ון מאחור, והכניס אותו פנימה לתוך הניידת.

17. בתחנה, לאחר התייעצות עם קצין נוער, שוחררו הנערים ש.א. ו-י.מ. לדרכם, וד.ג. הועבר להמשך טיפול חקירות נוער.
18. בסיום הטיפול באירוע, כתב הנאשם דו"ח פעולה שאינו משקף את שאירע בפועל, ובין היתר, לא ציין הנאשם בדו"ח את נסיבות מעצרו של ד.ג., לא פירט כלל על תפיסת הטלפונים הניידים של חלק מהנערים, וכתב כי הנערים ש.א. וי.מ. נעצרו על-ידו לאחר שהפריעו לו במהלך הטיפול באירוע וסירבו להזדהות כלל, בעוד שהוא עצמו זיהה את י.מ. באמצעות תעודה שי.מ. הציג לו, ואילו ש.א. לא סירב לדרישת ההזדהות.
19. בכך שהנאשם עצר את הנערים ד.ג., ש.א. ו-י.מ. שלא כדין וללא עילת מעצר, ומבלי שהתקיימה אחת העילות המפורטות בסעי' 23 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996, התנהג הנאשם באופן שאינו הולם שוטר או שיש בו כדי לפגוע בתדמית המשטרה.
20. בכך שהנאשם דרש מהנערים להציג תו ירוק מבלי שהתקיימו הנסיבות המקנות לו סמכות לכך במטרה לזהותם ולא הפנה כלפיהם דרישת הזדהות ישירה, בכך שחטף ותפס טלפונים ניידים של חלק מהנערים שצילמו את האירוע שלא כדין וללא כל עילה לתפיסתם, בכך שלא הודיע לנערים שנעצרו על עילת המעצר, בכך שכבל את הנערים שנעצרו ללא סמכות ועילה מוצדקת לכך ובניגוד לאמור בפה"מ 12.03.04 "כבילת עצורים" ביחס לכבילת עצורים קטינים, ובכך שכתב דו"ח פעולה באופן לקוי ולא מדויק, התרשל הנאשם במילוי תפקידו.
- לאור הודאתו באמור לעיל הורשע הנאשם בעבירות לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה תשס"ו – 2006, התנהגות שאינה הולמת שוטר או שיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה ועבירה לפי סעיף 2 לתוספת, בעבירה של התרשלות במילוי תפקיד.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש

התביעה טענה שהנאשם אומנם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בעבירות של התנהגות שאינה הולמת שוטר והתרשלות במילוי תפקיד, אולם מקריאת העובדות מדובר בצבר של התנהגויות פסולות או לא חוקיות ו/או לא ראויות. המעורבים הינם קטינים והחוק מחריג את הפעלת הסמכות לגביהם. הנאשם עשה שימוש לרעה בסמכויות המוקנות לו על פי חוק ופעל בחוסר מקצועיות. התביעה ציינה שהתנהגות הנערים חצתה את גבולות רוח השטות, ופעלו בצורה מתריסה וחצופה תוך שהפריעו לזיהוי הקטין ד.ג., אולם לאחר השיחה עם אימו תכלית הזיהוי הושגה. לאחר שהנערים החלו לצלם את האירוע התחילו כשלי הנאשם שכללו פעולות ודרישות לא נחוצות. פעולותיו של הנאשם מעידות על חוסר בשיקול דעת, על סטייה מהמטרה העיקרית בתפקידו כשוטר בטיפול באירוע אליו נקרא ועל קיצור הליכים שביצע בטיפולו באירוע תוך התעלמות מהרגישות הנדרשת של המעורבים באירוע. בנוסף רשם דו"ח פעולה באופן לקוי ולא מדויק.

לנאשם אין עבר משמעותי. הוגשו הערכותיו התקופתיות של הנאשם.

התביעה לקחה בחשבון את הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום, לקיחת האחריות על מעשיו, החיסכון בזמן שיפוטי ואת הערכותיו התקופתיות של הנאשם ודברי עדי האופי.

מכל האמור עתרה התביעה לענישה של נזיפה חמורה, הורדה בדרגה אחת בפועל לתקופה של 4 חודשים, הורדה בדרגה על תנאי לשיקול דעת בית הדין וקנס בסך 3000 ₪ שכן הורדה בדרגה אחת בפועל משמעותה השכרית הינה פגיעה של 52 ₪ לחודש.

התביעה הפנתה לגזר הדין שניתנו בתיקי ביד"ם 38/22 ו 10/22.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש

מטעם ההגנה העידו שלושה עדי אופי. הראשון, רפ"ק מ.ש., קצין אג"מ תחנת בת ים, העיד שהוא מכיר את הנאשם מזה כשנתיים, נחשף אליו במהלך עבודתו והבחין שמדובר בשוטר עצמאי, ערכי, יוזם, מלא מוטיבציה ואהבה לעבודתו. מדובר באחד השוטרים הבולטים ביחידתו, והוא אף קודם לתפקיד פיקודי בתחנה. העד התייחס לאירוע בגינו עומד הנאשם לדין וציין שלהערכתו מדובר בטעות של שוטר צעיר שטיפל לא כראוי באירוע, שעדין לא הבין את סמכויותיו ואחריותו. לבסוף ציין שלטעמו הטעות בוצעה בתחילת דרכו של הנאשם כסייר, מאז הוא למד וישם והוא כיום אדם אחר לגמרי.

עד האופי השני, מפקח מ.א., מפקדו הישיר של הנאשם, ציין כי הוא מכיר את הנאשם מזה כ-6 שנים. העד העיד שהנאשם הינו שוטר עם המון מוטיבציה, רצון ללמוד, כל הזמן מתפתח, מתמקצע, יוזם, ותורם מזמנו האישי. לאחרונה השוטר יודע להתנהל טוב יותר, שינה דרך פעולתו, מבין את המערכת, יעיל יותר, ממלכתי וייצוגי.

שלישי העיד מטעם ההגנה רס"מ ש.א., סגנו של מפקח מ.א., ציין שהנאשם משרת כראש משמרת סיור, הוא אחראי חניכה לשוטרים חדשים ביחידה. מדובר בשוטר משקיע מאוד, האירוע בגינו הוא נשפט מאוד מציק לו מבחינה ערכית ומבחינה מקצועית. העד ציין שלאחרונה באירוע מבצעי בו הותקף הנאשם הוא לא השתמש באמצעים שמותר היה לו להשתמש שכן רצה להגיע לדיון בפני בית הדין ללא רבב בהתנהגותו. עוד ציין העד שמדובר בשוטר בן העדה הבדואית, שבכפרו לא קיבלו את גיוסו למשטרה והוא היה אף מאוים.

בראשית דבריה ציינה ההגנה שהנאשם בן 28, התגייס למשטרה בשנת 2017, ובזמן האירוע היה חדש בעבודת שטח שכן בתחילה עבד כשומר עצורים. מדובר בנערים שאיימו על נהג אוטובוס והתנהגו באופן חצוף, לא תקין ולא התייחסו להוראות השוטרים. הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו והוא מצר עליהם, מבין ששגה. ההגנה הפנתה את בית הדין לעובדה שכתב האישום תוקן לעבירה של התנהגות שאינה הולמת שוטר ולא מעצר שלא כדין וביקשה שלא להטיל קנס. ההגנה הפנתה לעדות עדי האופי, לנטילת האחריות, לבושה שחש הנאשם בגין האירוע.

ההגנה הפנתה גם להערכותיו התקופתיות של הנאשם וכן לאסופת תעודות הערכה שהוגשו לבית הדין.

מכל האמור ביקשה ההגנה לגזור על הנאשם עונש של נזיפה חמורה או לחילופין עונש של נזיפה חמורה והורדה בדרגה על תנאי.

דבר הנאשם

הנאשם העיד שבאירוע הוא היה שוטר צעיר שהגיע לסיור שכן לפני זה שירת בתפקיד של שומר עצורים. הוא ציין שנלחם במפקדיו כדי להיות בתפקיד בשטח, ציין שכשהגיע לאירוע לא הבין את חומרת מעשיו, הוא לא היה מקצועי. היום הוא מבין את טעותו ואת התנהגותו. מאז שיפר את מקצועיותו. התגייס מתוך שליחות, היה אמור לצאת לקורס אולם לאור תיק זה כבר 3 קורסים חלפו והוא טרם יצא לקורס סייר מתקדם. עוד ציין הנאשם שהוא מעוכב בדרגתו כבר שנה וארבעה חודשים. הנאשם ציין שהוא רווק, בן העדה הבדואית, נולד בכפר ליד טבריה, בגיל 18 התנדב לשירות

לאומי בתחנת טבריה, היה מאוים ואז התגייס למרחב איילון. הנאשם מתגורר במהלך השבוע בבית השוטר ובסופי שבוע נוסע לבתו בצפון. לבסוף ביקש שנקל בעונשו והביע את רצונו להתקדם ולהיות קצין ולתת דוגמה לשוטרים.

דין והכרעה

נאמר תחילה שאנו רואים בחומרה את התנהגות הנאשם באירוע. הנאשם דרש ללא כל הצדקה או סמכות חוקית מקטינים תו ירוק, חטף ותפס טלפונים ניידים מקטינים שצילמו את האירוע ללא כל עילה, לא הודיע לקטינים על עילת מעצרו, כבל את הקטינים ללא סמכות ועילה מוצדקת ובניגוד לפקודה המשטרתית וכן לא דייק בכתיבת דו"ח הפעולה. לא בכדי החרג המחוקק את הטיפול בקטינים. אכן התנהגות הקטינים הינה מקוממת אולם בכך אין כדי להצדיק את התנהגותו של הנאשם כלל ועיקר. מצופה היה מהנאשם, אפילו כסייר חדש וכשוטר צעיר בתפקיד שטח, לנהוג בריסון ובאיפוק, על אף התנהגותם של הקטינים, ובטח להכיר את החוק וסמכויותיו כלפי הקטינים. הנאשם הוסיף חטא על פשע כאשר כתב דו"ח פעולה באופן לקוי ולא מדויק.

בית-דין זה חזר והביע דעתו באשר למידת החומרה שיש לייחס לעבירות הפוגעות בחירויות הפרט בכלל בדגש על קטינים. זאת, הן בשל הפגיעה הפיזית והנפשית באזרח, הן בשל הפגיעה בזכויות היסוד שלו, והן בשל הנזק הרב הנגרם כתוצאה מכך לתדמית המשטרה ולאמון שהציבור רוחש לה, במיוחד כאשר הסמכויות מופעלות תוך חריגה מהן כלפי קטינים.

יפים לעניין זה דברי השופט מלץ בע"פ 64/86 מאיר אשש נגד מדינת ישראל, אותם הזכרנו לא אחת בפסקי הדין :

"שוטרי ישראל, מלאכתם קשה ואחראית, מלווה לא אחת סיכונים והתנכלויות, והינם ראויים לכל אהדה שיכולים בתי המשפט לתת להם. אך במה דברים? כל עוד הם זוכרים וערים לכך שהסמכות והמרות שהוענקו להם, רק לצרכי ביצוע התפקיד ניתנו, ואסור שייעשה בהם שימוש לרעה. עליהם לשנן זאת לעצמם השכם והערב...".

עוד מצאנו לחזור ולהפנות בעניין זה לדברי כב' השופטת פרוקצ'יה בבג"צ 7141/05 עקיבא ויתקון נגד מפכ"ל המשטרה שם נאמרו הדברים שלהלן :

"המשטרה אמורה להגן על הסדר והביטחון הציבורי ולהבטיח את שלומו של הפרט והכלל. היא לא נועדה להפיל את חיתתה על הסביבה, והיא מנועה מעשיית שימוש בכוחה שלא למטרה לשמה הוא הופקד בידיה. סטייה ממושכלות יסוד אלה, או אף קיומו של חשש לסטייה כזו, מחייב בחינה מעמיקה של השלכות המתחייבות מכך הן לגבי הפרט הנחשד או המואשם, הן לגבי המשטרה כזרוע מרכזית של השלטון וכל אלה בהתייחסם לנורמות ואורחות פעולה הצריכים לאפיין את גופי השלטון בישראל".

בצד הדגשת הכשל במעשי הנאשם, מצוים אנו לשים על כפות המאזניים את השיקולים הפועלים לטובת המתקת דינו של הנאשם. בראש ובראשונה יש לזקוף לזכות הנאשם את לקיחת האחריות על

מעשיו, הודייתו בהזדמנות הראשונה, עדויות מפקדיו, וכלה בדבריו הכנים בפנינו המעידים על חרטה והפנמה וכן נסיבותיו האישיות של הנאשם. בנוסף נציין את ההסדר אליו הגיעו הצדדים שכלל שינוי העבירה בה הורשע הנאשם.

איננו מתעלמים מטיב שירותו המצוין של הנאשם. רישומו המשמעותי נקי. מעיון בהערכותיו התקופתיות של הנאשם שהוגשו לעיונינו עולה כי בשנת 2022 הוערך הנאשם בציון כולל של 7, בשנת 2021 הוערך בציון "תפקוד גבוה בהרבה מהדרישות 2", בשנת 2019 הוערך בציון "תפקוד עולה על הדרישות 1". קיימת מגמת שיפור בהערכותיו התקופתיות של הנאשם.

איננו מתעלמים מנסיבותיו האישיות של הנאשם, בן העדה הבדואית, שבחר להתנדב לשירות לאומי במשטרת טבריה, על אף יחס עוין בכפרו, מצא עצמו מאוים, ובכל זאת החליט להתגייס למשטרת ישראל, כשגם אחותו התגייסה לתפקיד חוקרת. עוד מצאנו לציין שהנאשם עובד במרכז, במהלך השבוע מתגורר בבית השוטר ורק בסופי שבוע מציע לביטו. בנוסף לא התעלמנו מעדויות מפקדיו של הנאשם שהעידו בפנינו וציינו את הדרך המקצועית והפיקודית אותה עשה הנאשם בשנים האחרונות ופרטו את טיב שירותו בתחנה הכולל היותו ראש משמרת סיור, אחראי על חניכת שוטרים חדשים וכן שומר על קשר עם שוטרים מגויסים חדשים בתחנה.

הלכה פסוקה היא, כי בבוא בית הדין לגזור את הדין, כל אירוע יישקל על פי נסיבותיו, הן באשר לנסיבות ביצוע העבירה והן באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

במקרה שבפנינו החלטנו שלא להטיל על הנאשם עונש של הורדה בדרגה על תנאי וזאת לאור התרשמותנו ממכלול נסיבות האירוע ובמיוחד דבריו בפנינו ודברי מפקדיו מהם ניתן ללמוד שהנאשם מבין את הפסול במעשיו ואין חשש כי יחזור עליהם.

התביעה הגישה לעיונינו שני פסקי דין של בית הדין ביד"מ 10/22 ו 38/22, אולם בשני פסקי הדין הורשעו הנאשמים בעבירות של מעצר שלא כדין ולכן המקרה שבפנינו אינו דומה לא בנסיבותיו ולא בעבירה בה הורשע הנאשם.

סוף דבר

מכל האמור באנו כלל דעה כי העונשים הראויים במקרה זה הם:

- **נזיפה חמורה .**
- **הורדה בדרגה אחת למשך חודש.**
- **קנס בסך 1000 ₪ שישולם בשני תשלומים שווים ורצופים.**

גזר הדין יכנס לתוקפו היום.

ניתן היום, כ"ג בניסן תשפ"ד, 1 במאי 2024, בלשכה.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

